

ພຣະທັມໂຢຊວຍ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
21 22 23 24

ໂຢຊວຍ

1. ອິສຣາເອນມຸ່ງຫນ້າສູ່ການາອານ

- 1 ຫລັງຈາກໂມເຊ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເສັງຊີວິດໄປແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍບຸດ
ນູນທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ອຍວຽກໂມເຊວ່າ,
- 2 “ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາກໍເສັງຊີວິດໄປແລ້ວ ສ່ວນເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຊາວອິສຣາເອນທຸກຄົນ ຈົ່ງຕຽມຕົວອອກ
ໄປຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ
- 3 ຕາມທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບໂມເຊວ່າ ດິນທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະຢຽບໄປນັ້ນແຫລະ ເປັນບ່ອນທີ່ເຮົາມອບ
ໃຫ້
- 4 ເຂດແດນຂອງເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຖິ່ນກັນດານທາງທິດໃຕ້ຈົນເຖິງພູເລບານອນທາງທິດເໜືອ ຕັ້ງແຕ່ແມ່ນ້ຳໃຫຍ່
ເອີຟຣາດທາງທິດຕາເວັນອອກພ້ອມທັງທົ່ວປະເທດຂອງຊາວອິດຕິຈົນເຖິງທະເລເມດີເຕຣາເນທາງທິດຕາ
ເວັນຕົກ
- 5 ໃນຊົ່ວຊີວິດຂອງເຈົ້າ ຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດຕໍ່ສູ້ເຈົ້າໄດ້ເຮົາຈະບໍ່ປະຖິ້ມເຈົ້າ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ສະຖິດຢູ່ກັບໂມເຊ
ຢ່າງໃດ ເຮົາຈະສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ
- 6 ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງມີໃຈເຂັ້ມແຂງ ແລະກ້າຫານ ເພາະວ່າເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ນຳພາຊົນຊາດເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໄປຮັບເອົາ
ແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາສັນຍາວ່າຈະມອບໃຫ້ແກ່ບູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກເຂົາ
- 7 ເຈົ້າຈົ່ງມີໃຈເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານແທ້ ຈົ່ງທຳຕາມພຣະທັມທັງໝົດຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ
ໄດ້ສັ່ງເຈົ້າໄວ້ ຢ່າປະຖິ້ມຈັກຂໍ້ເລີຍ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເຣັດໃນທຸກໆບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄປ
- 8 ເຈົ້າຢ່າລືມພຣະທັມຂອງເຮົາຈັກເທື່ອ ເຈົ້າຕ້ອງຮຽນຮູ້ຈາກປຶ້ມພຣະທັມນັ້ນທຸກມື້ທຸກຄືນ ແລະຈົ່ງຕັ້ງໃຈປະຕິ
ບັດຕາມຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ນັ້ນ ແລ້ວເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳເຣັດໃນທຸກວິທີທາງພ້ອມທັງມີຄວາມຈະເຣີນກ້າວ
ຫນ້າຂຶ້ນດ້ວຍ
- 9 ຈົ່ງຈົດຈຳເອົາຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ສັ່ງແກ່ເຈົ້າວ່າ ໃຫ້ມີໃຈເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານ ຢ່າຢ້ານ ຫລືຕົກໃຈ ເພາະ
ວ່າເຮົາຜູ້ເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າໃນທຸກທິນທຸກແຫ່ງທີ່ເຈົ້າຈະໄປເຖິງ”
- 10 ເມື່ອນັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ສັ່ງກັບພວກທົວຫນ້າວ່າ,

- 11 “ຈົ່ງໄປປ່າວເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນຕາມສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຈັດແຈງເອົາອາຫານໃຫ້ພຽງພໍ ເພາະວ່າຍັງອີກສາມວັນພວກເຈົ້າຈະພາກັນຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້ໄປຍຶດຄອງເອົາດິນແດນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້”
- 12 ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍເວົ້າກັບຊາວຣູເບນ ຊາວກາດ ແລະເຄິ່ງນຶ່ງຂອງຊາວມານັສເຊວ່າ,
- 13 “ຈົ່ງຈື່ຄຳທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບອກໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນນີ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າອາໄສຢູ່
- 14 ໃຫ້ລູກເມັງ ແລະງົວຄວາຍຂອງພວກເຈົ້າພັກພາອາໄສຢູ່ບ່ອນນີ້ເສັ້ນກ່ອນ ຊຶ່ງເປັນແຜ່ນດິນທີ່ໂມເຊໄດ້ມອບໃຫ້ແລ້ວ ສ່ວນຜູ້ເປັນທະຫານໃຫ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳອອກນຳຫນ້າໄປຊ່ອຍພວກພີ່ນ້ອງທີ່ຍັງບໍ່ມີບ່ອນຢູ່ຕີເອົາແຜ່ນດິນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ພວກເຂົາ
- 15 ເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ແຜ່ນດິນຢູ່ແລ້ວ ພວກເຈົ້າຈົ່ງກັບຄືນມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງຢູ່ທີ່ນີ້ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ພວກເຈົ້າ”
- 16 ເຂົາຕອບໂຢຊວຍວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະທຳທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານບອກ ແລະຈະໄປທຸກໆບ່ອນທີ່ທ່ານຈະສົ່ງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄປ
- 17 ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງທ່ານເໝືອນດັ່ງໄດ້ເຊື່ອຟັງຄວາມຂອງໂມເຊ ຂໍພຽງແຕ່ວ່າໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂມເຊ
- 18 ຖ້າຜູ້ໃດຂັດຂວາງ ແລະບໍ່ຍອມຟັງທີ່ທ່ານສັ່ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກໂທດປະທານຊີວິດ ສ່ວນທ່ານຈົ່ງມີໃຈເຂັ້ມແຂງແລະກ້າຫານເທີນ”

2. ໂຢຊວຍສົ່ງສອດແນມໄປເມືອງເຢຣີໂກ

(ຮຣ 11:31)

- 1 ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍໄດ້ສົ່ງສອດແນມສອງຄົນໄປຢ່າງລັບໆ ຈາກຄ້າຍພັກທີ່ຊິດຕິມ ເພື່ອໄປເບິ່ງປະເທດ ແລະເມືອງເຢຣີໂກ ດັ່ງນັ້ນສອດແນມທັງສອງຈຶ່ງພາກັນອອກໄປ ເມື່ອຮອດເມືອງເຢຣີໂກແລ້ວ ເຂົາທັງສອງກໍເຂົ້າໄປພັກເຊົາຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຍິງໂສເພນີຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າ ຣາຮາບ
- 2 ເມື່ອເຈົ້າຊີວິດເມືອງເຢຣີໂກ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າໃນຕອນແລງວັນນີ້ມີຊາວອິສຣາເອນສອງຄົນໄດ້ເຂົ້າມາສອດແນມເບິ່ງປະເທດຂອງຕົນ
- 3 ພຣະອົງກໍຈັດສົ່ງຄົນໄປຫານາງຣາຮາບແລ້ວບອກວ່າ, “ຈົ່ງມອບຊາຍສອງຄົນທີ່ພັກຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້ານີ້ໃຫ້ເຮົາເສັງ ເພາະວ່າເຂົາມາສອດແນມເບິ່ງປະເທດຂອງເຮົາ”
- 4 ຝ່າຍນາງຣາຮາບກໍເຊື່ອຊາຍສອງຄົນນັ້ນໄວ້ເທິງຫລັງຄາພຽງ ໃນກອງລຳຕົ້ນປ່ານທີ່ນາງໄດ້ລຽນໄວ້ຢູ່ເທິງນັ້ນ

- 5 ນາງຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຊາຍພວກນັ້ນມາພັກຢູ່ເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍແທ້ຈິງ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກການເປັນມາຂອງພວກເຂົາ
- 6 ດຽວນີ້ ເຂົາໄດ້ອອກໜີໄປແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເວລາມືດຊຸ້ມ ເພື່ອໃຫ້ຫວີດກ່ອນປະຕູເມືອງຈະອັດ ສ່ວນຂ້ານ້ອຍເອງກໍບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາໄປທາງໃດ ຈຶ່ງພ້າວອອກໄປຕິດຕາມເຂົາໃຫ້ໄດ້”
- 7 ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງພ້າວອອກຕິດຕາມຈົນຮອດທ່ານແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ເມື່ອເຂົາອອກຫວີດເມືອງແລ້ວປະຕູເມືອງກໍອັດ
- 8 ກ່ອນຊາຍທັງສອງຍັງບໍ່ນອນ ນາງຮາຮາບກໍຂຶ້ນໄປຫາເຂົາຢູ່ເທິງຫລັງຄາພຽງ
- 9 ແລະເວົ້າວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ ແລະຂ້ານ້ອຍຍອມຮັບວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍທຸກຄົນຍ້ານພວກທ່ານຫລາຍ ແລະຄົນທົ່ວທຸກອານາເຂດກໍເກີດຄວາມຍ້ານຕົກໃຈຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ
- 10 ເພາະພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ນ້ຳທະເລໄມ້ອໍ້ແຫ້ງແລ້ງຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ພວກທ່ານເດີນທາງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ແລະພວກຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ຍິນຂ່າວອີກວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ຂ້າເຈົ້າຊີວິດຊາວອາໂມຣິດທັງສອງອົງ ຄື ຊີໂຮນ ແລະໂອກ ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 11 ຍ້ອນພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນເລື່ອງຕ່າງໆນີ້ແຫລະ ທຸກຄົນຈຶ່ງເກີດມີຄວາມວຸ້ນວາຍໃຈ ແລະຍ້ານກົວຕໍ່ໜ້າພວກທ່ານ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານ ແມ່ນອົງທີ່ສະຖິດຢູ່ເທິງພ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ
- 12 ບັດນີ້ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານຈົ່ງສາບານຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເນື່ອງຈາກຄວາມດີທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທຳມາຕໍ່ພວກທ່ານນີ້ ຂໍໃຫ້ຄິດເຫັນຂ້ານ້ອຍແລະຄອບຄົວຍາດຕິພັນນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍດ້ວຍ ແລະຂໍໃຫ້ສະແດງຫລັກຖານກ່ຽວກັບຄຳສາບານນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ
- 13 ເພື່ອຊ່ອຍພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງຕລອດທັງຄອບຄົວຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ”
- 14 ດັ່ງນັ້ນ ຊາຍທັງສອງຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ນາງວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບສນອງຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງເຈົ້າໃນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ”
- 15 ເນື່ອງຈາກວ່າເຮືອນຂອງນາງຮາຮາບ ຕິດກັບກຳແພງເມືອງ ນາງຈຶ່ງຢ່ອນເຊືອກໃຫ້ຊາຍທັງສອງລົງທາງປ່ອງຢ້ຽມ
- 16 ແລະເວົ້າແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປລີ້ຢູ່ເທິງພູນັ້ນສາມວັນ ຈົນພວກທີ່ຕິດຕາມນັ້ນກັບມາເສັ້ງກ່ອນ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ພົບພໍ້ພວກທ່ານ ຫລັງຈາກນັ້ນ ຈົ່ງພາກັນໄປຕາມທິນທາງຂອງພວກທ່ານ”
- 17 ສອດແນມທັງສອງຈຶ່ງບອກນາງວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະທຳຕາມຄຳສັນຍາທີ່ມີໄວ້ກັບເຈົ້າ
- 18 ຈົ່ງຟັງເທີນ ໃນເວລາທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າກັບມາໂຈມຕີປະເທດນີ້ ເຈົ້າຈົ່ງເອົາເຊືອກສີແດງເຂັ້ມຜູກໄວ້ທີ່ປ່ອງຢ້ຽມບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢ່ອນພວກຂ້າພະເຈົ້າລົງນີ້ ແລະໃຫ້ພວກພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງຕລອດທັງຄອບຄົວຂອງເຈົ້າມາໂຮມກັນຢູ່ເຮືອນຫລັງນີ້ຫມົດ

- 19 ຖ້າວ່າຜູ້ໃດອອກຈາກເຮືອນເຈົ້າໄປ ຄວາມຕາຍຈະມາເຖິງຜູ້ນັ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດຂອງເຂົາເອງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບຜິດຊອບ ແຕ່ວ່າຖ້າຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຈົ້າຖືກຂ້າ ຈິ່ງແມ່ນຄວາມຜິດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
- 20 ແລະຖ້າເຈົ້າເປີດເຜີຍສິ່ງທີ່ໄດ້ທຳນີ້ ພວກຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະຕ້ອງພົ້ນຈາກຄຳສາບແຊງນັ້ນ
- 21 ນາງຈິ່ງຕອບວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຍິນຍອມທຸກຢ່າງ” ເມື່ອຊາຍສອງຄົນອອກໄປແລ້ວ ນາງກໍເອົາເຊືອກສີແດງເຂັ້ມຜູກໄວ້ທີ່ປ່ອງຢ້ຽມ
- 22 ຫລັງຈາກນັ້ນ ຊາຍທັງສອງກໍຂຶ້ນໄປລີ້ຢູ່ເທິງພູເປັນເວລາສາມວັນ ສ່ວນພວກທີ່ອອກຕິດຕາມກໍຊອກຫາທົ່ວທຸກບ່ອນແຕ່ບໍ່ພົບຈິ່ງພາກັນກັບຄືນເມືອ
- 23 ເມື່ອນັ້ນ ສອດແນມທັງສອງຄົນກໍພາກັນລົງມາຈາກພູຂ້າມແມ່ນ້ຳແລ້ວມຸ່ງໜ້າໄປຫາໂຢຊວຍ ແລະເລົ່າເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນສູ່ທ່ານຟັງ
- 24 ເຂົາເວົ້າວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ ເພາະວ່າປະຊາຊົນທຸກຄົນໃນເມືອງນັ້ນພາກັນເກີດຄວາມວິຕົກວຸ້ນວາຍຍ້ອນພວກເຮົາ”

3. ອິສຣາເອນຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

- 1 ມື້ໃໝ່ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍກໍຕື່ນແຕ່ເຊົ້າ ພາພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນອອກຈາກຄ້າຍພັກທີ່ ຊິດຕິມ ມຸ່ງໜ້າສູ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ເຂົາຢຸດພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນກ່ອນຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳໄປ
- 2 ຄັນເວລາລ່ວງມາໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ພວກທົວໜ້າກໍຢ່າງເລາະໄປມາໃນບ່ອນທີ່ຕັ້ງຄ້າຍພັກນັ້ນ
- 3 ແລະສັ່ງຕໍ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ເວລາພວກເຈົ້າເຫັນປະໂຮທິດຫາມທິບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າອອກໄປ ຈິ່ງອອກຕິດຕາມໂລດ
- 4 ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກທິນທາງທີ່ຈະໄປ ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຍັງບໍ່ເຄີຍຜ່ານທາງເສັ້ນນັ້ນຈັກເທື່ອ ແຕ່ວ່າ ຢ່າຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ທິບນັ້ນ ຈິ່ງຢ່າງໃຫ້ມີລະຍະໄກຈາກທິບຄຳສັນຍາປະມານສອງພັນສອກ”
- 5 ແລ້ວໂຢຊວຍກໍບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ຈິ່ງບຳເພັນຕົນໃຫ້ບໍລິສຸດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າມື້ອື່ນພຣະອົງຈະຊົງທຳການອັດສະຈັນຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ”
- 6 ແລ້ວໂຢຊວຍໄດ້ບອກພວກປະໂຮທິດຫາມທິບຄຳສັນຍາອອກໜ້າໄປກ່ອນຄົນທັງຫລາຍ ພວກເຂົາກໍປະຕິບັດຕາມ
- 7 ຕໍ່ມາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ມື້ອື່ນ ເຮົາຈະບອກອິສຣາເອນທຸກຄົນໃຫ້ກຽດແກ່ເຈົ້າເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລ້ວເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ວ່າເຮົາໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງໄດ້ສະຖິດຢູ່ນຳໂມເຊ
- 8 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈິ່ງສັ່ງພວກປະໂຮທິດທິບຄຳສັນຍານັ້ນວ່າ ເມື່ອໄປຮອດແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລ້ວ ໃຫ້ຢຸດຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳໃກ້ກັບຕາຝັ່ງເສັງກ່ອນ”

- 9 ແລ້ວໂຢຊວຍກໍສັ່ງປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງພາກັນຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ໆພີ້ ເພື່ອພັງຄຳທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຊົງສັ່ງໄວ້
- 10 ວັນນີ້ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່ກໍຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຈະຊົງຂັບໄລ່ຊາວການາອານ ຮິດຕີ ຮີວີ ເບຣິສຊີ ກິຣ໌ກາຊີ ອາໂມຣິດ ແລະເຢບູສ ໃຫ້ຫນີອອກໄປຕໍ່ຫນ້າພວກເຈົ້າ
- 11 ສ່ວນຫົບຄຳສັນຍາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແຜ່ນດິນໂລກຈະຂ້າມໄປຂ້າງຫນ້າກ່ອນພວກເຈົ້າລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 12 ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຄັດເລືອກເອົາສິບສອງຄົນຈາກຕະກູນອິສຣາເອນ ແຕ່ລະຕະກູນໃຫ້ໄດ້ຜູ້ນຶ່ງ
- 13 ເມື່ອເວລາພວກປະໂຮທິດທີ່ຫາມຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໄປຢູ່ບນ້ຳ ແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈະແຍກອອກຈາກກັນ ແລະນ້ຳທີ່ໄຫລມາແຕ່ທາງເໜືອຈະຍຸດໂຮມຢູ່ບ່ອນດຽວ
- 14 ເວລານັ້ນເປັນເວລາເກັບກ່ຽວ ນ້ຳໄດ້ຂຶ້ນເຕັມຕາຝັ່ງ ດັ່ງນັ້ນພວກປະຊາຊົນຈຶ່ງມຸ່ງຫນ້າອອກຈາກຄ້າຍພັກໄປຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ສ່ວນປະໂຮທິດກໍຫາມຫົບຄຳສັນຍາອອກໄປກ່ອນ
- 15 ພໍຮອດແມ່ນ້ຳຈໍແດນພວກປະໂຮທິດກໍລົງຢູ່ບນ້ຳ
- 16 ຫັນໃດນັ້ນ ນ້ຳກໍໂຮມເຂົ້າກັນ ແລະຍຸດໄຫລໄກຈາກພວກເຂົາທີ່ເມືອງອາດາມ ໃກ້ໆກັບເມືອງຊາເຣທານ ນ້ຳນັ້ນກໍບໍ່ໄຫລລົງສູ່ທະເລຕາຍອີກ ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍຂ້າມໄປໃກ້ເມືອງເຢຣິໂກ
- 17 ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຂ້າມໄປຢູ່ເທິງດິນແຫ້ງນັ້ນ ພວກປະໂຮທິດທີ່ຫາມຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍຢືນຢູ່ເທິງດິນແຫ້ງກາງແມ່ນ້ຳຈໍແດນຈົນພວກປະຊາຊົນທຸກຄົນຂ້າມໄປຫວິດຫມົດ

4. ຫິນສິບສອງກ້ອນຫມາຍເຖິງຫຍັງ?

- 1 ຫລັງຈາກປະຊາຊົນຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນໄປແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງກ່າວຕໍ່ໂຢຊວຍວ່າ,
- 2 “ຈົ່ງເລືອກເອົາສິບສອງຄົນຈາກແຕ່ລະຕະກູນອິສຣາເອນ ແລ້ວສັ່ງໃຫ້ເຂົາຍົກເອົາກ້ອນຫິນສິບສອງກ້ອນອອກຈາກກາງແມ່ນ້ຳ
- 3 ໃນບ່ອນທີ່ພວກປະໂຮທິດໄດ້ຢືນຢູ່ ແລະຂົນໄປວາງໄວ້ໃນບ່ອນຈະຕັ້ງທີ່ພັກຄືນນີ້”
- 4 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງເອີ້ນເອົາສິບສອງຄົນທີ່ເລືອກໄວ້ນັ້ນມາ
- 5 ແລະເວົ້າກັບເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງໄປໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ທາງດ້ານຫນ້າຫົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ລະຄົນຈົ່ງແບກເອົາຫິນກ້ອນນຶ່ງມາສຳລັບຕະກູນຂອງຕົນ
- 6 ກ້ອນຫິນເຫລົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນ ຈຶ່ງຈຳວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອເຂົາຢ່າງໃດ ຖ້າວ່າພາຍຂ້າງຫນ້າລູກຫລານຂອງພວກເຈົ້າຈະຖາມເຖິງຄວາມຫມາຍຂອງກ້ອນຫິນເຫລົ່ານັ້ນ

- 7 ພວກເຈົ້າຈະບອກເຂົາໄດ້ວ່າ ກ້ອນຫີນເຫລົ່ານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນຊາດອິສຣາເອນຈື່ຈໍາຕລອດໄປວ່າ ແມ່ນໍ້າຈໍແດນຢຸດໄຫລເມື່ອເວລາທາມຫີບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂ້າມແມ່ນໍ້າມາ”
- 8 ຕໍ່ມາພວກນັ້ນກໍທໍາຕາມຄໍາສັ່ງຂອງໂຢຊວຍ ຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກແກ່ທ່ານ ພວກເຂົາແບກເອົາກ້ອນຫີນສິບສອງກ້ອນອອກຈາກກາງແມ່ນໍ້າຈໍແດນຕາມຈໍານວນຕະກູນອິສຣາເອນ ເພື່ອເອົາໄປວາງໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ຕັ້ງຄ້າຍພັກເຊົາ
- 9 ຕໍ່ມາໂຢຊວຍຕັ້ງຫີນອີກສິບສອງກ້ອນໄວ້ກາງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ໃນບ່ອນທີ່ພວກປະໂຣທິດຫາມຫີບຄໍາສັນຍາຢືນຢູ່ນັ້ນ ຫີນນັ້ນຍັງມີຢູ່ຈົນເຖິງເທົ່າທຸກວັນນີ້
- 10 ສ່ວນພວກປະໂຣທິດກໍຢືນຢູ່ກາງແມ່ນໍ້າຈໍແດນຈົນເທົ່າຄໍາສັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໄວ້ກັບໂຢຊວຍສໍາເຣັດລົງຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້
- 11 ປະຊາຊົນກໍຟ້າວຂ້າມໄປ ເມື່ອທຸກຄົນຂ້າມໄປຫມົດແລ້ວ ພວກປະໂຣທິດພ້ອມດ້ວຍຫີບຄໍາສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຂຶ້ນຈາກແມ່ນໍ້າ ແລະອອກໄປກ່ອນໜ້າເຂົາ
- 12 ສ່ວນຊາວຄົນຮູເບນ ຄົນກາດແລະຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າ ຖືອາວຸດນໍາໜ້າຄົນອິສຣາເອນຂ້າມໄປຕາມທີ່ໂມເຊໄດ້ສັ່ງເຂົາໄວ້
- 13 ຄົນທັງຫມົດນີ້ມີປະມານສີ່ຫມື່ນຄົນ ຊຶ່ງຕຽມພ້ອມໃນການເລວເສິກໄດ້ຂ້າມໄປສູ່ທົ່ງຮາບພຽງໃກ້ເມືອງເຢຣິໂກ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງເຂົາຢູ່
- 14 ໃນວັນນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທໍາໃຫ້ພວກອິສຣາເອນໃຫ້ກຽດແກ່ໂຢຊວຍເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ເພື່ອເຂົາຈະຢ້ານຢໍາຕລອດຊົ່ວຊີວິດຂອງທ່ານເຫມືອນດັ່ງໄດ້ຢ້ານຢໍາໂມເຊ
- 15 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ,
- 16 “ຈົ່ງບອກປະໂຣທິດທີ່ຫາມຫີບຄໍາສັນຍານັ້ນຂຶ້ນມາຈາກກາງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ”
- 17 ໂຢຊວຍຈຶ່ງສັ່ງປະໂຣທິດວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນມາຈາກຈໍແດນເຖີດ”
- 18 ເມື່ອປະໂຣທິດຂຶ້ນມາຮອດດິນແຫ້ງແລ້ງ ແລະແມ່ນໍ້າກໍໄຫລເຂົ້າໃສ່ກັນເຕັມຕາຝັ່ງຄືເກົ່າອີກ
- 19 ໃນວັນທີ່ປະຊາຊົນຂ້າມແມ່ນໍ້ານັ້ນ ເປັນວັນທີ່ສິບຂອງເດືອນທີ່ນຶ່ງ ແລະພວກເຂົາພາກັນຢຸດພັກທີ່ກິນການທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເຢຣິໂກ
- 20 ສ່ວນໂຢຊວຍກໍເອົາຫີນສິບສອງກ້ອນທີ່ເອົາຂຶ້ນມາຈາກແມ່ນໍ້າຈໍແດນຕັ້ງໄວ້ຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 21 ແລະທ່ານໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ຖ້າລູກຖາມພໍ່ວ່າ ຫີນນີ້ຫມາຍເຖິງຫຍັງ
- 22 ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບອກລູກວ່າ ຫມາຍເຖິງເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຂ້າມແມ່ນໍ້າຈໍແດນເທິງດິນແຫ້ງ
- 23 ດ້ວຍວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ແມ່ນໍ້າຈໍແດນແຫ້ງລົງຈົນທຸກໆຄົນຂ້າມໄປໄດ້ເຫມືອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງບັນດານໃຫ້ນໍ້າທະເລໄມ້ອໍ້ແຫ້ງລົງ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຂ້າມມານີ້
- 24 ຍ້ອນເຣື່ອງນີ້ທຸກໆຄົນໃນໂລກຈະຮູ້ຈັກອໍານາດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພວກເຈົ້າຈະຢ້ານຢໍາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າຕລອດໄປ”

5. ການຮັບພິທີຕັດ ແລະງານສະຫລອງ

ປັສຄາທີ່ກິນການ

- 1 ເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນແຫ້ງລົງ ເພື່ອຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນຂ້າມໄປເຈົ້າຊີວິດຊາວອາໂມຣິດທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະບັນດາເຈົ້າຊີວິດການາອານທີ່ຢູ່ໃກ້ທະເລ ຈຶ່ງເກີດມີຄວາມຍ້ານກົວ ແລະເສັງຂວັນຍ້ອນພວກອິສຣາເອນ
- 2 ໃນຄາວນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ໃຫ້ລົງມືທຳມິດທິນ ເພື່ອໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນຮັບພິທີຕັດອີກ”
- 3 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງທຳມິດທິນ ເພື່ອໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຮັບພິທີຕັດທີ່ພູກີເບອາດຮາອາຣາໂລທ
- 4 ການທີ່ທ່ານໄດ້ທຳດັ່ງນັ້ນກໍເພາະວ່າຈຳນວນຜູ້ຊາຍທີ່ພໍເປັນທະຫານໄດ້ເວລາອອກຈາກປະເທດເອຢິບມາພວກເຂົາໄດ້ຕາຍຫມົດໃນຖິ່ນກັນດານ
- 5 ພວກນັ້ນແມ່ນພວກທີ່ຮັບພິທີຕັດແລ້ວ ແຕ່ຜູ້ທີ່ເກີດໃນຖິ່ນກັນດານຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດຈັກຄົນ
- 6 ໃນເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນທຽວໄປມາໃນຖິ່ນກັນດານລະຫວ່າງສີ່ສິບປີນັ້ນ ພວກຜູ້ຊາຍທີ່ເຂົ້າຮິບເສີກໄດ້ຊຶ່ງອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບກໍຕາຍຫມົດແລ້ວ ເພາະເຂົາບໍ່ຍອມຟັງຄວາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງສັນຍາກັບເຂົາວ່າ “ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນແຜ່ນດິນອັນອຸດົມສົມບູນທີ່ເຮົາໄດ້ສັນຍານຳປູ່ຢ່າຕາຍາຍວ່າຈະໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ”
- 7 ສ່ວນບຸດຊາຍທັງຫລາຍຂອງເຂົາຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ແທນເຂົານັ້ນ ໂຢຊວຍໄດ້ທຳພິທີຕັດໃຫ້ເພາະເຂົາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບມາກ່ອນໃນເວລາເດີນທາງຢູ່ຖິ່ນກັນດານ
- 8 ຫລັງຈາກຮັບພິທີຕັດແລ້ວ ຊົນຊາດທັງຫມົດກໍພາກັນພັກເຊົາຢູ່ຈົນບາດແຜຫາຍເຈັບ
- 9 ຕໍ່ມາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ມື້ອື່ນເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າພົ້ນຈາກຄວາມຫມົນປະຫມາດໃນການເປັນທາດທີ່ປະເທດເອຢິບ” ດັ່ງນີ້ ບ່ອນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນວ່າ ກິນການເທົ່າເຖິງທຸກວັນນີ້
- 10 ໃນເວລາທີ່ພວກອິສຣາເອນພັກເຊົາຢູ່ທີ່ກິນການຕາມທັງຮາບພຽງຂອງເມືອງເຢຣີໂກ ພວກເຂົາໄດ້ສະຫລອງປັສຄາໃນຕອນຄ່ຳວັນທີ່ສິບສີ່ຂອງເດືອນນັ້ນ
- 11 ຫລັງຈາກປັສຄາແລ້ວ ເຂົາໄດ້ກິນແຕ່ສິ່ງທີ່ຊາວການາອານປູກໄວ້ ຄືເຂົ້າຂົ້ວ ແລະເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ
- 12 ຕັ້ງແຕ່ວັນນັ້ນມາພວກອິສຣາເອນບໍ່ມີມານາອີກ ໃນປີນັ້ນພວກເຂົາກິນແຕ່ສິ່ງທີ່ຊາວການາອານປູກໄວ້

ໂຢຊວຍພົບຊາຍຖືດາບ

- 13 ເວລາໂຢຊວຍໄປໃກ້ຈະຮອດເມືອງເຢຣີໂກ ໃນທັນໃດນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເຫັນຊາຍຜູ້ນຶ່ງຖືດາບຢືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທ່ານ ໂຢຊວຍຈຶ່ງຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ ແລະຖາມວ່າ, “ທ່ານເປັນທະຫານຝ່າຍເຮົາ ຫລືຝ່າຍສັດຕູ?”

- 14 ຊາຍຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເປັນທະຫານຝ່າຍໃດ ເຮົາມານີ້ໃນຖານະເປັນຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ໂຢຊວຍຈຶ່ງຫມູບລົງຂາບໄຫວ້ ແລະທູນຖາມວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຢາກຈະໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເຮັດຫຍັງ”
- 15 ຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງຖອດເກີບຂອງເຈົ້າອອກ ເພາະບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນັ້ນເປັນບ່ອນສັກສິດ” ແລ້ວໂຢຊວຍກໍທຳຕາມຄຳສັ່ງ

6. ການພັງທະລາຍເມືອງເຢຣີໂກ

- 1 ຍ້ອນຊາວອິສຣາເອນໃກ້ເມືອງເຢຣີໂກ ປະຕູເມືອງກໍອັດໄວ້ຢ່າງແຫນ້ນຫນາ ໂດຍບໍ່ມີໃຜເຂົ້າອອກໄດ້
- 2 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງຊົງບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງພັງເທີນ ເຮົາຈະມອບເມືອງເຢຣີໂກ ແລະເຈົ້າຊີວິດໃນເມືອງນີ້ ພ້ອມທັງທະຫານຜູ້ກ້າຫານໄວ້ໃນກຳມີຂອງເຈົ້າ
- 3 ເຈົ້າພ້ອມບັນດາທະຫານຂອງເຈົ້າ ຈົ່ງພາກັນຢ່າງອ້ອມເມືອງນີ້ວັນລະເທື່ອພາຍໃນທົກວັນ ໃຫ້ປະໂຣທິດເຈັດຄົນຖືແກອອກໄປກ່ອນທີ່ບຄຳສັນຍາ
- 4 ແລ້ວໃນວັນທີ່ເຈັດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຢ່າງອ້ອມເຈັດຮອບ ໂດຍມີພວກປະໂຣທິດເປົ່າແກນຳຫນ້າ
- 5 ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງແກດັງຂຶ້ນເປັນສຽງຍາວໆທຸກຄົນຈຶ່ງພາກັນຮ້ອງໂຮ່ດ້ວຍສຽງດັງ ແລ້ວກຳແພງເມືອງຈະເຈື່ອນລົງ ເມື່ອນັ້ນໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໄປໃນເມືອງທັນທີ”
- 6 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງເອີ້ນພວກປະໂຣທິດມາແລ້ວບອກວ່າ, “ຈົ່ງຫາມທີ່ບຄຳສັນຍາໄປ ສ່ວນປະໂຣທິດອີກເຈັດຄົນໃຫ້ຖືແກນຳຫນ້າທີ່ບຄຳສັນຍາໄປ”
- 7 ແລ້ວໂຢຊວຍໄດ້ບອກປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງເດີນອ້ອມເມືອງ ແລະໃຫ້ພວກທະຫານຢ່າງອອກຫນ້າທີ່ບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 8 ເມື່ອໂຢຊວຍສັ່ງແລ້ວ ປະໂຣທິດເຈັດຄົນກໍເປົ່າແກຢ່າງນຳຫນ້າທີ່ບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 9 ສ່ວນທະຫານກອງຫນ້າກໍຢ່າງອອກໄປກ່ອນພວກປະໂຣທິດທີ່ເປົ່າແກ ແລະພວກກອງຫລັງກໍຢ່າງຕາມທີ່ບຄຳສັນຍາໄປ ສຽງແກດັງຢູ່ຕລອດເວລາ
- 10 ແຕ່ໂຢຊວຍໄດ້ບອກພວກປະຊາຊົນແລ້ວວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຮ້ອງໂຮ່ ຫລືໃຊ້ສຽງຈົນກວ່າຈະມີຄຳສັ່ງໃຫມ່
- 11 ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ປະໂຣທິດຫາມທີ່ບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງອ້ອມເມືອງນຶ່ງຮອບ ແລ້ວຈຶ່ງພາກັນກັບໄປຄ້າຍພັກ ເພື່ອພັກຜ່ອນໃນເວລາກາງຄືນ
- 12 ເຊົ້າວັນໃຫມ່ມາໂຢຊວຍລຸກແຕ່ເດິກ ສ່ວນພວກປະໂຣທິດກໍຫາມທີ່ບຄຳສັນຍາອອກໄປ
- 13 ເມື່ອພວມຢ່າງໄປນັ້ນປະໂຣທິດເຈັດຄົນຖືເຂົ້າແກະເຈັດອັນເດີນອອກຫນ້າທີ່ບຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເປົ່າເຂົ້າແກະເລື້ອຍໄປ ສ່ວນທະຫານກອງຫນ້າກໍຢ່າງຢູ່ຂ້າງຫນ້າເຂົ້າ ແລະກອງລະວັງຫລັງກໍຢ່າງຢູ່ຂ້າງຫລັງທີ່ບແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປພ້ອມທັງສຽງແກດັງຢູ່ຕລອດເວລາ

- 14 ໃນວັນທີ່ສອງພວກເຂົາຢ່າງອ້ອມເມືອງອີກຮອບນຶ່ງ ແລ້ວກໍຫລົບຄືນເມືອຄ້າຍພັກ ພວກເຂົາກໍພາກັນທໍາດັ່ງນີ້ຕລອດທັງຫົກວັນ
- 15 ສ່ວນວັນທີ່ເຈັດເຂົາໄດ້ລຸກແຕ່ເດິກ ແລະຢ່າງອ້ອມເມືອງເຖິງເຈັດຮອບໃນວັນດຽວກັນນັ້ນ ມີແຕ່ວັນດຽວເທົ່ານີ້ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງອ້ອມເມືອງເຈັດຮອບ
- 16 ພໍຮອບທີ່ເຈັດ ໃນຂນະທີ່ພວກປະໂຮທິດກໍາລັງເປົ່າແກຢູ່ ໂຢຊວຍຮ້ອງບອກແກ່ປະຊາຊົນວ່າ, “ຈົ່ງຮ້ອງໂຮຂຶ້ນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານເມືອງນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ
- 17 ແຕ່ວ່າຈົ່ງທໍາລາຍເມືອງ ແລະທຸກໆສິ່ງໃນເມືອງນີ້ຖິ້ມຫມົດ ເພື່ອເປັນການຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ນາງຣາຮາບຢິງໂສເພນີ ພ້ອມທັງທຸກຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃນເຮືອນຂອງນາງໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຊື່ອງສອດແນມສອງຄົນຂອງເຮົາໄວ້
- 18 ແຕ່ສ່ວນທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງທ່າງໄກຈາກຂອງທີ່ຕ້ອງທໍາລາຍຖວາຍນັ້ນຢ້ານວ່າ ຖ້າພວກທ່ານເອົາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ພວກທ່ານຈະນໍາຄວາມເດືອດຮ້ອນ ແລະຄວາມຈົບຫາຍມາສູ່ຄ້າຍອິສຣາເອນ
- 19 ສ່ວນເງິນຄໍາ ແລະເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເປັນທອງເຫລືອງ ຫລືເຫລັກ ຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນຫໍພຣະຄັງຂອງພຣະອົງ”
- 20 ແລ້ວປະໂຮທິດກໍເປົ່າແກຂຶ້ນ ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ຍິນສຽງແກ ເຂົາກໍຮ້ອງໂຮດ້ວຍສຽງດັງ ແລະກໍາແພງເມືອງກໍເຈື່ອນລົງ ທຸກໆຄົນກໍເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ແລະຍຶດເອົາທັນທີ
- 21 ເຂົາໃຊ້ດາບຂ້າທັງຊາຍຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍ ຜູ້ເຖົ້າຕລອດທັງງົວຄວາຍ ແກະແລະລໍ
- 22 ແລ້ວໂຢຊວຍໄດ້ບອກຊາຍສອງຄົນຜູ້ເປັນສອດແນມວ່າ, “ໃຫ້ພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຍິງໂສເພນີ ເພື່ອນໍາເອົານາງພ້ອມທັງທຸກຄົນໃນເຮືອນຂອງນາງອອກມາຕາມທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້”
- 23 ດັ່ງນັ້ນ ຊາຍທັງສອງຈົ່ງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ພາເອົານາງຣາຮາບຢິງພ້ອມດ້ວຍພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງ ແລະພວກອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງນາງອອກມາ ພາໄປອາໄສຢູ່ທາງນອກຄ້າຍພັກຂອງພວກອິສຣາເອນ
- 24 ແລ້ວພວກອິສຣາເອນກໍຈູດເຜົາເມືອງ ແລະທຸກໆສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ເງິນຄໍາແລະເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ເປັນທອງເຫລືອງ ຫລືເຫລັກທີ່ເຂົາເອົາໄວ້ໃນຫໍພຣະຄັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 25 ຍ້ອນນາງຣາຮາບໄດ້ເຊື່ອງສອດແນມທັງສອງຄົນທີ່ໃຊ້ໄປຈອບເບິ່ງເມືອງເຢຣິໂກ ໂຢຊວຍຈົ່ງໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດຂອງນາງພ້ອມທັງພໍ່ແມ່ອ້າຍນ້ອງ ເຊື້ອສາຍຂອງນາງຣາຮາບກໍຢູ່ກັບອິສຣາເອນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 26 ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍໄດ້ເຕືອນຢ່າງຫນັກແຫນ້ນວ່າ, “ຖ້າຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຈະສ້າງເມືອງເຢຣິໂກນີ້ຂຶ້ນໃໝ່ ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມສາບແຊ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕົກຖືກຜູ້ນັ້ນ “ໃຜກໍຕາມທີ່ລົງມືສ້າງເມືອງນີ້ ຈະຕ້ອງເສັງບຸດຊາຍກົກຂອງຕົນ ແລະຜູ້ທີ່ສ້າງຈະສ້າງປະຕູເມືອງນີ້ຈະເສັງບຸດຊາຍຫລ້າຂອງຕົນ”
- 27 ດັ່ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບໂຢຊວຍ ແລະຊື່ສຽງຂອງທ່ານໄດ້ຂ່າລືໄປທົ່ວທັງປະເທດນັ້ນ

7. ບາບຂອງອາຄານ

- 1 ແຕ່ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ລະເມີດໃນເຮືອງຂອງຕ້ອງຖວາຍນັ້ນ ເພາະອາຄານບຸດກາຣ໌ມີ ຜູ້ເປັນບຸດຊັບ
ດີ ຜູ້ເປັນບຸດເຊຣາ ເຜົາຢູດາ ໄດ້ນຳຂອງຖວາຍບາງສ່ວນໄປເປັນຂອງຕົນ ແລະພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າກຳພຸ່ງຂຶ້ນຕໍ່ຄົນອິສຣາເອນ
- 2 ຝ່າຍໂຢຊວຍໃຫ້ຄົນອອກຈາກເມືອງເຢຣິໂກໄປຍັງເມືອງອາອີ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ເບັດອາເວນຂ້າງທິດຕາເວັນອອກ
ຂອງເມືອງເບັດເອນບອກເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງຂຶ້ນໄປແລະສອດແນມເບິ່ງເມືອງນັ້ນ” ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນກໍຂຶ້ນໄປ ແລະ
ສອດແນມເບິ່ງເມືອງອາອີ
- 3 ແລະເຂົາກັບມາຮາຍງານແກ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນທັງໝົດຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ຈັກສອງສາມພັນຄົນ
ຂຶ້ນໄປຕີເມືອງອາອີກໍພໍ ບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ປະຊາຊົນປົນປ່າຍໄປທີ່ນັ້ນເພາະເຂົາມີຄົນຫນ້ອຍ”
- 4 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງມີປະຊາຊົນຂຶ້ນໄປທີ່ນັ້ນພຽງສາມພັນຄົນ ແຕ່ຕ້ອງແຕກຫນີຈາກຊາວເມືອງອາອີ
- 5 ຝ່າຍຊາວເມືອງອາອີກໍຂ້າພັນຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຕາຍປະມານສາມສິບຫົກຄົນ ໂດຍຂັບໄລ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນຈາກປະ
ຕູເມືອງໄປຍັງເຊບາຣິມ ພັນເຂົາຕາມທາງລົງ ແລະຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນກໍແຫລກເຫລວໄປເຫມືອນນ້ຳ
- 6 ຝ່າຍໂຢຊວຍກໍຈຶກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນຊົບຫນ້າລົງເຖິງດິນຫນ້າທົບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈົນເຖິງເວລາ
ຄ່ຳ ທັງທ່ານກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງຄົນອິສຣາເອນຕ່າງກໍເອົາຜຸ່ນຂີ້ດິນໃສ່ທົວຂອງຕົນ
- 7 ໂຢຊວຍກາບທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງຊົງນຳຊົນຊາດນີ້ຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
ມາ ເພື່ອຈະມອບເຮົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງຄົນອາໂມຣິດໃຫ້ທຳລາຍເສັງ ພວກຂ້າພຣະອົງມີຄວາມ
ເສັງດາຍທີ່ບໍ່ພໍໃຈຢູ່ພຽງຟາກຕາເວັນອອກຂອງຈໍແດນ
- 8 ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພຣະອົງຈະທູນປະການໃດໄດ້ ເມື່ອອິສຣາເອນຫັນຫລັງຫນີສັດຕູເສັງແລ້ວ
- 9 ເພາະວ່າຄົນການາອານກັບບັນດາຊາວເມືອງຄົງຈະໄດ້ຍິນ ແລ້ວຄົງຈະຍົກມາຕັ້ງລ້ອມພວກຂ້າພຣະອົງ
ແລະຕັດຊີ້ຂອງບັນດາຂ້າພຣະອົງເສັງຈາກໂລກ ແລະພຣະອົງຈະຊົງກະທຳປະການໃດ ເພື່ອພຣະນາມອັນ
ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ”
- 10 ຝ່າຍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຫມູບຫນ້າລົງດັ່ງນີ້
- 11 ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ກະທຳບາບ ເຂົາໄດ້ລະເມີດຄຳສັນຍາຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສັ່ງເຂົາໄວ້ ເຂົາໄດ້ຍັກຍອກຂອງທີ່ຕ້ອງ
ຖວາຍ ເຂົາໄດ້ລັກ ແລະປິດບັງ ແລະໄດ້ເອົາຂອງຮວມໄວ້ກັບສິ່ງຂອງຂອງຕົນ
- 12 ເຫດສັນນັ້ນຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງຍືນຍັດຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ ໄດ້ຫັນຫລັງຫນີສັດຕູ ເພາະເຂົາກາຍເປັນ
ສິ່ງທີ່ຕ້ອງຖືກທຳລາຍ ເຮົາຈະບໍ່ຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍອີກຕໍ່ໄປ ເວັ້ນແຕ່ເຈົ້າຈະທຳລາຍສິ່ງຂອງທີ່ຕ້ອງຖວາຍ
ເຫຼົ່ານັ້ນເສັງຈາກຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ
- 13 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຊຳຣະປະຊາຊົນໃຫ້ບໍ່ຮືສຸດ ແລະກ່າວວ່າ “ຈົ່ງຊຳຣະຕົວເສັງເພື່ອມື້ອື່ນ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນອິສຣາເອນກ່າວເຊັ່ນນີ້ວ່າ “ໂອ ອິສຣາເອນເອີຍ ມີສິ່ງຂອງທີ່ຕ້ອງຖວາຍໃນຫມູ່ພວກເຈົ້າ

ເຈົ້າຈະຍິນຍັດຕໍ່ສູ້ສັດຕູຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະນຳສິ່ງຂອງທີ່ຕ້ອງຖວາຍນັ້ນອອກເສັງຈາກຫມູ່ພວກເຈົ້າ”

- 14 ພໍຮຸ່ງເຊົ້າເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເຂົ້າມາທີ່ລະເຜົາ ເຜົາໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກຈັບໄວ້ກໍຕ້ອງເຂົ້າມາທີ່ລະຕະກູນ ຕະກູນໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກຈັບໄວ້ກໍເຂົ້າມາທີ່ລະຄອບຄົວ ຄອບຄົວໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກຈັບໄວ້ກໍໃຫ້ເຂົ້າມາທີ່ລະຄົນ
- 15 ຜູ້ໃດຖືກຈັບວ່າມີຂອງຕ້ອງຖວາຍ ກໍຕ້ອງຖືກເຜົາເສັງດ້ວຍໄຟ ທັງຕົວເຂົາແລະສາຣະພັດທີ່ເປັນຂອງເຂົາ ເພາະເຂົາໄດ້ລະເມີດຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເພາະເຂົາໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຫນ້າອາຍໃນອິສຣາເອນ”
- 16 ໂຢຊວຍຈຶ່ງລຸກຂັ້ນແຕ່ເດິກ ແລະນຳຄົນອິສຣາເອນເຂົ້າມາທີ່ລະເຜົາ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເລືອກເຜົາຢູດາ
- 17 ຈຶ່ງນຳຕະກູນໃນເຜົາຢູດາເຂົ້າມາ ແລະຕະກູນເຊຣາຖືກຊົງເລືອກ ແລ້ວຈຶ່ງນຳຕະກູນເຊຣາມາທີ່ລະຄົນ ແລະຊັບດິຖືກຊົງເລືອກ
- 18 ແລະນຳຄອບຄົວຂອງທ່ານເຂົ້າມາທີ່ລະຄົນ ແລະຄົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກຄື ອາຄານບຸດກາຣ໌ມີ ຜູ້ເປັນບຸດຊັບດິ ຜູ້ເປັນບຸດເຊຣາ ເຜົາຢູດາ
- 19 ຝ່າຍໂຢຊວຍຈຶ່ງກ່າວແກ່ອາຄານວ່າ, “ລູກເອີຍ ຈຶ່ງຖວາຍສະງ່າຣາສີແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ແລະຖວາຍສັຣເສີນແດ່ພຣະອົງ ຈຶ່ງບອກເຮົາມາວ່າເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງໃດໄປ ຢ່າປິດບັງໄວ້ຈາກເຮົາເລີຍ”
- 20 ແລະອາຄານຕອບໂຢຊວຍວ່າ, “ເປັນຄວາມຈິງແລ້ວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳຜິດດັ່ງນີ້
- 21 ໃນຫມູ່ຂອງທີ່ຍຶດມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເສື້ອຄຸມງາມໂຕນຶ່ງຂອງເມືອງບາບີໂລນ (ຊີນາຣ໌) ກັບເງິນສອງຮ້ອຍເຊເກລ ແລະທອງຄຳແຫ່ງນຶ່ງຫນັກຫ້າສິບເຊເກລ ຂ້າພະເຈົ້າກຳໂລບຢາກໄດ້ຂອງເຫລົ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເອົາມາ ເບິ່ງແມ່, ຂອງເຫລົ່ານັ້ນເຊື່ອງຢູ່ໃຕ້ດິນໃນເຕັ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ”
- 22 ຝ່າຍໂຢຊວຍກໍໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຂ່າວອອກໄປ ແລະເຂົາທັງຫລາຍກໍແລ່ນໄປຫາເຕັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ຂອງນັ້ນຝັງຢູ່ພາຍໃນເຕັ້ນຂອງເຂົາມີເງິນຢູ່ຂ້າງລຸ່ມ
- 23 ເຂົາກໍເອົາອອກມາຈາກເຕັ້ນນຳໄປໃຫ້ໂຢຊວຍ ແລະຄົນອິສຣາເອນທັງປວງ ແລ້ວເຂົາກໍວາງຂອງເຫລົ່ານັ້ນລົງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 24 ໂຢຊວຍກັບບັນດາຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງພາອາຄານບຸດເຊຣາ ພ້ອມກັບເງິນ ເສື້ອຄຸມໂຕນັ້ນ ແລະທອງແຫ່ງນັ້ນ ທັງບຸດຊາຍຍິງຂອງເຂົາ ທັງງົວ ລໍ ແບ້ແກະ ແລະເຕັ້ນຂອງເຂົາທຸກສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່ ແລະນຳຄົນກັບຂອງທັງຫມົດຂຶ້ນໄປຍັງທູບເຂົາ ອາໂຄຣ

- 25 ແລະໂຢຊວຍກ່າວວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງນຳຄວາມເດືອດຮ້ອນມາໃຫ້ເຮົາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງນຳຄວາມເດືອດຮ້ອນມາເຖິງເຈົ້າໃນວັນນີ້” ແລະບັນດາຄົນອິສຣາເອນກໍເອົາຫີນແກວ່ງໃສ່ເຂົາໃຫ້ຕາຍ ເຜົາເຂົາທັງຫລາຍດ້ວຍໄຟ ແລະແກວ່ງເຂົາດ້ວຍກ້ອນຫີນ
- 26 ແລ້ວເອົາຫີນຖົມກອງທັບເຂົາໄວ້ເປັນກອງໃຫຍ່ຢູ່ຈົນທຸກວັນນີ້ ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງຫັນກັບຄືນຈາກພຣະພິໂຣດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະອົງ ເພາະສະນັ້ນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ເຂົາຍັງເອີ້ນທີ່ນັ້ນວ່າທຸບເຂົາ ອາໂຄຣ

8. ການເຂົ້າຍຶດແລະການທຳລາຍເມືອງອາອີ

- 1 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂຢຊວຍວ່າ, “ຢ່າຍ້ານ ຫລືທ້ຖອຍເລີຍ ຈຶ່ງນຳທະຫານທັງຫມົດໄປກັບເຈົ້າ ລຸກຂຶ້ນໄປຍັງເມືອງອາອີເຖີດ ເຮົາໄດ້ມອບກະສັດເມືອງອາອີໄວ້ໃນມືເຈົ້າແລ້ວ ພ້ອມທັງປະຊາຊົນຂອງເຂົາເມືອງຂອງເຂົາແລະແຜ່ນດິນຂອງເຂົາດ້ວຍຂອງເຂົາດ້ວຍ
- 2 ເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳແກ່ເມືອງອາອີ ແລະກະສັດຂອງເມືອງນັ້ນເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ເຈົ້າກະທຳກັບເມືອງເຢຣິໂກ ແລະກະສັດຂອງເມືອງນັ້ນ ແຕ່ສິ່ງຂອງແລະສັດທີ່ຍຶດມານັ້ນຕົກເປັນເຈົ້າໄດ້ ຈຶ່ງຕຽມໂຈມຕີເມືອງທາງດ້ານຫລັງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຕົວ
- 3 ໂຢຊວຍຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນພ້ອມກັບທະຫານໄປຍັງເມືອງອາອີ ແລະໂຢຊວຍໄດ້ຄັດເລືອກທະຫານເອກ ທະຫານສາມຫມື່ນຄົນໃຫ້ຍົກໄປໃນເວລາກາງຄືນ
- 4 ແລະທ່ານສັ່ງເຂົາວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ທ່ານຈຶ່ງຊຸ່ມຢູ່ຂ້າງຫລັງເມືອງ ຢ່າໃຫ້ທ່າງໄກຈາກເມືອງຫລາຍ ແລະໃຫ້ຕຽມຕົວໄວ້ພ້ອມທຸກຄືນ
- 5 ສ່ວນຕົວເຮົາແລະປະຊາຊົນທັງຫມົດທີ່ຢູ່ກັບເຮົາຈະເຂົ້າໄປເຖິງຕົວເມືອງ ແລະເມື່ອເຂົາອອກມາຕໍ່ສູ້ເຮົາຢ່າງຄາວກ່ອນ ເຮົາກໍຈະຖອຍຫນີຈາກເຂົາ
- 6 ເຂົາຈະຕາມເຮົາອອກມາ ຈົນເຮົາຈະໄດ້ລວງເຂົາໃຫ້ອອກມາທ່າງຈາກຕົວເມືອງເພາະເຂົາຈະເວົ້າວ່າ “ເຂົາທັງຫລາຍກຳລັງຫນີຈາກເຮົາຢ່າງຄາວກ່ອນ” ສະນັ້ນເຮົາຈະຫນີເຂົາເລື້ອຍມາ
- 7 ແລ້ວທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງລຸກຈາກທີ່ຊຸ່ມລີ້ໂຕເຂົ້າຍຶດເມືອງນັ້ນໄວ້ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຈະຊົງມອບເມືອງນັ້ນໄວ້ໃນມືທ່ານແລ້ວ
- 8 ແລະເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຂົ້າຍຶດເມືອງໄດ້ແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງຈູດໄຟເຜົາເມືອງເສັງ ຈຶ່ງກະທຳຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ເບິ່ງດູ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງທ່ານໄວ້ແລ້ວ”
- 9 ແລ້ວໂຢຊວຍກໍໃຫ້ເຂົາໄປ ເຂົາກໍອອກໄປຍັງທີ່ຊຸ່ມຢູ່ລະຫວ່າງເບັດເອນກັບເມືອງອາອີ ທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງອາອີ ແຕ່ຄືນວັນນັ້ນໂຢຊວຍນອນຄ້າງຢູ່ກັບປະຊາຊົນ
- 10 ໂຢຊວຍຕື່ນຂຶ້ນແຕ່ເດິກກໍອອກກວດພົນ ແລ້ວຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບພວກຜູ້ໃຫຍ່ຂອງອິສຣາເອນນຳຫນ້າພົນໄປເມືອງອາອີ

- 11 ທະຫານທີ່ຢູ່ນຳທ່ານທຸກຄົນກໍຂຶ້ນໄປແລ້ວບຸກໃກ້ຕົວເມືອງເຂົ້າໄປ ແລະຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ດ້ານເໜືອຂອງເມືອງອາອີ ມີຫ້ວຍຂັ້ນລະຫວ່າງເຂົາກັບເມືອງອາອີ
- 12 ແລະທ່ານຈັດຄົນປະມານຫ້າພັນຄົນ ໃຫ້ເຂົາແອບຊຸ່ມຢູ່ລະຫວ່າງເມືອງເບັດເອນກັບເມືອງອາອີທາງທິດຕາເວັນຕົກຂອງຕົວເມືອງ
- 13 ດັ່ງນັ້ນເຂົາທັງຫລາຍກໍວາງກຳລັງຮົບໃຫ້ກອງຫລວງຢູ່ດ້ານເໜືອຂອງເມືອງ ແລະກອງລະວັງຫລັງຢູ່ດ້ານຕາເວັນຕົກຂອງເມືອງ ໃນຄືນວັນນັ້ນໂຢຊວຍນອນຢູ່ໃນຫຸບເຂົາ
- 14 ເມື່ອກະສັດເມືອງອາອີເຫັນດັ່ງນັ້ນ ຊາວເມືອງກໍລຸກຂຶ້ນແຕ່ເດີກອອກໄປສູ່ຮົບກັບອິສຣາເອນໃນທີ່ປະທະກັນ ຫນ້າອາຣາບາ ທັງທ່ານແລະປະຊາຊົນທັງຫມົດຂອງທ່ານ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າມີກອງຊຸ່ມຄອຍຢູ່ຕໍ່ສູ້ທ່ານຂ້າງຫລັງເມືອງ
- 15 ໂຢຊວຍຈຶ່ງເຮັດເປັນຜ່າຍແພ້ຝີມືຂອງເຂົາແລ້ວຫນີໄປຍັງຖິ່ນກັນດານ
- 16 ຄົນໃນເມືອງທັງຫມົດກໍຖືກເອີ້ນໃຫ້ຕາມອອກໄປ ເມື່ອເຂົາໄລ່ຕາມໂຢຊວຍໄປນັ້ນເຂົາກໍອອກຫ່າງຈາກເມືອງໄປທຸກທີ
- 17 ບໍ່ມີຊາຍຈັກຄົນນຶ່ງທີ່ເຫລືອຢູ່ໃນເມືອງອາອີ ຫລືເມືອງເບັດເອນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ອອກໄປໄລ່ຕິດຕາມອິສຣາເອນ ເຂົາປ່ອຍໃຫ້ເມືອງເປີດຢູ່ໄລ່ຕາມອິສຣາເອນໄປ
- 18 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໂຢຊວຍວ່າ, “ຈົ່ງຍື່ນຫອກຊຶ່ງຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າອອກຕົງໄປຍັງເມືອງອາອີ ເພາະເຮົາຈະມອບເມືອງນັ້ນໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າ” ແລ້ວໂຢຊວຍກໍຍື່ນຫອກຊຶ່ງຢູ່ໃນມືອອກໄປຍັງເມືອງນັ້ນ
- 19 ທະຫານທີ່ຊຸ່ມຢູ່ກໍລຸກອອກຈາກບ່ອນລີ້ໂຕຢ່າງໄວ ພໍໂຢຊວຍຍື່ນມືຂອງທ່ານອອກ ທະຫານກໍແລ່ນຕົງເຂົ້າໄປຍັງເມືອງແລະຍຶດເມືອງໄວ້ ແລ້ວເຂົາກໍຮີບຈູດໄຟເຜົາເມືອງ
- 20 ເມື່ອຊາວເມືອງອາອີຫລຽວຫລັງມາເບິ່ງ ເບິ່ງແມ່, ຄວັນໄຟທີ່ໄຫມ້ເມືອງພຸ່ງຂຶ້ນໄປຍັງທ້ອງຟ້າ ເຂົາກໍຫມົດກຳລັງທີ່ຈະຫນີໄປທາງນີ້ຫລືຫນີໄປທາງນັ້ນ ເພາະວ່າປະຊາຊົນທີ່ຫນີໄປທາງຖິ່ນກັນດານຫັນກັບມາຕໍ່ສູ້ກັບຜູ້ທີ່ໄລ່ຕິດຕາມ
- 21 ເມື່ອໂຢຊວຍກັບບັນດາອິສຣາເອນເຫັນວ່າກອງຊຸ່ມຍຶດເມືອງໄດ້ແລ້ວ ແລະຄວັນໄຟທີ່ໄຫມ້ເມືອງພຸ່ງຂຶ້ນເຂົາກໍຫັນກັບຄືນມາໂຈມຕີຊາວເມືອງອາອີ
- 22 ຄົນອື່ນໆກໍອອກມາຈາກເມືອງສູ່ຮົບກັບເຂົາ ກະທຳໃຫ້ເຂົາຢູ່ລະຫວ່າງກາງອິສຣາເອນ ຜູ້ຢູ່ຂ້າງນີ້ແລະຂ້າງນັ້ນ ແລະຄົນອິສຣາເອນກໍໂຈມຕີເຂົາຈົນບໍ່ມີຈັກຄົນນຶ່ງລອດຊີວິດຫລືຫນີໄປໄດ້
- 23 ແຕ່ກະສັດເມືອງອາອີຍັງມີຊີວິດຢູ່ ໄດ້ຖືກຈັບແລະຄຸມຕົວມາຫາໂຢຊວຍ
- 24 ເມື່ອອິສຣາເອນໄລ່ຂ້າຟັນຊາວເມືອງອາອີໃນທຸ່ງໃນຖິ່ນກັນດານທີ່ເຂົາໄລ່ຕາມໄປນັ້ນ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນລົ້ມຕາຍຫມົດດ້ວຍດາບຈົນສຸດທ້າຍບັນດາຄົນອິສຣາເອນກໍກັບເຂົ້າເມືອງອາອີໂຈມຕີຄົນໃນເມືອງດ້ວຍຄົມດາບ
- 25 ຄົນທີ່ລົ້ມຕາຍທັງຫມົດວັນນັ້ນທັງຊາຍແລະຍິງຈຳນວນຫມື່ນສອງພັນຄົນ ຄືຊາວເມືອງອາອີທັງຫມົດ
- 26 ເພາະໂຢຊວຍບໍ່ໄດ້ທົດມືທີ່ຖືຫອກຍື່ນຢູ່ນັ້ນ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຜານຊາວເມືອງອາອີພິນາດສິ້ນ

- 27 ແຕ່ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຍຶດເອົາຜູງສັດ ແລະສິ່ງຂອງຂອງເມືອງນັ້ນມາເປັນຂອງຕົນ ຕາມພຣະທັມຂອງພຣະ ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງຊົງບັນຊາໄວ້ກັບໂຢຊວຍ
- 28 ດັ່ງນີ້ແຫລະໂຢຊວຍຈຶ່ງຜານເມືອງອາອີເສັງ ກະທຳໃຫ້ເປັນກອງເມືອງຮ້າງຢູ່ເປັນນິດຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 29 ແລະທ່ານແຂວນກະສັດເມືອງອາອີໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ຈົນເຖິງເວລາຄ່ຳ ເມື່ອດວງອາທິດຕົກໂຢຊວຍຈຶ່ງສັ່ງ ແລະ ເຂົາກໍປົດສົບລົງຈາກຕົ້ນໄມ້ນຳໄປຖິ້ມໄວ້ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູເມືອງ ແລ້ວເອົາຫີນຖົມທັບໄວ້ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູ ເມືອງ ແລ້ວເອົາຫີນຖົມທັບໄວ້ກອງໃຫຍ່ຊຶ່ງຍັງຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້

ຂຽນທັມບັນຍັດທີ່ພູເອບານ

(ພບຍ 27:4-5)

- 30 ແລ້ວໂຢຊວຍໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາໃນພູເອບານຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ
- 31 ດັ່ງທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ຕາມທີ່ຈາຣຶກໄວ້ໃນຫນັງສືທັມບັນຍັດ ຂອງໂມເຊວ່າ “ແທ່ນບູຊາທຳດ້ວຍຫີນບໍ່ໄດ້ຕົກແຕ່ງ ຊຶ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດໃຊ້ເຄື່ອງມືເຫລັກຖືກຕ້ອງເລີຍ” ແລ້ວເຂົາ ກໍຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທິງແທ່ນນັ້ນ ແລະຖວາຍສານຕີບູຊາ
- 32 ໃນທີ່ນັ້ນທ່ານຂຽນທັມບັນຍັດຂອງໂມເຊເທິງຫີນຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ໂມເຊໄດ້ຂຽນໄວ້
- 33 ຄົນອິສຣາເອນທັງຫມົດ ທັງຄົນຕ່າງດ້າວແລະຄົນທີ່ເກີດໃນອິສຣາເອນ ພ້ອມທັງຜູ້ໃຫຍ່ ເຈົ້າຫນ້າທີ່ແລະຜູ້ ພິພາກສາຢືນຢູ່ທັງສອງຂ້າງຂອງຫີບຕໍ່ຫນ້າຄົນເລວີທີ່ເປັນປະໂຮທິດຜູ້ທີ່ຫາມຫີບຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ເຄິ່ງນຶ່ງຢືນຢູ່ຂ້າງຫນ້າພູເຂົາເກຣີຊິມ ອີກເຄິ່ງນຶ່ງຂ້າງພູເຂົາເອບານ ດັ່ງທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ໃນຄັ້ງແຮກໃຫ້ເຂົາທັງຫລາຍອວຍພອນແກ່ຄົນອິສຣາເອນ
- 34 ພາຍຫລັງທ່ານຈຶ່ງອ່ານຖ້ອຍຄຳໃນທັມບັນຍັດເປັນຄຳອວຍພອນແລະຄຳສາບແຂ່ງຕາມທີ່ມີຈາຣຶກໄວ້ໃນ ຫນັງສືທັມບັນຍັດທຸກປະການ
- 35 ບໍ່ມີຄຳຊຶ່ງໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ຈັກຄຳດຽວທີ່ໂຢຊວຍບໍ່ໄດ້ອ່ານຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ຜູ້ຍິງກັບເດັກນ້ອຍ ແລະຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນຫມູ່ພວກເຂົາ

9. ກົນອຸບາຍຂອງຊາວກີເບໂອນ

- 1 ເມື່ອກະສັດທີ່ຢູ່ຟາກຕາເວັນຕົກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຄືທີ່ຢູ່ໃນແດນພູດອຍ ແລະໃນທີ່ເນີນພູ ແລະຕາມທັງ ຮາບພຽງ ແລະຕາມຝັ່ງທະເລເມດີເຕຣາເນທາງເໜືອຈົນເຖິງເລບານອນ ເປັນຊາວຮິດຕີ ຊາວອາໂມຣິດ ຊາວການາອານ ຊາວເປຣີສຊີ ຊາວຮີວີ ແລະຊາວເຢບຸສໄດ້ຍືນຂ່າວນີ້
- 2 ຈຶ່ງພ້ອມໃຈຮ່ວມກຳລັງກັນຈະຕໍ່ສູ້ໂຢຊວຍ ແລະອິສຣາເອນ
- 3 ແຕ່ເມື່ອຊາວກີເບໂອນໄດ້ຍືນຂ່າວການຊຶ່ງໂຢຊວຍກະທຳແກ່ເມືອງເຢຣີໂກ ແລະເມືອງອາອີ
- 4 ຝ່າຍເຂົາຈຶ່ງທຳຢ່າງສລາດ ທຳເປັນທູດ ເອົາກະສອບຂາດງບັນທຸກເທິງລໍຂອງເຂົາ ກັບຖົງຫນັງທີ່ເກົ່າ ຂາດ ແລະປະໄວ້ບັນຈຸເຫລົ້າອະງຸ່ນ

- 5 ສວມເກີບເກົ້າແລະປະໄວ້ ແລະສວມເສື້ອຜ້າເກົ້າ ສ່ວນສະບຽງອາຫານກໍແຫ້ງທີ່ຕົກໂມະ
- 6 ເຂົາເດີນທາງມາຫາໂຢຊວຍທີ່ຄ້າຍໃນເມືອງກິນການ ກ່າວແກ່ທ່ານແລະຄົນອີສຣາເອນວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າມາຈາກປະເທດທີ່ຫ່າງໄກ ຂໍທໍາຂໍ້ຕົກລົງກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ”
- 7 ແຕ່ຄົນອີສຣາເອນກ່າວແກ່ຄົນຮີວີເທລີ່ນັ້ນວ່າ, “ເຈົ້າອາໄສໃນຫມູ່ພວກເຮົາ ເຮົາຈະທໍາຂໍ້ຕົກລົງກັບເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ”
- 8 ເຂົາກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ” ແລະໂຢຊວຍກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າເປັນໃຜກັນ ແລະມາຈາກທີ່ໃດ”
- 9 ເຂົາຕອບທ່ານວ່າ, “ເມື່ອງດ້ວຍພຣະນາມແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານມາຈາກປະເທດທີ່ໄກຫລາຍ ເຮົາໄດ້ຊາບເຖິງກິດຕິສັບຂອງພຣະອົງແລະເຖິງບັນດາພຣະຣາຊກິຈທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາໃນເອຍິບ
- 10 ແລະໄດ້ຊາບເຖິງບັນດາສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທໍາຕໍ່ກະສັດຄົນອາໂມຣິດທັງສອງພຣະອົງຜູ້ຢູ່ທາງຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນໍ້າຈໍແດນ ຄືຊີໂຮນກະສັດເມືອງເຣສໂບນ ແລະໂອກກະສັດເມືອງບາຊານຜູ້ຢູ່ທີ່ອັສຕາໂຣທ
- 11 ເຫດສະນີ້ ພວກຜູ້ໃຫຍ່ ແລະຊາວເມືອງທັງຫລາຍຂອງເມືອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງເອົາສະບຽງສໍາລັບເດີນທາງໄປຫາພວກເຂົາຮຽນເຂົາວ່າ “ພວກຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານ ຂໍທໍາຂໍ້ຕົກລົງກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ”
- 12 ເຂົາຈີ່ຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້ານີ້ໃນວັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກມາຫາທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າເອົາອອກຈາກບ້ານຍັງຮ້ອນຢູ່ເພື່ອໃຊ້ເປັນອາຫານຮັບປະທານຕາມທາງ ແຕ່ບັດນີ້ ເບິ່ງແມ່, ແຫ້ງແລະເປັນໂມະຂຶ້ນແລ້ວ
- 13 ຖືງນີ້ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຕີມເຫລົ້າອະງຸ່ນກໍຍັງໃຫມ່ຢູ່ ແຕ່ເບິ່ງແມ່, ມັນຂາດອອກ ເສື້ອຜ້າແລະເກີບຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍເກົ້າ ເພາະທົນທາງໄກຫລາຍ”
- 14 ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຮັບສະບຽງຂອງເຂົາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ທູນຂໍການແນະນໍາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ແລະໂຢຊວຍກໍທໍາສັນຕິພາບກັບເຂົາ ແລະນໍາຂໍ້ຕົກລົງກັບເຂົາໃຫ້ໄວ້ຊີວິດພວກເຂົາ ແລະບັນດາຜູ້ນໍາຂອງຊຸມນຸມຊົນກໍສາບານຕໍ່ເຂົາ
- 16 ເມື່ອໄດ້ຂໍ້ຕົກລົງກັບເຂົາລ່ວງໄດ້ມາສາມວັນ ກໍໄດ້ຍິນວ່າພວກເຫລົ່ານັ້ນເປັນຊາວເມືອງຢູ່ໃນຫມູ່ພວກຕົນ
- 17 ຄົນອີສຣາເອນກໍອອກໄປເຖິງເມືອງຂອງເຂົາໃນວັນທີ່ສາມ ເມືອງຂອງເຂົານັ້ນຄືເມືອງກິເບໂອນ ເຄຟຣາເບເອີໂອທ ແລະກີຣີອາດເຢອາຣິມ
- 18 ແຕ່ຄົນອີສຣາເອນບໍ່ໄດ້ຂ້າເຂົາ ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ນໍາຂອງຊຸມນຸມຊົນໄດ້ສາບານຕໍ່ເຂົາໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອີສຣາເອນແລ້ວຊຸມນຸມຊົນກໍຈົມຕໍ່ວ່າພວກຜູ້ນໍາ
- 19 ແຕ່ບັນດາຜູ້ນໍາໄດ້ກ່າວແກ່ຊຸມນຸມຊົນທັງປວງວ່າ, “ເຮົາໄດ້ສາບານຕໍ່ເຂົາໃນພຣະນາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອີສຣາເອນ ເຫດສະນີ້ເຮົາຈະແຕະຕ້ອງເຂົາບໍ່ໄດ້

- 20 ເຮົາຕ້ອງກະທຳແກ່ເຂົາຢ່າງນັ້ນໂດຍໃຫ້ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ຍ້ານວ່າພຣະພິໂຣດຈະຕົກລົງເໝືອເຮົາ ຕາມຄຳສາບານຊຶ່ງເຮົາໄດ້ສາບານແກ່ເຂົານັ້ນ”
- 21 ແລະຜູ້ນຳກຳກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ໃຫ້ເຂົາມີຊີວິດຢູ່ເຖິດ” ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເປັນຄົນຕັດພິນແລະເປັນຄົນຕັກນ້ຳໃຫ້ຊຸມນຸມຊົນ ດັ່ງທີ່ຜູ້ນຳໄດ້ບອກເຂົາໄວ້ແລ້ວ
- 22 ໂຢຊວຍຈຶ່ງເອີ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາ ແລະທ່ານກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ເຫດໃດເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຫລອກລວງເຮົາໂດຍກ່າວວ່າ “ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ທ່າງໄກຈາກທ່ານຫລາຍ” ໃນເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ຖ້າມາກາງເຮົາ
- 23 ເຈົ້າທັງຫລາຍຕ້ອງຮັບຄຳສາບແຊ່ງ ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຂາດທີ່ຕ້ອງເປັນທາດຢູ່ ເປັນຄົນຕັດພິນ ແລະເປັນຄົນຕັກນ້ຳສຳລັບພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ”
- 24 ເຂົາທັງຫລາຍຕອບໂຢຊວຍວ່າ, “ເພາະເຂົາໄດ້ບອກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ສັ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໃຫ້ມອບແຜ່ນດິນນີ້ທັງຫມົດແກ່ທ່ານ ແລະໃຫ້ທຳລາຍຊາວແຜ່ນດິນໃຫ້ພົ້ນຫນ້າທ່ານ ເຫດສະນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍກໍວິຕົກຍ້ານທ່ານທັງຫລາຍຈະທຳອັນຕະຣາຍແກ່ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກະທຳຢ່າງນີ້”
- 25 ເບິ່ງແມ່, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ໃນກຳມີຂອງທ່ານ ຈຶ່ງກະທຳແກ່ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມທີ່ທ່ານເຫັນສົມຄວນເຖິດ”
- 26 ໂຢຊວຍຈຶ່ງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ຄືໃຫ້ເຂົາລອດຈາກມືຄົນອິສຣາເອນ ບໍ່ໃຫ້ປະທານຊີວິດເຂົາເສັງ
- 27 ໃນວັນນັ້ນໂຢຊວຍຕັ້ງເຂົາໃຫ້ເປັນຄົນຕັດພິນ ແລະຄົນຕັກນ້ຳສຳລັບອິສຣາເອນ ແລະສຳລັບແທ່ນບູຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສືບມາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງເລືອກ

10. ຊາວອາໂມຣິດເສັງໄຊ

- 1 ອາໂດນີເຊເດກ ເຈົ້າຊີວິດກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ໂຢຊວຍຍິດ ແລະທຳລາຍເມືອງອາອີ ພ້ອມທັງຂ້າເຈົ້າຊີວິດໃນເມືອງນັ້ນເໝືອນດັ່ງໄດ້ທຳລາຍເມືອງເຢຣີໂກແລ້ວ ທັງໄດ້ຍິນວ່າຊາວກິເບໂອນກໍທຳສັນຍາສັນຕິພາບແລະຮ່ວມມືກັບຄົນອິສຣາເອນ
- 2 ດ້ວຍເຫດນີ້ ປະຊາຊົນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຈຶ່ງພາກັນຍ້ານຫລາຍ ເພາະເມືອງກິເບໂອນເປັນເມືອງໃຫຍ່ເທົ່າກັບມະຫານະຄອນເມືອງນຶ່ງ ແລະໃຫຍ່ກວ່າເມືອງອາອີອີກ ພ້ອມທັງທະຫານກໍເປັນຄົນເກັ່ງກ້າ
- 3 ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຊີວິດອາໂດນີເຊເດກຈຶ່ງຊົງຄົນໄປບອກ ໂຮຣາມເຈົ້າຊີວິດເມືອງເຮໂບຣນ ປີຣາມ ເຈົ້າຊີວິດຢາຣ໌ມູທ ຢາພິອາ ເຈົ້າຊີວິດລາຄິສ ແລະເດບິຣ໌ ເຈົ້າຊີວິດເອກໂລນ ໂດຍບອກວ່າ
- 4 “ຂໍໃຫ້ມາຊ່ອຍຂ້າພະເຈົ້າຕີເອົາເມືອງກິເບໂອນແດ່ ເພາະວ່າປະຊາຊົນໃນເມືອງນີ້ໄດ້ທຳສັນຍາສັນຕິພາບກັບໂຢຊວຍ ແລະພວກອິສຣາເອນແລ້ວ”

- 5 ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກອາໂມຣິດທັງຫ້າອົງນີ້ ຄືເຈົ້າເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຈົ້າເມືອງເຮໂບຣນ ເຈົ້າເມືອງຢາຣູສ ເຈົ້າເມືອງລາຄິສ ເຈົ້າເມືອງເອກໂລນ ໄດ້ພ້ອມພາກັນຍົກກອງທັບມາອ້ອມ ແລະເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງກິເບໂອນ
- 6 ໃນເວລານັ້ນ ຊາວກິເບໂອນກໍຟ້າວສົ່ງຄົນໄປຫາໂຢຊວຍຊຶ່ງໃນຄ້າຍທີ່ກິນການ ໂດຍບອກວ່າ “ຈົ່ງຟ້າວມາຊ່ອຍພວກຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນການນີ້ ເພາະວ່າເຈົ້າຊີວິດຂອງພວກອາໂມຣິດທັງຫມົດ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງພູຂອງປະເທດນີ້ໄດ້ພາກັນຍົກກອງທັບມາຕໍ່ສູ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຢ່າປະຖິ້ມພວກຂ້າພະເຈົ້າຖ້ອນ”
- 7 ໂຢຊວຍພ້ອມທັງກອງທັບກໍພາກັນອອກຈາກ ກິນການ
- 8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ຢ່າຢ້ານເຂົາ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ມອບພວກເຂົາໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລ້ວ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສາມາດຕໍ່ສູ້ເຈົ້າໄດ້”
- 9 ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢຊວຍກໍເຄື່ອນທັບອອກໄປຈາກກິນການ ໂດຍເດີນທາງຕລອດທັງຄືນ ແລະເຂົ້າບຸກໂຈມຕີພວກເຂົາທັນທີ
- 10 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຊົງທຳໃຫ້ພວກເຂົາແຕກຕື່ນກະຈັດກະຈາຍຕໍ່ຫນ້າກອງທັບຂອງພວກອິສຣາເອນ ຝ່າຍພວກອິສຣາເອນກໍຂ້າເຂົາເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ທີ່ເມືອງກິເບໂອນ ແລະໄລ່ຕິດຕາມພວກທີ່ຍັງເຫລືອລົງຈາກພູທີ່ເມືອງເບັດໂຮໂຣນ ແລ້ວໄລ່ຕິດຕາມເຂົາໄປຈົນເຖິງເມືອງອາເຊກາ ແລະເມືອງມັກເກດາ
- 11 ໃນຂນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງຫລົບຫນີຈາກເມືອງເບັດໂຮໂຣນ ໄປສູ່ເມືອງອາເຊກາ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳໃຫ້ຫມາກເທັບໃຫຍ່ຈາກທ້ອງຟ້າຕົກລົງມາຖືກເຂົາຕາຍ ພວກທີ່ຕາຍຍ້ອນຫມາກເທັບຕົກຖືກນັ້ນມີຫລາຍກວ່າພວກທີ່ຕາຍຍ້ອນດາບຂອງພວກອິສຣາເອນ
- 12 ໃນວັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງທຳໃຫ້ພວກອິສຣາເອນຊະນະພວກອາໂມຣິດນັ້ນ ໂຢຊວຍກາບທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ຫນ້າອິສຣາເອນວ່າ, “ດວງຕາເວັນເອີຍ ຈົ່ງຢຸດຢູ່ເມືອງກິເບໂອນ ດວງເດືອນເອີຍ ຈົ່ງຢຸດຢູ່ລະຫວ່າງຮ່ອມພູອັຍຢາໂລນ”
- 13 ແລ້ວຕາເວັນ ແລະດວງເດືອນກໍຢຸດຢູ່ບ່ອນດັ່ງກ່າວ ຈົນເຖິງຄືນໃນຊາດນັ້ນໄດ້ຜາບແພ້ສັດຕູ ເຮືອງນີ້ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນປຶ້ມຜູ້ຊອບທັມຢາຊາຣ໌ທລີ ແລະຕາເວັນນັ້ນໄດ້ຢຸດຢູ່ກາງທ້ອງຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຕົກຈົນຄົບນຶ່ງວັນ
- 14 ນັບຕັ້ງແຕ່ກ່ອນຕລອດມາເຖິງດຽວນີ້ ບໍ່ເຄີຍມີວັນນຶ່ງວັນໃດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຟັງຄວາມຂອງມະນຸດດັ່ງວັນນັ້ນ ເຫດວ່າພຣະອົງຊົງທຳເສີກຢູ່ນຳຝ່າຍພວກອິສຣາເອນ
- 15 ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢຊວຍທັງກອງທັບກໍກັບຄືນສູ່ຄ້າຍທີ່ກິນການ
- 16 ເຈົ້າເມືອງທັງຫ້ານັ້ນຫນີໄປຫລົບລີ້ຢູ່ໃນຖ້ຳມັກເກດາ
- 17 ມີຄົນໄປບອກໂຢຊວຍວ່າ, “ມີຄົນພົບເຈົ້າເມືອງທັງຫ້າລີ້ຊ່ອນຕົວຢູ່ໃນຖ້ຳທີ່ມັກເກດາ”
- 18 ໂຢຊວຍຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງກຶ້ງກ້ອນຫີນໃຫຍ່ປົດປາກຖ້ຳເສັງ ແລະວາງຍາມໃຫ້ເຝົ້າຮັກສາໄວ້

- 19 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຢ່າຄອຍຢູ່ເລີຍຈົ່ງຕິດຕາມສັດຕູຂອງທ່ານເຖິດ ຈົ່ງເຂົ້າໂຈມຕີກອງລະວັງຫລັງຢ່າໃຫ້ກັບເຂົາໃນເມືອງຂອງເຂົາໄດ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ໄດ້ມອບເຂົາທັງຫລາຍໄວ້ໃນມືຂອງທ່ານແລ້ວ”
- 20 ເມື່ອໂຢຊວຍກັບອິສຣາເອນຂ້າພວກເຫລົ່າເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍຫມົດແລ້ວ ສ່ວນຜູ້ທີ່ເຫລືອຢູ່ກໍໜີກັບເຂົາໄປໃນເມືອງທີ່ມີກຳແພງລ້ອມ
- 21 ປະຊາຊົນທັງປວງກໍກັບມາຫາໂຢຊວຍໃນຄ້າຍທີ່ມັກເກດາ ໂດຍສັດຕູທຸກຄົນ ຢູ່ໃນດິນແດນນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດກ້າຕໍ່ຕ້ານອິສຣາເອນໄດ້
- 22 ແລ້ວໂຢຊວຍຈຶ່ງວ່າ, “ຈົ່ງເປີດປາກຖ້າຄຸມເຈົ້າເມືອງທັງຫ້າອອກຈາກຖ້າມາຫາເຮົາ”
- 23 ເຂົາກໍກະທຳຕາມ ຈົ່ງຄຸມເຈົ້າເມືອງທັງຫ້າອອກຈາກຖ້າມາຫາທ່ານມີເຈົ້າເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເຈົ້າເມືອງເຮໂບຣນ ເຈົ້າເມືອງຢາຣ໌ມູທ ເຈົ້າເມືອງລາຄິສ ແລະເຈົ້າເມືອງເອກໂລນ
- 24 ເມື່ອເຂົາພາເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານັ້ນມາຫາໂຢຊວຍ ໂຢຊວຍຈຶ່ງເອີ້ນບັນດາຄົນອິສຣາເອນມາ ແລະສັ່ງທົວຫນ້າຂອງທະຫານຜູ້ທີ່ອອກໄປຮົບພ້ອມກັບທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ເຖິດ ເອົາຕີນຢຽບຄໍເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານີ້” ແລ້ວເຂົາກໍເຂົ້າມາໃກ້ ແລະເອົາຕີນຢຽບທີ່ຄໍ
- 25 ໂຢຊວຍກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຢ່າຍ້ານ ຫລືທໍຖອຍເລີຍ ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ ແລະກ້າຫານເຖິດ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງທຳແກ່ບັນດາສັດຕູຂອງທ່ານຊຶ່ງທ່ານສູ້ຮົບຢ່າງນີ້ແຫລະ”
- 26 ພາຍຫລັງໂຢຊວຍກໍໄດ້ປະຫານເຈົ້າເມືອງທັງຫ້າເສັງ ແລ້ວແຂວນໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ຫ້າຕົ້ນ ແລະແຂວນຢູ່ເທິງຕົ້ນໄມ້ເຊັ່ນນັ້ນຈົນຮອດຄ່ຳ
- 27 ແຕ່ເມື່ອເຖິງເວລາດວງຕາເວັນຕົກ ໂຢຊວຍໄດ້ສັ່ງແລະເຂົາກໍປົດລົບຊົງຈາກຕົ້ນໄມ້ແລະຖິ້ມໄວ້ໃນຖ້ຳ ຊຶ່ງເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຫລົບລີ້ຕົວຢູ່ ແລະເອົາຫີນໃຫຍ່ໆປົດປາກຖ້າໄວ້ ຊຶ່ງຍັງຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 28 ໃນວັນນັ້ນໂຢຊວຍຍຶດເມືອງມັກເກດາໄດ້ ໄດ້ປະຫານເມືອງນັ້ນເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ທັງເຈົ້າເມືອງຂອງເມືອງນັ້ນ ທ່ານໄດ້ທຳລາຍເຂົາເສັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ຮວມທຸກຊີວິດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງ ບໍ່ມີເຫລືອຈັກຄົນດຽວ ແລະທ່ານໄດ້ກະທຳແກ່ເຈົ້າເມືອງມັກເກດາຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳແກ່ເຈົ້າເມືອງເຢຣິໂກ
- 29 ແລ້ວໂຢຊວຍແລະບັນດາຄົນອິສຣາເອນກໍຍົກກອງທັບຈາກເມືອງມັກເກດາມາເຖິງລີບນາ ແລະເຂົ້າສູ້ຮົບກັບເມືອງລີບນາ
- 30 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບເມືອງນັ້ນ ແລະເຈົ້າເມືອງໄວ້ໃນມືຄົນອິສຣາເອນ ແລະທ່ານໄດ້ປະຫານເມືອງນັ້ນດ້ວຍຄົມດາບ ແລະທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ທ່ານບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນດຽວໃນເມືອງນັ້ນ ແລະທ່ານໄດ້ກະທຳຕໍ່ເຈົ້າເມືອງຂອງເມືອງນັ້ນຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳຕໍ່ເຈົ້າເມືອງເຢຣິໂກ
- 31 ໂຢຊວຍອອກຈາກເມືອງລີບນາພ້ອມກັບອິສຣາເອນທັງຫມົດໄປຍັງລາຄິສ ແລ້ວລ້ອມເມືອງໄວ້ ແລະເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງນັ້ນ

- 32 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເມືອງລາຄີສໄວ້ໃນມືຄົນອິສຣາເອນ ແລະທ່ານໄດ້ຍຶດເມືອງນັ້ນໃນວັນທີ່ສອງ ແລະປະທານເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳແກ່ເມືອງລີບນາ
- 33 ຄັ້ງນັ້ນໂຮຣາມເຈົ້າຊີວິດເກເຊີ ໄດ້ຂຶ້ນມາຊ່ອຍເມືອງລາຄີສ ແລະໂຢຊວຍໄດ້ປະທານເຂົາ ແລະຄົນຂອງ ເຂົາເສັງ ຈົນບໍ່ເຫລືອໃຫ້ເຂົາຈັກຄົນດຽວ
- 34 ໂຢຊວຍກັບຄືນອິສຣາເອນທັງປວງໄດ້ຍົກອອກຈາກລາຄີສໄປຍັງເມືອງເອກໂລນ ໄດ້ເຂົ້າລ້ອມແລະໄດ້ ໂຈມຕີເມືອງນັ້ນ
- 35 ເຂົາກໍ່ຕິໄດ້ໃນວັນທີ່ສອງແລະຂ້າຟັນທຸກຄົນເສັງດ້ວຍຄົມດາບຈົນທຳລາຍເຂົາເສັງສິ້ນໃນວັນນັ້ນ ດັ່ງທີ່ທ່ານ ໄດ້ກະທຳແກ່ເມືອງລາຄີສ
- 36 ໂຢຊວຍກັບຄືນອິສຣາເອນທັງປວງໄດ້ຂຶ້ນຈາກເມືອງເອກໂລນໄປຍັງເມືອງເຮໂບຣນເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງນັ້ນ
- 37 ຍຶດເມືອງນັ້ນແລ້ວກໍ່ປະທານເຈົ້າເມືອງ ແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ກັບທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນເສັງດ້ວຍ ຄົມດາບ ທ່ານບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນດຽວ ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳຕໍ່ເມືອງເອກໂລນ ແລະໄດ້ທຳລາຍເມືອງນັ້ນ ແລະທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນເສັງສິ້ນ
- 38 ແລ້ວໂຢຊວຍກັບຄືນອິສຣາເອນທັງປວງກັບມາຍັງເມືອງເດບີຣ໌ ເຂົ້າໂຈມຕີເມືອງນັ້ນ
- 39 ທ່ານໄດ້ຍຶດເມືອງນັ້ນຮວມທັງເຈົ້າເມືອງ ແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງ ແລະໄດ້ໄປປະທານເຂົາທັງຫລາຍ ເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ແລະໄດ້ທຳລາຍທຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນເສັງຢ່າງສິ້ນເຊີງ ທ່ານບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນດຽວ ທ່ານໄດ້ກະທຳແກ່ເມືອງເດບີຣ໌ ແລະແກ່ເຈົ້າເມືອງຢ່າງນັ້ນ ດັ່ງທຳແກ່ເມືອງລີບນາ ແລະແກ່ເຈົ້າເມືອງ ເຊັ່ນກັນ
- 40 ໂຢຊວຍກໍ່ຕິແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ຜ່າຍແພ້ໄປຫມົດ ຄືແດນພູດອຍທີ່ເນເກັບ ທີ່ເນີນພູ ຕາມຕີນພູ ທັງເຈົ້າເມືອງ ທັງຫມົດຂອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍ ທ່ານບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຈັກຄົນດຽວ ແຕ່ໄດ້ທຳລາຍທຸກສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈເສັງ ດັ່ງ ທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້
- 41 ໂຢຊວຍໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຂົາຜ່າຍແພ້ຕັ້ງແຕ່ເມືອງກາເດັສບາຣ໌ເນອາຈົນເຖິງເມືອງກາຊາ ແລະທົ່ວປະເທດໂກ ເຊນຈົນເຖິງເມືອງກິເບໂອນ
- 42 ໂຢຊວຍກໍ່ຍຶດຕົວເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານີ້ພ້ອມທັງພື້ນດິນຂອງເຂົາທັງຫມົດໃນຄາວດຽວກັນ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຊົງສັ່ງເພື່ອອິສຣາເອນ
- 43 ແລ້ວໂຢຊວຍພ້ອມກັບບັນດາຄົນອິສຣາເອນກໍ່ຍົກມາຍັງຄ້າຍທີ່ກິນການ

11. ພັນທະມິດຂອງຢາບິນຜ່າຍແພ້

- 1 ຄັ້ງນັ້ນເມື່ອຢາບິນເຈົ້າເມືອງຮາໂຊຣ໌ໄດ້ຍິນຂ່າວນີ້ ຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປຫາໂຢບັບເຈົ້າເມືອງມາໂດນ ແລະໄປຫາ ເຈົ້າເມືອງຊິມໂຣນ ແລະເຈົ້າເມືອງອັກຊາຟ

- 2 ແລະເຈົ້າເມືອງຊຶ່ງຢູ່ໃນແດນພູດອຍທາງພາກເໜືອແລະທີ່ຢູ່ໃນອາຮາບາ ໃຕ້ເມືອງຄິນເນໂຣທ ແລະຕາມ
ຕີນພູ ແລະໃນທີ່ສູງ ນາໂຟທໂດຣ໌ ທາງທິດຕາເວັນຕົກ
- 3 ແລະໄປຫາຄົນການາອານທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະທິດຕາເວັນຕົກ ຄົນອາໂມຣິດ ຄົນຮິດຕີ ຄົນເປຣິສຊີ
ແລະຄົນເຢບຸສໃນແດນພູດອຍ ແລະຄົນຮີວີຢູ່ເນີນພູເຮີໂມນໃນແຜ່ນດິນມີສປາ
- 4 ເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານີ້ກໍຍົກອອກມາກັບພົນໂຍທາເປັນກອງທັບທີ່ມີຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ມີຈຳນວນດັ່ງ
ເມັດຊາຍທີ່ຊາຍທະເລ ມີມ້າແລະຣົດຮີບຫລວງຫລາຍດ້ວຍ
- 5 ເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ຮ່ວມກຳລັງກັນເຂົ້າ ແລະມາຕັ້ງຄ້າຍຢູ່ທີ່ລຳຫ້ວຍເມໂຣມ ເພື່ອຈະສູ້ຮົບກັບອິສຣາ
ເອນ
- 6 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວແກ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ຢ່າຍ້ານເຂົາເລີຍ ເພາະວ່າມື້ອື່ນນີ້ໃນເວລາດຽວກັນນີ້ເຮົາຈະ
ມອບເຂົາໄວ້ຫມົດຕໍ່ອິສຣາເອນໃຫ້ຖືກປະຫານ ເອ້ນຄະນ່ອງມ້າຂອງເຂົາໃຫ້ເຈົ້າຕັດເສັງ ແລະຣົດຮີບຂອງ
ເຂົາ ເຈົ້າຈົ່ງເຜົາໄຟເສັງ”
- 7 ຝ່າຍໂຢຊວຍກໍຍົກພົນເຂົາໂຈມຕີເຂົາທັນທີທີ່ຫ້ວຍນ້ຳເມໂຣມ
- 8 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບເຂົາໄວ້ໃນມືອິສຣາເອນ ຜູ້ປະຫານເຂົາແລະໄລ່ຕາມເຂົາໄປຈົນເຖິງມະຫາຊີໂດນ
ແລະເຖິງມິສເຣໂຟທມາອິມແລະເຖິງຮ່ອມພູມິສປາດ້ານຕາເວັນອອກ ໄດ້ປະຫານເຂົາເສັງຈົນບໍ່ມີເຫລືອຈັກ
ຄົນດຽວ
- 9 ໂຢຊວຍໄດ້ກະທຳແກ່ເຂົາຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ ຄືໄດ້ຕັດເອ້ນຄະນ່ອງມ້າແລະເຜົາຣົດຮີບເສັງ
- 10 ຂນະນັ້ນໂຢຊວຍກັບມາຍຶດເມືອງຮາໂຊຣ໌ ແລະປະຫານເຈົ້າເມືອງເສັງດ້ວຍດາບ ເພາະວ່າແຕ່ກ່ອນນີ້ຮາໂຊ
ຣ໌ເປັນຫົວໜ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນເຫລົ່ານັ້ນທັງຫມົດ
- 11 ເຂົາໄດ້ປະຫານຊາວເມືອງນັ້ນເສັງດ້ວຍຄົມດາບ ແລະທຳລາຍເສັງສິ້ນ ສິ່ງທີ່ຫາຍໃຈໄດ້ບໍ່ມີເຫລືອເລີຍ
ແລະທ່ານກໍເຜົາເມືອງຮາໂຊຣ໌ເສັງດ້ວຍໄຟ
- 12 ໂຢຊວຍຍຶດບັນດາຫົວເມືອງຂອງເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ພ້ອມກັບເຈົ້າເມືອງທັງຫມົດ ແລະປະຫານເສັງດ້ວຍ
ຄົມດາບ ທຳລາຍເຂົາສິ້ນ ດັ່ງທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້
- 13 ແຕ່ເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຕາມໂຄກຕາມເນີນບໍ່ໄດ້ເຜົາ ເວັ້ນແຕ່ເມືອງຮາໂຊຣ໌ເມືອງດຽວທີ່ໂຢຊວຍໄດ້ເຜົາເສັງ
- 14 ສິ່ງຂອງຕ່າງໆທີ່ຍຶດໄດ້ຈາກເມືອງນີ້ ທັງຝູງສັດ ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຍຶດເປັນຂອງຕົນ ແຕ່ເຂົາໄດ້ປະຫານມະ
ນຸດທຸກຄົນເສັງດ້ວຍຄົມດາບຈົນທຳລາຍເສັງສິ້ນ ສິ່ງໃດທີ່ຫາຍໃຈໄດ້ເຂົາບໍ່ໃຫ້ເຫລືອຢູ່ເລີຍ
- 15 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຢ່າງໃດ ໂມເຊກໍສັ່ງໂຢຊວຍຢ່າງນັ້ນ ແລະໂຢຊວຍກໍກະ
ທຳຕາມ ທ່ານບໍ່ໄດ້ເວັ້ນທີ່ຈະທຳທຸກຢ່າງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໂມເຊໄວ້

ເຂດແດນທີ່ໂຢຊວຍຍຶດໄດ້

- 16 ໂຢຊວຍຍຶດແຜ່ນດິນນັ້ນທັງສິ້ນຄືເຂດພູດອຍ ແລະເນເກັບທັງຫມົດ ແລະແຜ່ນດິນໂກເຊນທັງຫມົດ ແລະ
ຕາມຕີນພູອາຮາບາ ແລະພູດອຍຂອງອິສຣາເອນ ແລະທີ່ຕີນພູຂອງມັນ

- 17 ຕັ້ງແຕ່ພູຮາລັກທີ່ສູງເລື້ອຍຂຶ້ນໄປເຖິງເຊອີຣ໌ ໄກໄປຈົນເຖິງບາອັນກາດໃນທຸບເຂົາເລບານອນ ເນີນພູເຮີໂມນ ທ່ານໄດ້ຈັບບັນດາເຈົ້າເມືອງແຫ່ງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນມາປະຫານຊີວິດເສັງ
- 18 ໂຢຊວຍທຳເສີກສົງຄາມກັບເຈົ້າເມືອງເຫລົ່ານີ້ຢູ່ເປັນເວລານານ
- 19 ບໍ່ມີຈັກເມືອງນຶ່ງກະທຳສັນຕິພາບກັບອິສຣາເອນ ນອກຈາກຄົນຮີວີ ຊຶ່ງເປັນຊາວເມືອງກິເບໂອນ ເຂົາຕ້ອງທຳເສີກສົງຄາມຕົມາທັງນັ້ນ
- 20 ເພາະເປັນມາຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ຊົງໃຫ້ເຂົາມີໃຈແຂງກະດ້າງເຂົ້າຕໍ່ສູ້ທຳສົງຄາມກັບອິສຣາເອນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຖືກທຳລາຍເສັງສິ້ນ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມກະຣຸນາ ແຕ່ຕ້ອງຖືກທຳລາຍລ້າງເສັງສິ້ນ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໄວ້ກັບໂມເຊ
- 21 ຄາວນັ້ນໂຢຊວຍໄດ້ມາທຳລາຍຄົນອານາກິມຈາກພູດອຍ ຈາກເຮໂບຣນ ຈາກເດບິຣ໌ ຈາກອານາບ ແລະຈາກທົ່ວແດນພູດອຍຢູດາ ແລະຈາກທົ່ວແດນພູດອຍອິສຣາເອນ ໂຢຊວຍໄດ້ທຳລາຍຄົນເຫລົ່ານີ້ເສັງສິ້ນພ້ອມທັງເມືອງດ້ວຍ
- 22 ບໍ່ມີຄົນອານາກິມເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງປະຊາຊົນອິສຣາເອນ ເວັ້ນແຕ່ໃນກາຊາ ກາດ ແລະອັສໂດດ
- 23 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ໂຢຊວຍໄດ້ຍຶດແຜ່ນດິນທັງສິ້ນຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ກັບໂມເຊ ແລະໂຢຊວຍໃຫ້ເປັນມໍຣະດົກແກ່ຄົນອິສຣາເອນຕາມສ່ວນແບ່ງຂອງເຜົ່າ ແລະແຜ່ນດິນນັ້ນກໍສົງບໍ່ຈາກການເສີກສົງຄາມ

12. ບັນດາກະສັດທີ່ຜ່າຍແພ້ໂມເຊ

(ຈຸດ 21:21-35)

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນກະສັດຊຶ່ງປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ກະທຳໃຫ້ແພ້ໄປ ແລະໄດ້ຍຶດຄອງແຜ່ນດິນຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງດວງອາທິດຂຶ້ນ ຈາກທີ່ລຸ່ມອາຣ໌ໂນນເຖິງພູເຮີໂມນ ມີອາຣາບາຢູ່ດ້ານຕາເວັນອອກທັງຫມົດ
- 2 ຄືຊີໂຣນກະສັດຄົນອາໂມຣິດຜູ້ຢູ່ທີ່ເຮສໂບນ ແລະປົກຄອງຈາກອາໂຣເອີ ຊຶ່ງຢູ່ໃນຂ້າງລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາຣ໌ໂນນ ແລະຈາກກາງທີ່ລຸ່ມໄກໄປເຖິງແມ່ນ້ຳຍັບໂບກ ເຂດແດນຄົນອັມໂມນ ຄືເຄິ່ງນຶ່ງຂອງກິເລອາດ
- 3 ແລະແຖບອາຣາບາເຖິງທະເລຄົນເມໂຣທຂ້າງຕາເວັນອອກ ແລະໄປຍັງເບັດເຢຊີໂມທ ໄປເຖິງທະເລໃນອາຣາບາ ຄືທະເລເຄັມດ້ານໃຕ້ມາຈົນເຖິງເນີນເຂົາປິສກາ
- 4 ເຂດແດນຂອງໂອກກະສັດເມືອງບາຊານ ເປັນຄົນເຊື້ອສາຍເຮຟາອິມທີ່ເຫລືອຢູ່ທີ່ອັສຕາໂຣທ ແລະເອັດເຮອີ
- 5 ແລະປົກຄອງທີ່ພູເຮີໂມນ ແລະຊາເລກາ ແລະທົ່ວບາຊານ ເຖິງເຂດແດນຄົນເກຊູຣ໌ ແລະຄົນມາອາກາ ແລະປົກຄອງເຄິ່ງນຶ່ງຂອງແດນກິເລອາດ ເຖິງເຂດແດນຂອງຊີໂຣນ ກະສັດເມືອງເອສໂບນ
- 6 ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຄົນອິສຣາເອນໄດ້ກະທຳໃຫ້ເຂົາຜ່າຍແພ້ໄປ ແລະໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ແກ່ຄົນຣູເບນ ຄົນກາດແລະຄົນເຄິ່ງເຜົ່າມານັສເຊ

ບັນດາເຈົ້າເມືອງທີ່ຜ່າຍແພ້ໂຢຊວຍ

- 7 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນເຈົ້າເມືອງຊຶ່ງໂຢຊວຍກັບຄືນອິສຣາເອນໄດ້ທຳໃຫ້ຜ່າຍແພ້ຢູ່ຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງຕາເວັນຕົກ ຕັ້ງແຕ່ບາອັນກາດໃນຮ່ອມພູເລບານອນ ເຖິງພູຮາລັກ ທີ່ສູງເລື້ອຍຂຶ້ນໄປເຖິງເຊອີຣ໌ (ແລະໂຢຊວຍມອບ ແຜ່ນດິນຕອນນີ້ໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຄືນອິສຣາເອນໃຫ້ຖືເປັນກຳມະສິດຕາມສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົາ
- 8 ຄືທີ່ດິນໃນພູດອຍ ໃນເຂດຕີນພູໃນອາຣາບາ ໃນທີ່ເນີນພູ ໃນຖິ່ນກັນດານ ແລະໃນເນເກັບ ເປັນແຜ່ນດິນ ຂອງຄົນຮິດຕີ ຄົນອາໂມຣິດ ຄົນການາອານ ຄົນເປຣີສຊີ ຄົນຮີວີ ແລະຄົນເຢບູສ)
- 9 ຄືເຈົ້າເມືອງເຢຣີໂກ ເຈົ້າເມືອງອາອີທີ່ຢູ່ຂ້າງເບັດເອນ
- 10 ເຈົ້າເມືອງເຢຣູຊາເລັມ ເຈົ້າເມືອງເຮໂບຣນ
- 11 ເຈົ້າເມືອງຢາຣ໌ມູທ ເຈົ້າເມືອງລາຄິສ
- 12 ເຈົ້າເມືອງເອກໂລນ ເຈົ້າເມືອງເກເຊີ
- 13 ເຈົ້າເມືອງເດບີຣ໌ ເຈົ້າເມືອງເກເດີ
- 14 ເຈົ້າເມືອງໂຮຣ໌ມາ ເຈົ້າເມືອງອາຣາດ
- 15 ເຈົ້າເມືອງລີບນາ ເຈົ້າເມືອງອາດູນລາມ
- 16 ເຈົ້າເມືອງມັກເກດາ ເຈົ້າເມືອງເບັດເອນ
- 17 ເຈົ້າເມືອງຕັປປູອາ ເຈົ້າເມືອງເຮເຟີ
- 18 ເຈົ້າເມືອງອາເຟກ ເຈົ້າເມືອງລາຊາໂຣນ
- 19 ເຈົ້າເມືອງມາໂດນ ເຈົ້າເມືອງຮາໂຊຣ໌
- 20 ເຈົ້າເມືອງຊິມໂຣນເມໂຣນ ເຈົ້າເມືອງອັກຊາຟ
- 21 ເຈົ້າເມືອງຕາອານັກ ເຈົ້າເມືອງເມກິດໂດ
- 22 ເຈົ້າເມືອງເກເດັສ ເຈົ້າເມືອງໂຢກເນອາມ ໃນກາຣ໌ເມນ
- 23 ເຈົ້າເມືອງໂດຣ໌ ໃນນາພັທໂດຣ໌ ເຈົ້າເມືອງກົວອິມ ໃນຄາລີເລ
- 24 ເຈົ້າເມືອງຕິຣ໌ຊາ ຮວມທັງຫມົດເປັນສາມສິບເອັດເຈົ້າເມືອງດ້ວຍກັນ

13. ແຜ່ນດິນສ່ວນທີ່ຍັງຕ້ອງຍຶດຄອງ

- 1 ເມື່ອໂຢຊວຍເຖົ້າແກ່ມີອາຍຸຫລາຍແລ້ວ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າຊະຣາລົງມີອາຍຸຫລາຍ ແລ້ວ ແຕ່ແຜ່ນດິນທີ່ຈະຕ້ອງຍຶດຄອງນັ້ນຍັງມີອີກຫລາຍ
- 2 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນແຜ່ນດິນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ ຄືທ້ອງຖິ່ນຟິລິສຕິນທັງຫມົດ ແລະທ້ອງຖິ່ນຂອງຄົນເກຊູຣ໌ທັງຫມົດ
- 3 (ຕັ້ງແຕ່ຊີໂຣຣ໌ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງ ເອຢິບເຫນືອຂຶ້ນໄປເຖິງເຂດແດນເອກໂຣນ) ແລະເມືອງຂອງຄົນອາວວິມດ້ວຍ
- 4 ຊຶ່ງຢູ່ທິດໃຕ້ຄືແຜ່ນດິນທັງສິ້ນຂອງຄົນການາອານ ແລະເຂດເມອາຣາ ຊຶ່ງເປັນຂອງຊາວຊີໂດນີອານ ເຖິງ ເມືອງອາເຟກ ເຖິງເຂດແດນຂອງຄົນອາໂມຣິດ

- 5 ແຜ່ນດິນຂອງຊາວເກບານ ແລະເລບານອນທັງຫມົດ ໄປທາງທີ່ດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ຈາກບາອັນກາດທີ່ຢູ່ພູເຮີໂມນ ເຖິງທາງເຂົ້າເມືອງຮາມັທ
- 6 ຊາວພູດອຍທັງຫມົດຈາກເລບານອນ ຈົນເຖິງມິສເຣໂຟດມາອິມ ຄືຄົນຊີໂດນທັງຫມົດ ເຮົາຈະຂັບໄລ່ເຂົາທັງຫລາຍອອກໄປໃຫ້ພົ້ນຫນ້າຄົນອິສຣາເອນເອງ ພຽງແຕ່ເຈົ້າຈົ່ງຈັບສະຫລາກແບ່ງດິນແດນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນມໍຣະດົກ ດັ່ງທີ່ເຮົາບັນຊາເຈົ້າໄວ້
- 7 ບັດນີ້ຈົ່ງແບ່ງແຜ່ນດິນນີ້ອອກແກ່ຄົນເກົ້າເຜົ່າຮວມກັບຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າດ້ວຍ”

ດິນແດນທາງຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນດ້ານຕາເວັນອອກ

- 8 ສ່ວນມານັສເຊອີກເຄິ່ງເຜົ່າ ເຜົ່າຣູເບນ ແລະເຜົ່າກາດໄດ້ຮັບສ່ວນມໍຣະດົກຂອງເຂົາ ຊຶ່ງໂມເຊໄດ້ມອບໃຫ້ທາງຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນດ້ານຕາເວັນອອກ ສ່ວນທີ່ໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມອບໃຫ້ເຂົາຄື
- 9 ຕັ້ງແຕ່ອາໂຣເອີ ຊຶ່ງຢູ່ລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາຣໂນນ ແລະເມືອງທີ່ຢູ່ກາງລຸ່ມແມ່ນ້ຳນີ້ ແລະທີ່ຮາບພຽງເມເດບາທັງຫມົດຕລອດເຖິງດີໂບນ
- 10 ແລະທົວເມືອງທັງຫມົດຂອງຊີໂຣນກະສັດຄົນອາໂມຣິດ ຜູ້ຊຶ່ງປົກຄອງຢູ່ໃນເຮສໂບນ ໄກອອກໄປຈົນເຖິງເຂດແດນຄົນອັມໂມນ
- 11 ແລະເຂດກີເລອາດ ແລະທ້ອງຖິ່ນຂອງຄົນເກຊູຣ໌ ແລະຄົນມາອາກາ ແລະພູເຮີໂມນທັງຫມົດ ແລະເມືອງບາຊານທັງຫມົດຈົນເຖິງເມືອງຊາເລກາ
- 12 ຕລອດຣາຊອານາຈັກຂອງໂອກໃນບາຊານ ຜູ້ປົກຄອງຢູ່ໃນອັສຕາໂຣທ ແລະໃນເອັດເຮອີ (ທ່ານເປັນເຜົ່າເຣຟຣາອິມຜູ້ດຽວທີ່ເຫລືອຢູ່) ເມືອງເຫລົ່ານີ້ໂມເຊຮັບຊະນະ ແລະໄດ້ຂັບໄລ່ໃຫ້ອອກໄປ
- 13 ແຕ່ຄົນອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນເກຊູຣ໌ ຫລືຄົນມາອາກາໃຫ້ອອກໄປ ແຕ່ເກຊູຣ໌ກັບມາອາກາຍັງອາໄສຢູ່ໃນຫມູ່ຄົນອິສຣາເອນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 14 ສະເພາະເຜົ່າເລວີເຜົ່າດຽວທີ່ໂມເຊບໍ່ໄດ້ມອບມໍຣະດົກໃຫ້ ຂອງບູຊາດ້ວຍໄຟທີ່ຖວາຍແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນເປັນມໍຣະດົກຂອງເຂົາດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໄວ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນຣູເບນ

- 15 ແລະໂມເຊໄດ້ມອບສ່ວນມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຣູເບນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 16 ດັ່ງນັ້ນເຂດແດນຂອງເຂົາຈຶ່ງຕັ້ງແຕ່ອາໂຣເອີຊຶ່ງຢູ່ລຸ່ມແມ່ນ້ຳອາຣໂນນແລະເມືອງຊຶ່ງຢູ່ກາງລຸ່ມແມ່ນ້ຳນັ້ນ ແລະທີ່ຮາບພຽງເມືອງເມເດບາທັງຫມົດ
- 17 ທັງເມືອງເຮສໂບນ ຮວມກັບທົວເມືອງຂຶ້ນທັງຫມົດຊຶ່ງຢູ່ເທິງທີ່ຮາບພຽງນັ້ນຄືດີໂບນ ແລະບາໂມທບາອານ ແລະເບັດບາອັນເມໂອນ
- 18 ກັບຢາຣັສ ແລະເກເດໂມທ ແລະເມຟາອາດ
- 19 ແລະກີຣີອາທາອິມ ແລະຊິບມາ ແລະເຊເຣັທຊາຮາຣ໌ ຊຶ່ງຢູ່ເທິງເນີນພູໃນລຸ່ມແມ່ນ້ຳນັ້ນ
- 20 ກັບເບັດເປໂອຣ໌ ແລະທີ່ເນີນພູປິສກາແລະເມືອງເບັດເຢຊີໂມທ

- 21 ຄືທົ່ວເມືອງທັງຫມົດຊຶ່ງຢູ່ເທິງທີ່ຮາບພຽງ ແລະທັງຮາຊອານາຈັກທັງຫມົດຂອງຊີໂຮນກະສັດຄົນອາໂມຣິດຜູ້
ປົກຄອງຢູ່ໃນເຣສໂບນ ຊຶ່ງໂມເຊໄດ້ກະທຳໃຫ້ຜ່າຍແພ້ ພ້ອມກັບຜູ້ນຳຂອງມິດີອານ ຄືເອວີ ແລະເຣເກມ
ແລະຊູຣ໌ ແລະຮູຣ໌ ແລະເຣບາ ເປັນເຈົ້ານາຍຊຶ່ງໄດ້ປົກຄອງດິນແດນໃຫ້ກະສັດຊີໂຮນ
- 22 ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຂ້າບາລາອາມ ບຸດຂອງເບໂອຣ໌ ຜູ້ເປັນຄົນທຳນວາຍເສັງດ້ວຍດາບພ້ອມກັບຄົນອື່ນທີ່ເຂົາ
ໄດ້ຂ້ານັ້ນ
- 23 ອານາເຂດຂອງຄົນຣູເບນຄືແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນເຂດແດນ ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງຄົນຣູເບນຕາມຕະກູນ ຮວມ
ທັງທົ່ວເມືອງ ແລະຊົນນະບົດດ້ວຍ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນກາດ

- 24 ໂມເຊໄດ້ມອບມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ຄົນກາດຕາມຕະກູນຂອງເຂົາດ້ວຍ
- 25 ອານາເຂດຂອງເຂົາຄືຢາເຊີ ແລະທົ່ວເມືອງກິເລອາດທັງຫມົດ ເຄິ່ງນຶ່ງຂອງແຜ່ນດິນຄົນອັມໂມນເຖິງອາໂຣ
ເອີ ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງຮັບບາ
- 26 ຕັ້ງແຕ່ເມືອງເຣສໂບນຈົນເຖິງເມືອງຮາມັທມິສເປ ແລະເບໂທນິມ ແລະຕັ້ງແຕ່ມາຮານາອິມຈະເຖິງເຂດ
ແດນເດບິຣ໌
- 27 ໃນຫວ່າງພູມີເມືອງເບັດຮາຣາມ ເບັດນິມຣາ ຊັກໂກທ ແລະຊາໂຟນ ຮາຊອານາຈັກສ່ວນທີ່ເຫລືອຂອງຊີ
ໂຮນກະສັດເມືອງເຣສໂບນນັ້ນ ມີແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນເປັນເຂດແດນຈົນເຖິງທະເລຄົນເນເຣທດ້ານຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 28 ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງຄົນເຜົ່າກາດຕາມຕະກູນຂອງເຂົາຮວມທັງທົ່ວເມືອງແລະຊົນນະບົດດ້ວຍ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າ

- 29 ໂມເຊໄດ້ມອບມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າ ເປັນສ່ວນແບ່ງທີ່ໄດ້ກັບຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າຕາມຕະ
ກູນຂອງເຂົາ
- 30 ທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົາທັງຫລາຍເລີ້ມຕັ້ງແຕ່ມາຮານາອິມຕລອດບາຊານທັງຫມົດ ຄືຮາຊອານາຈັກທັງຫມົດຂອງ
ໂອກກະສັດເມືອງບາຊານ ແລະທົ່ວເມືອງທັງຫມົດຂອງຢາອີຣ໌ມິທິກສິບທົ່ວເມືອງດ້ວຍກັນຢູ່ໃນບາຊານ
- 31 ແລະກິເລອາດເຄິ່ງນຶ່ງແລະເມືອງອັສຕາໂຣທກັບເມືອງເອັດເຣອີ ທົ່ວເມືອງຂອງຮາຊອານາຈັກໂອກໃນບາ
ຊານ ທົ່ວເມືອງເຫລົ່ານີ້ເປັນສ່ວນແບ່ງຂອງຄົນມາຄີຣ໌ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 32 ເຫລົ່ານີ້ເປັນສ່ວນມໍຣະດົກຊຶ່ງໂມເຊໄດ້ແບ່ງປັນໃນທົ່ງຮາບພຽງໂມອາບຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນຂ້າງຟາກນັ້ນທາງ
ທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເຢຣີໂກ
- 33 ແຕ່ໂມເຊບໍ່ໄດ້ມອບມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນເປັນມໍຣະດົກຂອງເຂົາ ດັ່ງທີ່
ພຣະອົງຊົງສັ່ງໄວ້ກັບເຂົາ

14. ປະເທດການາອານຖືກແບ່ງອອກ

ດ້ວຍສະຫລາກ

- 1 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນສ່ວນມໍຣະດົກຊຶ່ງປະຊາຊົນອິສຣາເອນໄດ້ຮັບໃນແຜ່ນດິນການາອານ ຊຶ່ງປະໂຫຍດເອເລອາຊາ ແລະໂຢຊວຍບຸດນູນ ແລະຫົວຫນ້າຕະກູນເຜົາຄົນອິສຣາເອນໄດ້ແຈກຈ່າຍໃຫ້ແກ່ເຂົາ
- 2 ມໍຣະດົກນີ້ເຂົາຈັບສະຫລາກແບ່ງກັນໃນລະຫວ່າງເກົ້າເຜົາເຄິ່ງ
- 3 ເພາະໂມເຊໄດ້ໃຫ້ມໍຣະດົກແກ່ຄົນສອງເຜົາເຄິ່ງທາງຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນແລ້ວ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ແບ່ງສ່ວນໃຫ້ພວກເລວີ
- 4 ເພາະວ່າເຊື້ອສາຍຂອງໂຢເຊັບມີສອງເຜົາຄື ມານັສເຊແລະເອຟຣາອິມ ແລະພວກເລວີບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ ໄດ້ແຕ່ຫົວເມືອງທີ່ຈະເຂົ້າອາໄສຢູ່ ກັບລານທົ່ງຫຍ້າຮອບເມືອງສຳລັບຜູ້ສັດແລະຊັບສິນຂອງເຂົາເທົ່ານັ້ນ
- 5 ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ກະທຳຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໄວ້ກັບໂມເຊ ເຂົາແບ່ງທີ່ດິນກັນ

ຍົກເຮໂບຣນໃຫ້ກາເລັບ

- 6 ຂະນະນັ້ນຄົນຢູດາມາຫາໂຢຊວຍໃນເມືອງກິນການ ແລະກາເລັບບຸດເຢຟຸນເນຊາວຕະກູນເກນິສໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ທ່ານຊາບເຮືອງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງກັບໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ກາເດັສບາຣ໌ເນອາກຽວກັບທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ
- 7 ເມື່ອໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຊ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປຈາກກາເດັສບາຣ໌ເນອາ ເພື່ອສອດແນມເບິ່ງແຜ່ນດິນ ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸສິບປີ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳຂ້າພະເຈົ້າແຈ້ງແກ່ທ່ານຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ
- 8 ແຕ່ສ່ວນພິ່ນ້ອງຊຶ່ງຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກະທຳໃຫ້ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນຢ້ານ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງສຸດໃຈ
- 9 ໃນວັນນັ້ນໂມເຊໄດ້ສາບານວ່າ “ແທ້ຈິງແຜ່ນດິນຊຶ່ງຕົນຂອງທ່ານໄດ້ຢຽບຢຳໄປນັ້ນຈະຕົກເປັນມໍຣະດົກຂອງທ່ານແລະຂອງບຸດຫລານຂອງທ່ານສືບໄປເປັນນິດເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງສຸດໃຈ
- 10 ບັດນີ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍັງຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຕລອດສິບຫ້າປີນີ້ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງສັ່ງຕັ້ງແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງເຊັ່ນນີ້ໄວ້ແກ່ໂມເຊ ເມື່ອຄົນອິສຣາເອນເດີນທາງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ແລະວັນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າມີອາຍຸແປດສິບຫ້າປີແລ້ວ
- 11 ຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີກຳລັງແຂງແຮງ ເຊັ່ນດຽວກັບວັນທີ່ໂມເຊໃຊ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປ ກຳລັງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການທຳເສີກສົງຄາມຫລືອອກໄປແລະເຂົ້າມາດຽວນີ້ກໍເປັນເຫມືອນຄັ້ງນັ້ນ

- 12 ເພາະສະນັ້ນຂໍມອບແດນພູດອຍນີ້ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໃນວັນນັ້ນໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະທ່ານໄດ້ຍິນໃນ
ວັນນັ້ນແລ້ວວ່າຄົນອານາກົມຢູ່ທີ່ນັ້ນ ມີຫົວເມືອງໃຫຍ່ທີ່ມີກຳແພງລ້ອມຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ບາງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າຈະຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຂັບໄລ່ເຂົາອອກໄປໄດ້ ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງໄວ້ແລ້ວ”
- 13 ແລ້ວໂຢຊວຍ ກໍອວຍພອນແກ່ທ່ານ ແລະຍົກເມືອງເຮໂບຣນໃຫ້ກາເລັບບຸດເຢຟຸນເນເປັນມໍຣະດົກ
- 14 ເຮໂບຣນຈຶ່ງຕົກເປັນມໍຣະດົກແກ່ກາເລັບບຸດເຢຟຸນເນຕະກູນເກນິສຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ເພາະວ່າທ່ານຕິດຕາມ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນຢ່າງສຸດໃຈ
- 15 ເມືອງເຮໂບຣນນັ້ນແຕ່ເດີມມີຊື່ວ່າກິຣິອາດອາຣ໌ບາ ອາຣ໌ບາຄົນນີ້ເປັນຄົນໃຫຍ່ໂຕທີ່ສຸດໃນຄົນອານາກົມ
ແຜ່ນດິນຈຶ່ງສົງບໍ່ຈາກການເລິກສົງຄາມ

15. ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຢູດາ

- 1 ທີ່ດິນສ່ວນຂອງເຜົ່າຢູດາຕາມຕະກູນຂອງເຂົານັ້ນ ດ້ານໃຕ້ເຖິງເຂດແດນເມືອງເອໂດມ ຄືເຖິງຖິ່ນກັນດານ
ຊິນເປັນທີ່ສຸດປາຍເຂດດ້ານໃຕ້
- 2 ເຂດແດນທາງທິດໃຕ້ນັ້ນຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈາກປາຍທະເລຕາຍ ຄືຕັ້ງແຕ່ອ່າວ ຊຶ່ງໄປທາງທິດໃຕ້
- 3 ອອກໄປທາງດ້ານໃຕ້ຂອງທາງຂຶ້ນເນີນອັກຣັບບິມຜ່ານໄປເຖິງຊິນ ແລ້ວຂຶ້ນໄປທາງດ້ານໃຕ້ເມືອງກາເດັສ
ບາຣ໌ເນອາ ຕາມທາງເມືອງເຮສໂຣນເຖິງເມືອງອັດດາລັງວໄປເຖິງເມືອງກາຣ໌ກາ
- 4 ຜ່ານເລື້ອຍໄປເຖິງອັສໂມນ ອອກໄປເຖິງລຳທານເອຍິບມາສິນສຸດລົງທີ່ທະເລ ທີ່ກ່າວນີ້ຈະເປັນເຂດແດນ
ດ້ານໃຕ້ຂອງທ່ານ
- 5 ເຂດແດນທາງດ້ານຕາເວັນອອກຄືທະເລຕາຍຂຶ້ນໄປເຖິງປາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະເຂດແດນດ້ານເໜືອ ຕັ້ງ
ແຕ່ອ່າວທີ່ທະເລຕົງປາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 6 ແລະເຂດແດນນັ້ນອອກໄປເຖິງເບັດໂຣກລາ ແລະຜ່ານໄປຕາມດ້ານເໜືອຂອງເມືອງເບັດອາຣາບາ ແລະ
ເຂດແດນອອກຕໍ່ໄປເຖິງກ້ອນຫີນໂບຮານບຸດຣູເບນ
- 7 ແລະເຂດແດນອອກໄປເຖິງເດບິຣ໌ຈາກຮ່ອມພູອາໂຄ ຕົງໄປທາງທິດເໜືອລ້ຽວໄປຫາເມືອງກິນການຊຶ່ງຢູ່
ກົງກັນຂ້າມທາງຂ້າມພູທີ່ຊື່ອາດູມມິມ ຊຶ່ງຢູ່ທາງດ້ານໃຕ້ຂອງຮ່ອມພູແລະເຂດແດນກໍຜ່ານໄປເຖິງນ້ຳພູເອນ
ເຊເມສ ໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ເອນໂຣເກນ
- 8 ແລ້ວເຂດແດນກໍອອກໄປຕາມຮ່ອມພູ ບຸດຣິນໂນມ ເຖິງສັນພູດ້ານໃຕ້ຂອງເມືອງຄົນເຢບຸສ (ຄືເຢຣູຊາ
ເລັມ) ແລ້ວເຂດແດນກໍອອກໄປເຖິງຍອດພູຊຶ່ງຢູ່ເໜືອຮ່ອມພູຮິນໂນມທາງດ້ານຕາເວັນອອກ ທີ່ຮ່ອມພູເຮ
ຟາອິມດ້ານເໜືອສຸດ
- 9 ແລ້ວເຂດແດນກໍອອກໄປຈາກຍອດພູເຖິງນ້ຳພູແຫ່ງລຳຫ້ວຍເນັຟໂຕອາ ຈາກທີ່ນັ້ນກໍມາເຖິງຫົວເມືອງແຫ່ງ
ພູຂອງເອໂຟຣນ ແລ້ວເຂດແດນກໍລ້ຽວໂຄ້ງຈາກບາອາລາ (ຄືເມືອງກິຣິອາດເຢອາຣິມ)

- 10 ແລ້ວເຂດແດນກໍລ້ຽວໂຕ້ງຈາກບາອາລາໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກເຖິງພູເຊອີຣ໌ ຜ່ານໄປຕາມສັນພູຢາອາຣິມດ້ານເໜືອ (ຄີເຄສອາໂຣນ) ລົງໄປເຖິງເບັດເຊເມສຜ່ານເມືອງຕິມນາໄປ
- 11 ແລ້ວເຂດແດນກໍອອກໄປຈາກທາງສັນເນີນພູດ້ານເໜືອຂອງເມືອງເອກໂຣນແລ້ວກໍໂຕ້ງໄປຫາເມືອງຊິກເກໂຣນຜ່ານໄປເຖິງພູບາອາລາອອກໄປເຖິງເມືອງຍັບເນເອນແລະເຂດແດນກໍມາສິ້ນສຸດລົງທີ່ທະເລ
- 12 ເຂດແດນດ້ານຕາເວັນຕົກ ຄືທະເລໃຫຍ່ຕາມຝັ່ງທະເລ ນີ້ເປັນເຂດແດນລ້ອມຮອບຄົນຢູດາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ

ກາເລັບຊະນະເຮໂບຣນ ແລະເດບີຣ໌

(ພປຕ 1:11-15)

- 13 ຕາມພຣະດໍາຣັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງແກ່ໂຢຊວຍ ທ່ານຍົກທີ່ດິນສ່ວນນຶ່ງໃນເຂດຂອງຄົນຢູດາໃຫ້ແກ່ກາເລັບບຸດເຢຟຸນເນ ຄືກິຣິອາດອາຣາບາທີ່ເອີ້ນເມືອງເຮໂບຣນ (ອາຣາບາເປັນບິດາຂອງອານາກ)
- 14 ກາເລັບໄດ້ຂັບໄລ່ບຸດທັງສາມຂອງອານາກອອກຈາກທີ່ນັ້ນຄື ເຊຊັຍ ອາຣິມານ ແລະຕັລມັຍຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອານາກ
- 15 ທ່ານຂຶ້ນໄປຈາກທີ່ນັ້ນຈະຕໍ່ສູ້ກັບຊາວເມືອງເດບີຣ໌ ເມືອງເດບີຣ໌ເດີມມີຊື່ວ່າ ກິຣິອາດເຊເຟີ
- 16 ກາເລັບກ່າວວ່າ, “ຜູ້ໃດໂຈມຕີເມືອງກິຣິອາດເຊເຟີ ແລະຍິດໄດ້ເຮົາຈະຍົກອັກສາບຸດສາວຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນພັຣຍາ”
- 17 ແລະໂອທນີເອນບຸດເກນັສ ນ້ອງກາເລັບຕີເມືອງນັ້ນໄດ້ ທ່ານຈຶ່ງຍົກອັກສາບຸດສາວຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນເມັງ
- 18 ຢູ່ມາເມື່ອແຕ່ງງານກັນແລ້ວ ນາງຈຶ່ງຊວນຜົວໃຫ້ຂໍທີ່ນາຕໍ່ບິດາ ນາງກໍລົງຈາກຫລັງລໍ ແລະກາເລັບຖາມນາງວ່າ, “ເຈົ້າຕ້ອງການຫຍັງ?”
- 19 ນາງຕອບທ່ານວ່າ, “ຂໍຂອງຂວັນໃຫ້ລູກຈັກຢ່າງນຶ່ງເຖິດ ເມື່ອພໍ່ໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນເນເກັບລູກຂໍນ້ຳພູດ້ວຍ” ກາເລັບກໍຍົກນ້ຳພູເທິງ ແລະນ້ຳພູລຸ່ມໃຫ້ແກ່ນາງ

ຫົວເມືອງຂອງເຜົ່າຢູດາ

- 20 ຕໍ່ໄປນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຜົ່າຄົນຢູດາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 21 ຫົວເມືອງທີ່ເປັນຂອງເຜົ່າຄົນຢູດາ ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດໃຕ້ສຸດ ທາງເຂດແດນເອໂດມຄືເມືອງກັບເຊເອນ ເອເດີຢາກູຣ໌
- 22 ກິນາ ດີໂມຣາ ອາດາດາ
- 23 ເກເດສ ຮາໂຊຣ໌ ອິທນານ
- 24 ຊິຟ ເຕເລມ ເບອາໂລທ
- 25 ຮາໂຊຣ໌ ຮາດັດຕາ ເກຣີໂຢດ ເສສໂຣນ(ຄືເມືອງຮາໂຊຣ໌)
- 26 ອາມາມ ເຊມາ ໂມລາດາ
- 27 ຮາຊາຣ໌ ກາດດາ ເສສໂມນ ເບັດເປເລັດ
- 28 ຮາຊາຣ໌ຊອານ ເບເອີເຊບາ ບີຊີໂອທິຢາ

- 29 ບາອາລາ ອີອີມ ເອເຊມ
- 30 ເອນໂຕລາດ ເຄຊິນ ໂຮຣ໌ມາ
- 31 ຊີກລາກ ມັດມານນາ ຊານຊານນາ
- 32 ເລບາໂອດ ຊິນຮິມ ອາອິນ ແລະຮິມໂມນ ຮວມທັງຫມົດເປັນຊາວເກົ້າທົ່ວເມືອງ ກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 33 ເມືອງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ຕາມຕີນພູ ມີເມືອງເອສຕາໂອນ ເຊຣາ ອັສນາ
- 34 ຊາໂນອາ ເອນກັນນິມ ຕັບປູອາ ເອນາມ
- 35 ຢາຣ໌ມູທ ອາດູນລາມ ເຊໂກ ອາເຊກາ
- 36 ຊາອາຣາອິມ ອາດີທາອິມ ເກເດຣາ ເກເດໂຣທາອິມ ຮວມເປັນສິບສີ່ຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 37 ເມືອງເຊນານ ຮາດັສອາ ມິກດັນກາດ
- 38 ດິນອານ ມິສເປ ໂຢກເທເອນ
- 39 ລາຄິສ ໂບສກາດ ເອກໂລນ
- 40 ກັບໂບນ ລາມາມ ຄິດລິສ
- 41 ເກເດໂຣທ ເບັດດາໂກນ ນາອາມາ ແລະມັກເກດາ ຮວມເປັນສິບຫົກຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 42 ລີບນາ ເອເທີ ອາຊານ
- 43 ອີຟຕາ ອັສນາ ເນຊິບ
- 44 ເກອີລາ ອັກຊິບ ແລະມາເຣຊາ ຮວມເປັນເກົ້າທົ່ວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 45 ເອກໂລນກັບທົ່ວເມືອງແລະຊົນນະບົດເມືອງນັ້ນ
- 46 ຈາກກຸງເອກໂລນເຖິງທະເລ ແລະບັນດາເມືອງທີ່ຢູ່ໃກ້ອັສໂດດກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 47 ອັສໂດດກັບທົ່ວເມືອງແລະຊົນນະບົດເມືອງນັ້ນ ກາຊາກັບທົ່ວເມືອງແລະຊົນນະບົດເມືອງນັ້ນ ຈົນເຖິງລ່າທານເອຍິບ ແລະທະເລໃຫຍ່ພ້ອມກັບຝັ່ງຊາຍທະເລ
- 48 ແລະໃນພູດອຍ ຄີຊາມິຣ໌ ຍັດຕິຣ໌ ເຊໂກ
- 49 ດານນາ ກິຣີອາດຊານນາ (ຄືເມືອງເດບິຣ໌)
- 50 ອານັບ ເອັສເຕໂມ ອານິມ
- 51 ໂກເຊນ ໂຮໂລນ ແລະກິໂລ ຮວມເປັນສິບເອັດຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 52 ອາຣັບ ດູມາ ເອຊານ
- 53 ຢານິມ ເບັດຕັບປູອາ ອາເຟກາ
- 54 ຮູມຕາ ກິຣີອາດອາຣ໌ບາ (ຄືເມືອງເຮໂບຣນ) ແລະຊີໂອຣ໌ ຮວມເກົ້າທົ່ວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ

- 55 ມາໂອນ ກາຣ໌ເມນ ຊີຟ ຢູດຕາ
- 56 ເຢສເຣເອນ ໂຢກເດອາມ ຊາໂນອາ
- 57 ກາອິນ ກິເບອາ ແລະຕີມນາ ຮວມສິບຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 58 ຮັລຮູນ ເບັດຊູຣ໌ ເກໂດຣ໌
- 59 ມາອາຣັທ ເບັດອາໂນທ ແລະເອນເຕໂກນ ຮວມຫົກຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 60 ກິຣິອາດບາອານ (ຄືເມືອງກິຣິອາດເຢອາຣິມ) ແລະຮັບບາ ຮວມສອງຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 61 ເມືອງທີ່ໃນຖິ່ນກັນດານ ຄືເບັດອາຣາບາ ມິດດິນ ເຊກາກາ
- 62 ນິບຊານ ເມືອງເກືອ ແລະເອນເກດີ ຮວມຫົກຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ
- 63 ແຕ່ຄົນເຢບູສຊຶ່ງເປັນຊາວເມືອງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ປະຊາຊົນຢູດາບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ໄປ ດັ່ງນັ້ນແຫລະຄົນເຢບູສຈຶ່ງອາໄສຢູ່ກັບປະຊາຊົນຢູດາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້

16. ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເອຟຣາອິມ ແລະມານັສເຊ

- 1 ທີ່ດິນຕາມສະຫລາກຂອງເຊື້ອສາຍໂຢເຊັບນັ້ນເລີ້ມຈາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃກ້ໆເມືອງເຢຣິໂກ ທິດຕາເວັນອອກຂອງນ້ຳພູເຢຣິໂກເຂົ້າໄປໃນຖິ່ນກັນດານຂຶ້ນໄປຈາກເຢຣິໂກໄປໃນແດນພູດອຍເບັດເອນ
- 2 ຈາກເມືອງເບັດເອນໄປຍັງເມືອງລູສ ຜ່ານເລື້ອຍໄປເຖິງເມືອງອາຕາໂຣທ ຍັງເຂດຂອງຄົນອາຣັດີ
- 3 ແລ້ວລົງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກເຖິງເຂດຂອງຄົນຢັຟເລທທີ່ໄກອອກໄປຈົນເຖິງເຂດເມືອງເບັດໂຮໂຣນລຸ່ມເຖິງເມືອງເກເຊີໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ທະເລ
- 4 ເຊື້ອສາຍຂອງໂຢເຊັບ ຄືຄົນມານັສເຊ ແລະຄົນເອຟຣາອິມ ໄດ້ຮັບມໍຣະດົກຂອງເຂົາ
- 5 ເຂດຂອງຄົນເອຟຣາອິມຕາມຕະກູນຂອງເຂົາເປັນດັ່ງນີ້ ເຂດແດນມໍຣະດົກຂອງເຂົາດ້ານຕາເວັນອອກເລີ້ມແຕ່ເມືອງອາຕາໂຣທອັດດາຣ໌ໂກໄປຈົນເຖິງເບັດໂຮໂຣນເທິງ
- 6 ແລະເຂດແດນອອກໄປເຖິງທະເລທາງທິດເໜືອຄືເມືອງມິກເມທັດ ທາງດ້ານຕາເວັນອອກເຂດແດນໂຄ້ງມາຫາເມືອງຕາອານັທຊີໂລ ແລ້ວຜ່ານພົ້ນເມືອງນີ້ໄປທາງຕາເວັນອອກຂອງເມືອງຢາໂນອາ
- 7 ແລ້ວລົງໄປຈາກຢາໂນອາເຖິງເມືອງອາຕາໂຣທແລະເມືອງນາອາຣາ ໄປຕິດເມືອງເຢຣິໂກສິ້ນສຸດລົງທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 8 ຈາກຕັບປູອາເຂດແດນລົງໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກເຖິງລໍາທານການາໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ທະເລ ນີ້ເປັນດິນແດນມໍຣະດົກຂອງຄົນເອຟຣາອິມຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 9 ຮວມທັງຫົວເມືອງຊຶ່ງແບ່ງແຍກໄວ້ໃຫ້ຄົນເອຟຣາອິມໃນດິນແດນມໍຣະດົກຂອງຄົນມານັສເຊ ຄືຫົວເມືອງເຫລົ່ານັ້ນ ກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

10 ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມເຂົາບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ຄົນການາອານຊຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນເມືອງເກເຊີໃຫ້ອອກໄປ ດັ່ງນັ້ນຄົນການາອານຈຶ່ງອາໄສຢູ່ໃນໝູ່ຄົນເອຟຣາອິມເຖິງທຸກວັນນີ້ ແຕ່ກໍຕົກເປັນທາດຖືກເກນໃຫ້ທ່າງານໂຍທາ

17.

- 1 ທີ່ດິນຕາມສະຫລາກເປັນຢ່າງນີ້ທີ່ຕົກແກ່ເຜົາມານັສເຊ ເພາະເປັນບຸດຫົວປີຂອງໂຢເຊັບ ສ່ວນມາຄີບຸດຫົວປີຂອງມານັສເຊ ບິດາຂອງກິເລອາດ ແລະເມືອງບາຊານເປັນສ່ວນແບ່ງ ເພາະວ່າເຂົາເປັນທະຫານ
- 2 ແລະທີ່ດິນຕາມສະຫລາກຕົກແກ່ຄົນເຜົາມານັສເຊທີ່ເຫລືອຢູ່ຕາມຕະກູນ ຄືອາບີເອເຊີ ເຮເລກ ອັສຣີເອນເຊເຄມ ເຮເຟີ ແລະເຊມິດາ ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນເຊື້ອສາຍຜູ້ຊາຍຂອງມານັສເຊ ຜູ້ເປັນບຸດຂອງໂຢເຊັບຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 3 ຝ່າຍເຊໂລເຟຣັດບຸດຂອງເຮເຟີ ບຸດຂອງກິເລອາດ ບຸດຂອງມາຄີຣ໌ ບຸດຂອງມານັສເຊ ບໍ່ມີບຸດຊາຍ ມີແຕ່ບຸດຕຣີ ແລະຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຊື່ບຸດຕຣີຂອງເຂົາ ຄືມາລາ ໂນອາ ຮິກລາ ມິນກາ ແລະຕີຣ໌ຊາ
- 4 ເຂົາເຂົ້າມາຫາປະໂຫຍດເອເລອາຊາ ແລະໂຢຊວຍບຸດນູນ ແລະບັນດາຜູ້ນຳແລະກ່າວວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງໂມເຊໄວ້ວ່າ ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຮັບສ່ວນມໍຣະດົກໃນໝູ່ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້” ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ມໍຣະດົກແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ໃນໝູ່ພີ່ນ້ອງຂອງບິດາຂອງເຂົາຕາມພຣະບັນຍັດແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 5 ດັ່ງນີ້ແຫລະສ່ວນທີ່ຕົກແກ່ຄົນມານັສເຊຈຶ່ງມີສິບສ່ວນ ນອກເໜືອດິນແດນກິເລອາດແລະບາຊານຊຶ່ງຢູ່ຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ
- 6 ເພາະວ່າບຸດຕຣີຂອງມານັສເຊໄດ້ຮັບມໍຣະດົກພ້ອມກັບບຸດຊາຍຂອງທ່ານດ້ວຍ ແຜ່ນດິນກິເລອາດນັ້ນ ໄດ້ຕົກເປັນສ່ວນຂອງບຸດຫລານມານັສເຊທີ່ເຫລືອຢູ່
- 7 ເຂດແດນຂອງມານັສເຊຕັ້ງຕົ້ນຈາກອາເຊີຈົນເຖິງມິກເມທາດ ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງເມືອງເຊເຄມແລ້ວ ເຂດແດນກໍຕໍ່ອອກໄປທາງທິດໃຕ້ ເຖິງທີ່ຂອງຊາວເມືອງເອນຕັປປູອາ
- 8 ແຜ່ນດິນເມືອງຕັປປູອາເປັນຂອງມານັສເຊ ແຕ່ຕົວເມືອງຕັປປູອາຊຶ່ງຢູ່ທີ່ເຂດແດນຂອງມານັສເຊນັ້ນເປັນຂອງເຊື້ອສາຍເອຟຣາອິມ
- 9 ແລ້ວເຂດແດນກໍລົງໄປເຖິງລຳທານການາ ຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດໃຕ້ລຳທານໃນຖ້ຳມກາງຫົວເມືອງຂອງມານັສເຊນັ້ນເປັນຂອງເອຟຣາອິມ ແລ້ວເຂດແດນຂອງມານັສເຊກໍຂຶ້ນໄປທາງດ້ານເໜືອຂອງລຳທານໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ທະເລ
- 10 ແຜ່ນດິນທາງດ້ານໃຕ້ເປັນຂອງເອຟຣາອິມ ແລະແຜ່ນດິນທາງດ້ານເໜືອເປັນຂອງມານັສເຊມີທະເລເປັນເຂດແດນ ທາງເໜືອຈົນເຖິງດິນແດນເອເຊີ ແລະທາງທິດຕາເວັນອອກຈົນເຖິງອິສຊາຄາ
- 11 ໃນເຂດອິສຊາຄາແລະໃນອາເຊີນັ້ນ ມານັສເຊຍັງມີເມືອງເບັດເຊອານກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະເມືອງອິບເລອາມກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະຊາວເມືອງໂດຣ໌ກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະ

ຊາວເມືອງຕາອານາກກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະຊາວເມືອງເມກົດໂດກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນ ຄືພູເຂົາທັງສາມຍອດ

- 12 ແຕ່ຄົນມານັສເຊຍັງຂັບໄລ່ແລະຍຶດຄອງເມືອງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ ດ້ວຍຄົນການາອານຍັງຂຶ້ນອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
- 13 ແຕ່ເມື່ອຄົນອິສຣາເອນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນແລ້ວ ກໍໄດ້ເກນຄົນການາອານໃຫ້ທຳງານໂຍທາ ແລະບໍ່ໄດ້ຂັບໄລ່ໃຫ້ເຂົາອອກໄປໃຫ້ຫມົດ
- 14 ຄົນເຜົ່າໂຢເຊັບໄດ້ເວົ້າກັບໂຢຊວຍວ່າ, “ເຫດໃດທ່ານຈຶ່ງແບ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີແຕ່ສ່ວນດຽວເປັນມໍຣະດົກ ແມ່ນວ່າຂ້າພະເຈົ້າມີຄົນຫລາຍເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າມາຈົນເຖິງປັດນີ້ແລ້ວ”
- 15 ຝ່າຍໂຢຊວຍຕອບເຂົາວ່າ, “ຖ້າເຈົ້າມີຄົນຫລາຍ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນປ່າແລ້ວຖາງເອົາເອງ ທີ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງຄົນເປຣິສຊີ ແລະຄົນເຣຟາອິມ ເພາະວ່າພູດອຍຂອງຄົນເອຟຣາອິມເປັນບ່ອນແຄບ”
- 16 ຄົນເຜົ່າໂຢເຊັບເວົ້າວ່າ, “ແດນພູດອຍນີ້ບໍ່ພໍສຳລັບພວກເຮົາ ຝ່າຍຄົນການາອານ ຊຶ່ງຢູ່ໃນທີ່ຮາບພຽງມີຣິດຮົບທຳດ້ວຍເຫລັກທັງທີ່ຢູ່ໃນເບັດເຊອານກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນກັບທີ່ຢູ່ໃນພູເຢສເຣເອນ
- 17 ແລ້ວໂຢຊວຍຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຊື້ອສາຍໂຢເຊັບ ຄືເອຟຣາອິມແລະມານັສເຊວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເປັນພວກທີ່ມີຄົນຫລາຍແລະມີກຳລັງມະຫາສານ ທ່ານຈະມີສ່ວນແບ່ງແຕ່ສ່ວນດຽວກ່ວາບໍ່ໄດ້
- 18 ແມ່ນວ່າພູດອຍເຫລົ່ານັ້ນ ຈະເປັນຂອງພວກທ່ານເຖິງແມ່ນວ່າເປັນປ່າດອນທ່ານຈຶ່ງຖາກຖາງແລະຍຶດຄອງໄປຈົນສຸດເຂດເຖິດ ແມ້ວ່າຄົນການາອານຈະມີຣິດຮົບທຳດ້ວຍເຫລັກ ແລະເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງ ທ່ານທັງຫລາຍກໍຈະຂັບໄລ່ເຂົາອອກໄປໄດ້”

18. ດິນແດນທີ່ແບ່ງກັນທີ່ຊີໂລ

- 1 ຝ່າຍຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງສິ້ນກໍມາປະຊຸມກັນທີ່ຊີໂລ ແລະຕັ້ງເຕັມນັດພົບຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ ແຜ່ນດິນນັ້ນກໍຕົກຢູ່ໃນຄອບຄອງຂອງເຂົາ
- 2 ຍັງມີປະຊາຊົນອິສຣາເອນອີກເຈັດເຜົ່າທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບມໍຣະດົກເປັນສ່ວນແບ່ງ
- 3 ດັ່ງນັ້ນໂຢຊວຍຈຶ່ງກ່າວແກ່ອິສຣາເອນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຈະລໍຊ້າຢູ່ດິນປານໃດຈຶ່ງຈະເຂົ້າໄປຍຶດຄອງທີ່ດິນຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານປະທານແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
- 4 ຈຶ່ງເລືອກຄົນເຜົ່າລະສາມຄົນ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຊ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄປທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນລ່ອງຢູ່ທີ່ແຜ່ນດິນນັ້ນໃຫ້ຊຽນແນວເຂດທີ່ດິນທີ່ຈະມອບເປັນມໍຣະດົກ ແລະມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ
- 5 ໃຫ້ເຂົາແບ່ງອອກເປັນເຈັດສ່ວນ ໃຫ້ຄົນຢູດາຄົງຢູ່ໃນດິນແດນຂອງເຂົາທາງພາກໃຕ້ ແລະຄົນເຜົ່າໂຢເຊັບໃຫ້ຄົງຢູ່ໃນດິນແດນທາງພາກເໜືອ

- 6 ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຂຽນແນວເຂດທີ່ດິນເປັນເຈັດສ່ວນ ແລ້ວນຳແນວເຂດທີ່ດິນນັ້ນມາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທີ່ນີ້ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຈັບສະຫລາກໃຫ້ທ່ານທີ່ນີ້ ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ
- 7 ເພາະຄົນເລວີ ບໍ່ມີສ່ວນແບ່ງໃນຫມູ່ພວກທ່ານທັງຫລາຍ ດ້ວຍຕຳແໜ່ງປະໂຫິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຂົາແລ້ວ ເຜົ່າກາດ ແລະເຜົ່າຮູເບນ ກັບເຜົ່າມານັສເຊເຄິ່ງນຶ່ງກໍໄດ້ຮັບມໍຣະດົກຂອງເຂົາ ທາງຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນດ້ານຕາເວັນອອກຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາທັງ ຫລາຍແລ້ວ”
- 8 ຝ່າຍຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍອອກເດີນທາງແລະໂຍຊວຍໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳພວກທີ່ຈະຂຽນແນວເຂດທີ່ດິນວ່າ, “ຈົ່ງ ທຽວຂຶ້ນທຽວລ່ອງໃນແຜ່ນດິນ ແລະຂຽນແນວເຂດທີ່ດິນນັ້ນແລ້ວກັບມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈັບ ສະຫລາກໃຫ້ທ່ານຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊີໂລ”
- 9 ດັ່ງນັ້ນຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍທ່ອງທຽວໄປມາທີ່ແຜ່ນດິນ ແລ້ວຂຽນເປັນຫນັງສືແນວເຂດເມືອງຕ່າງໆແບ່ງເປັນເຈັດ ສ່ວນແລ້ວກັບມາຫາໂຍຊວຍໃນຄ້າຍທີ່ຊີໂລ
- 10 ແລ້ວໂຍຊວຍກໍຈັບສະຫລາກໃຫ້ເຂົາຕໍ່ພຣະພັກ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂຍຊວຍກໍໄດ້ຈັດແບ່ງທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນທີ່ນັ້ນຕາມສ່ວນແບ່ງຂອງແຕ່ລະ ເຜົ່າ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເປັນຢາມິນ

- 11 ຈັບໄດ້ສະຫລາກຂອງເຜົ່າເປັນຢາມິນຕາມເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຂຶ້ນມາ ແລະດິນແດນທີ່ເປັນສ່ວນ ຂອງເຂົາຢູ່ ລະຫວ່າງເຜົ່າຢູດາແລະເຜົ່າໂຢເຊັບ
- 12 ທາງດ້ານເໜືອເຂດແດນຂອງເຂົາເລີ້ມຕົ້ນທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະເຂດແດນກໍຕໍ່ຂຶ້ນໄປເຖິງສັນພູຕອນເໜືອ ຂອງເມືອງເຢຣີໂກແລ້ວຂຶ້ນໄປທາງແດນພູດອຍທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະໄປສິ້ນສຸດທີ່ຖິ່ນກັນດານເບັດອາ ເວນ
- 13 ຈາກທີ່ນັ້ນເຂດແດນກໍອອກໄປທາງທິດໃຕ້ໄປສູ່ເມືອງລູສ (ເມືອງດຽວກັບເມືອງເບັດເອນ) ແລ້ວເຂດແດນກໍ ລົງໄປເຖິງອາຕາໂຣທອັດດາຣ໌ ເທິງພູຊຶ່ງຢູ່ທາງທິດໃຕ້ຂອງເມືອງເບັດໂຮໂຣນທາງລຸ່ມ
- 14 ແລ້ວເຂດແດນກໍຕໍ່ອອກໄປອີກທິດນຶ່ງໂຄ້ງໄປທາງທິດໃຕ້ເປັນດ້ານຕາເວັນຕົກ ຈາກພູຊຶ່ງຢູ່ທິດໃຕ້ກົງກັນ ຂ້າມເມືອງເບັດໂຮໂຣນ ແລະໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ກີຣີອາດບາອານ (ຄີກີຣີອາດເຢອາຣິມ) ເປັນເມືອງທີ່ເປັນ ຂອງເຜົ່າຢູດາ ນີ້ແຫລະເປັນເຂດແດນດ້ານຕາເວັນຕົກ
- 15 ແລະດ້ານໃຕ້ນັ້ນເລີ້ມຕົ້ນທີ່ຊານເມືອງກີຣີອາດເຢອາຣິມ ແລະເຂດແດນກໍຕໍ່ຈາກທີ່ນັ້ນໄປຍັງທາງຕາເວັນ ຕົກເຖິງນ້ຳພູເນັຟໂຕອາ
- 16 ແລ້ວເຂດແດນກໍຕໍ່ລົງໄປສຸດເຂດພູຊຶ່ງມອງລົງມາເຫັນຮ່ອມພູແຫ່ງບຸດຂອງຮິນໂນມ ຊຶ່ງຢູ່ທາງປາຍເໜືອ ສຸດຂອງຮ່ອມພູເອຟຣາອິມ ແລ້ວກໍລົງໄປທີ່ຮ່ອມພູຮິນໂນມໃຕ້ສັນພູຂອງຄົນເຢບຸສແລ້ວລົງໄປເຖິງເມືອງ ເອນໂຣເກນ

- 17 ແລ້ວໂຄ້ງໄປທາງທິດເໜືອໄປເຖິງເອນເຊເມສ ຈາກທີ່ນັ້ນກໍຕົງໄປຍັງເກລີໂລທ ຊຶ່ງຢູ່ກົງກັນຂ້າມກັບທາງ
ຂ້າມເຂົາຊື່ອາດູມມິມ ແລ້ວລົງໄປຍັງກ້ອນຫີນບູຮານບຸດຂອງຮູເບນ
- 18 ແລ້ວຜ່ານໄປທາງທິດເໜືອເຖິງສັນພູກົງກັນຂ້າມເບັດອາຣາບາແລ້ວລົງໄປສູ່ອາຣາບາ
- 19 ແລ້ວເຂດແດນກໍຜ່ານໄປທາງທິດເໜືອເຖິງສັນພູທີ່ເບັດໂຮກລາ ແລະເຂດແດນໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ອ່າວດ້ານ
ເໜືອ ຂອງທະເລຕາຍທີ່ປາຍໃຕ້ຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ນີ້ເປັນເຂດແດນກັນເປັນເຂດແດນດ້ານໃຕ້
- 20 ແມ່ນ້ຳຈໍແດນກັນເປັນເຂດແດນທາງຕາເວັນອອກ ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງຊົນເຜົ່າເປັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງ
ເຂົາ ມີເຂດແດນດັ່ງນີ້ລ້ອມຮອບ
- 21 ຝ່າຍຫົວໜ້າຂອງເຜົ່າຄົນເປັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ຄືເມືອງເຢຣີໂກ ເບັດໂຮກລາ ເອເມກເກຊີສ
- 22 ເບັດອາຣາບາ ເຊມາຣາອີມ ເບັດເອນ
- 23 ອາວວີມ ປາຣາ ໂອຟຣາ
- 24 ເຄຟາຣາມໂມນີ ໂອຟນີ ແລະເກບາ ຮວມເປັນສິບສອງຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 25 ກິເບໂອນ ຣາມາ ເລເອີໂອທ
- 26 ມິສເປ ເຄຟີຣາ ໂມຊາ
- 27 ເຣເກມ ອີຣ໌ເປເອນ ຕາຣາລາ
- 28 ເຊລາ ຮາເອເລຟ ເຢບຸສ (ຄືເຢຣູຊາເລັມ) ກິເລອາແລະກິຣີອາດ ຮວມເປັນສິບສີ່ຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດ
ຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງຄົນເຜົ່າເປັນຢາມິນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ

19. ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າຊີເມໂອນ

- 1 ສະຫລາກທີ່ສອງອອກມາເປັນຂອງຊີເມໂອນ ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ມໍຣະດົກຂອງເຂົາຢູ່ຖ້າມກາງມໍຣະດົກ
ຂອງຄົນເຜົ່າຢູດາ
- 2 ມີເມືອງເຫລົ່ານີ້ເປັນມໍຣະດົກ ຄືເບເອີເຊບາ ເຊບາ ໂມລາດາ
- 3 ຮາຊາຊູອັນ ບາລາ ເອເຊມ
- 4 ເອນໂຕລາດ ເບທູນ ໂຮຣ໌ມາ
- 5 ຊິກລາກ ເບັດມາຣ໌ກາໂບທ ຮາຊາຣ໌ຊຸຊາ
- 6 ເບັດເລບາໂອທ ແລະຊາຣູເຣນ ຮວມເປັນສິບສາມຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງ
- 7 ອາອິນ ຣິມໂມນ ເອເທີ ແລະອາຊານ ຮວມເປັນສີ່ຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 8 ຮວມທັງຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ຮອບຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ໄກອອກໄປຈົນເຖິງເມືອງບາອາລັທເບເອີ ເມືອງຮາມາທີ່ເນ
ເກັບ ເຫລົ່ານີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຜົ່າຄົນຊີເມໂອນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 9 ມໍຣະດົກຂອງຄົນເຜົ່າຊີເມໂອນເປັນດິນແດນໃນສ່ວນແບ່ງຂອງຄົນເຜົ່າຢູດາ ເພາະວ່າສ່ວນຂອງຄົນເຜົ່າຢູ
ດານັ້ນໃຫຍ່ເກີນໄປ ຄົນເຜົ່າຊີເມໂອນຈຶ່ງໄດ້ຮັບມໍຣະດົກຢູ່ຖ້າມກາງຄົນເຜົ່າຢູດາ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເຊບູລູນ

- 10 ສະຫລາກທີ່ສາມຂຶ້ນມາເປັນເຜົ່າເຊບູລູນ ຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ແລະດິນແດນທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຂົາກໍຕໍ່ອອກໄປເຖິງຊາຣິດ
- 11 ແລ້ວເຂດແດນຂອງເຂົາອອກໄປທາງດ້ານຕາເວັນຕົກໄປຈົນເຖິງມາເຣອານ ແລະມາສຸດຢູ່ເມືອງດັບເບເຊທ ແລ້ວມາເຖິງລຳທານທີ່ຢູ່ທິດຕາເວັນອອກຂອງໂຢກເນອາມ
- 12 ຈາກຊາຣິດເຂດແດນອອກໄປອີກທາງທິດນຶ່ງທາງດ້ານຕາເວັນອອກຊື່ທາງດວງຕາເວັນຂຶ້ນ ເຖິງເຂດແດນເມືອງຄິສໂລທຕາໂບຣ໌ ແລ້ວອອກໄປເຖິງເມືອງດາເບຣາດ ແລ້ວຂຶ້ນໄປເຖິງເມືອງຢາຟິອາ
- 13 ຈາກທີ່ນັ້ນເຂດແດນຜ່ານໄປທາງຕາເວັນອອກທາງດວງຕາເວັນຂຶ້ນເຖິງເມືອງກັທເຣເຟີ ແລະເຖິງເມືອງເອທກາຊິນໄປຈົນເຖິງເມືອງຣິມໂມນ ເຂດແດນກໍໂຄ້ງເຂົ້າຫາເມືອງເນອາ
- 14 ທາງທິດເໜືອເຂດແດນໂຄ້ງເຂົ້າມາເຖິງເມືອງຮານນາໂທນ ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ຮ່ອມພູອີຟຕາເອນ
- 15 ເມືອງກັດຕັທ ນາຮັນອານ ຊິມໂຣນ ອີດາລາ ແລະເບັດເລເຮັມ ຮວມເປັນສິບສອງຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 16 ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຜົ່າເຊບູລູນຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ຄືຫົວເມືອງຕ່າງໆກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າອິສຊາຄາ

- 17 ສະຫລາກທີ່ສີ່ອອກມາເປັນຂອງອິສຊາຄາ ເພື່ອເຜົ່າອິສຊາຄາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 18 ດິນແດນຂອງເຂົາຮວມເມືອງຢິສເຣເອນ ເຄຊຸນໂລທ ຊູເມມ
- 19 ຮາຟາຣາອິມ ຊີໂອນ ອານາຮາຣາດ
- 20 ຣັບບິທ ກີຊີໂອນ ເອເບສ
- 21 ເຣເມທ ເອນການນິມ ເອນຮັດດາ ເບັດປັສເຊສ
- 22 ແລະເຂດແດນຍັງຕິດກັບເມືອງຕາໂບຣ໌ ຊາຮາຊູມາ ແລະເບັດເຊເມສ ແລະເຂດແດນນີ້ໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ຮວມເປັນສິບຫົກຫົວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ
- 23 ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຜົ່າອິສຊາຄາຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ຄືທັງຫົວເມືອງແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າອາເຊີ

- 24 ສະຫລາກທີ່ຫ້າອອກມາເປັນຂອງເຜົ່າຄົນອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ
- 25 ດິນແດນຂອງເຂົາຮວມເມືອງເຮນກາດ ຮາລີ ເບເຕນ ອັກຊາຟ
- 26 ອານລາມເມເລກ ອາມັດ ແລະມາຊານທາງທິດຕາເວັນອອກຈາກກາຣ໌ເມນ ແລະເມືອງຊີໂຮຣ໌ລິບນາ
- 27 ແລ້ວລ້ຽວໄປທາງທິດຕາເວັນອອກໄປຍັງເບັດດາໂກນ ແລະຕໍ່ເຂດເຊບູລູນ ແລະຮ່ອມພູອີຟຕາເອນໄປທາງດ້ານເໜືອ ເຖິງເມືອງເບັດເອເມກ ແລະເນອີເອນໄປທາງເໜືອເຖິງເມືອງກາບູນ
- 28 ເອໂບຣນ ເຣໂຮບ ຮາມໂມນ ການາ ໂກອອກໄປເຖິງມະຫາຊີໂດນ

29 ແລ້ວເຂດແດນກໍລ້ຽວກໍລ້ຽວໄປເຖິງຮາມາ ໄປເຖິງເມືອງທີ່ມີກຳແພງລ້ອມຮອບຊື່ ຕີເຣ ແລ້ວເຂດແດນກໍ
ລ້ຽວໄປເຖິງເມືອງໂຮຊາໄປສິ້ນສຸດລົງທີ່ທະເລ ຈາກເມືອງມາຮາລັບໄປເຖິງອັກຊີບ

30 ອູມມາ ອາເຟກ ແລະເຣໂຮບ ຮວມເປັນຊາວສອງທົ່ວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

31 ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຜົ່າອາເຊີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ທັງທົ່ວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າເນັຟທາລີ

32 ສະຫລາກທີ່ທົກອອກມາເປັນຂອງເຜົ່າເນັຟທາລີ ເພື່ອເຜົ່າເນັຟທາລີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ

33 ເຂດແດນຂອງເຂົາເລີ້ມຈາກເຮເລຟ ຈາກຕົ້ນໂອກໃນຊາອານານິມ ແລະອາດາມິເນເກບ ແລະຍັບເນ
ເອນໄກໄປຈົນເຖິງເມືອງລາກກູມ ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

34 ແລ້ວເຂດແດນກໍລ້ຽວໄປທາງດ້ານຕາເວັນຕົກເຖິງເມືອງອັສໂນທຕາໂບຣ ຈາກທີ່ນັ້ນໄປເຖິງຮູກໂກກຕິດ
ເຂດເຊບູລູນທາງທິດໃຕ້ ແລະເຂດເອເຊີທາງທິດຕາເວັນຕົກ ແລະເຂດຢູດາທາງທິດຕາເວັນອອກທີ່ແມ່ນ້ຳ
ຈໍແດນ

35 ເມືອງທີ່ມີກຳແພງຄືເມືອງຊິດຕິມ ເຊີຮາມມາດ ຮັກກາດ ຄິນເນເຣທ

36 ອາດາມາດ ຮາມາ ຮາໂຊຣ໌

37 ເກເດສ ເອັດເຣອີ ເອນຮາໂຊຣ໌

38 ອີໂຣນ ມິກດັນເອນ ໂຮເຣມ ເບັດອານາດ ແລະເບັດເຊເມສ ຮວມເປັນສິບເກົ້າທົ່ວເມືອງກັບຊົນນະບົດ
ຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

39 ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຜົ່າເນັຟທາລີຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ທັງທົ່ວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ເຜົ່າດານ

40 ສະຫລາກທີ່ເຈັດກໍອອກມາເປັນຂອງເຜົ່າດານຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ

41 ແລະດິນແດນທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຂົາ ຮວມເມືອງໂຊຣາ ເອສຕາໂອນ ອີຣ໌ເຊເມສ

42 ຊາອາລັບບິນ ອັຍຢາໂລນ ອິທລາ

43 ເອໂລນ ຕິມນາ ເອກໂຣນ

44 ເອນໂຣເກ ກິບເບໂທນ ລາອາລາດ

45 ເຢຣູດ ເບນເອເບຣັກ ກັທຣິມໂມນ

46 ເມຢາຣ໌ໂກນ ແລະຮັກໂກນ ແລະດິນແດນທີ່ອ້ອມແອ້ມເມືອງໂຢປປາ

47 ເມື່ອດິນແດນຄົນເຜົ່າດານຫລຸດມືເຂົາໄປ ຄົນເຜົ່າດານກໍຂຶ້ນໄປສູ່ຮົບກັບເມືອງເລເຊມ ເມື່ອຍຶດໄດ້ກໍປະ
ຫານເສັງດ້ວຍດາບ ຈຶ່ງຍຶດຄອງທີ່ດິນແລະຕັ້ງຢູ່ທີ່ນັ້ນເອີ້ນເມືອງເລເຊມວ່າດານ ຕາມຊື່ຂອງດານບັນພະບຸ
ຣຸດຂອງຕົນ

48 ນີ້ເປັນມໍຣະດົກຂອງເຜົ່າດານຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ທັງທົ່ວເມືອງກັບຊົນນະບົດຂອງເມືອງນັ້ນດ້ວຍ

ດິນແດນທີ່ແບ່ງໃຫ້ແກ່ໂຢຊວຍ

- 49 ເມື່ອໄດ້ແບ່ງດິນແດນສ່ວນຕ່າງໆຂອງແຜ່ນດິນນັ້ນເປັນມໍຣະດົກເສັດສິ້ນແລ້ວ ຄົນອິສຣາເອນກໍໄດ້ມອບສ່ວນມໍຣະດົກໃນຫມູ່ພວກເຂົາໃຫ້ແກໂຢຊວຍບຸດນູນ
- 50 ຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຂົາກໍໄດ້ຍົກເມືອງທີ່ທ່ານຂໍໄວ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຄືເມືອງຕີມັທເຊຣາ ໃນພູດອຍແຫ່ງເອຟຣາອີມ ທ່ານກໍເສີມສ້າງເມືອງນັ້ນເສັງໃຫມ່ ແລະເຂົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 51 ທີ່ກ່າວມານີ້ເປັນມໍຣະດົກທີ່ປະໂຫິດເອເລອາຊາກັບໂຢຊວຍບຸດນູນແລະຫົວຫນ້າຂອງຕະກູນຕ່າງໆແຫ່ງເຜົ່າຄົນອິສຣາເອນຈັບສະຫລາກແບ່ງໃຫ້ເປັນມໍຣະດົກທີ່ຊີໂລຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນປະຕູເຕັນນັດພົບດັ່ງນີ້ແຫລະເຂົາທັງຫລາຍກໍທຳການແບ່ງປັນແຜ່ນດິນສຳເຣັດລົງ

20. ກຳນົດຫົວເມືອງລີໄພ

(ຈບຊ 35:9-28; ພບຍ 4:41-43;19:1-13)

- 1 ແລ້ວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວກັບໂຢຊວຍວ່າ,
- 2 “ຈົ່ງກ່າວແກ່ຄົນອິສຣາເອນວ່າ “ຈົ່ງກຳນົດຕັ້ງເມືອງລີໄພ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫລາຍທາງໂມເຊແລ້ວນັ້ນ
- 3 ເພື່ອວ່າຜູ້ຂ້າຄົນທີ່ໄດ້ຂ້າຄົນໃດດ້ວຍບໍ່ໄດ້ເຈຕນາ ຫລືບໍ່ຈົງໃຈຈະໄດ້ຫນີໄປຢູ່ທີ່ນັ້ນ ເມືອງເຫລົ່ານີ້ຈະໄດ້ເປັນທີ່ລີໄພຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຈາກຜູ້ອາຄາດ
- 4 ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຫນີໄປຍັງເມືອງເຫລົ່ານີ້ເມືອງໃດເມືອງນຶ່ງ ແລະຍືນຢູ່ທ່າງທາງປະຕູເຂົ້າເມືອງນັ້ນ ແລະອະທິບາຍເຣື່ອງຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ໃຫຍ່ໃນເມືອງນັ້ນໃຫ້ຮູ້ ແລ້ວເຂົາທັງຫລາຍຈະນຳຜູ້ນັ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງກຳນົດບ່ອນໃຫ້ຢູ່ແລ້ວຜູ້ນັ້ນຈະຢູ່ທີ່ນັ້ນໃນຫມູ່ພວກເຂົາທັງຫລາຍ
- 5 ແລະຖ້າຜູ້ອາຄາດໄລ່ຕິດຕາມເຂົາໄປຜູ້ໃຫຍ່ຈະບໍ່ມອບຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນໄວ້ໃນມືຂອງຜູ້ອາຄາດ ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ຂ້າເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນດ້ວຍບໍ່ມີເຈຕນາບໍ່ໄດ້ເປັນເປັນສັດຕູກັນມາແຕ່ກ່ອນ
- 6 ແລະຜູ້ນັ້ນຈະອາໄສຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນຈົນກວ່າເຂົາຈະຍືນຕໍ່ຫນ້າຊຸມນຸມຊົນ ເພື່ອລໍຮັບການພິພາກສາ ຈົນກວ່າປະໂຫິດໃນເວລານັ້ນສິ້ນຊີວິດ ຜູ້ຂ້າຄົນນັ້ນຈຶ່ງຈະກັບໄປຍັງເມືອງຂອງຕົນ ໄປບ້ານຂອງຕົນ ໄປຍັງເມືອງທີ່ເຂົາຈາກມານັ້ນໄດ້”
- 7 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງກຳນົດຕັ້ງເມືອງເກເດສໃນຄາລີເລ ໃນພູດອຍເນັຟທາລີ ແລະເມືອງເຊເຄມ ໃນພູດອຍຂອງເອຟຣາອີມ ແລະກີຣີອາດອາຣາບາ (ຄີເຣໂບຣນ) ໃນແດນພູດອຍຢູດາ
- 8 ທາງຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນເມືອງເຢຣີໂກນັ້ນ ເຂົາໄດ້ກຳນົດເມືອງເບເຊີໃນຖິ່ນກັນດານເທິງທີ່ຮາບພຽງຈາກທີ່ດິນຄົນເຜົ່າຣູເບນ ແລະເມືອງຣາໂມທໃນກີເລອາດຈາກທີ່ດິນເຜົ່າກາດແລະເມືອງໂກລານ ໃນບາຊານຈາກທີ່ດິນຄົນເຜົ່າມານັສເຊ

9 ຫົວເມືອງເຫລົ່ານີ້ເປັນເມືອງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນທັງຫມົດ ແລະໃຫ້ຄົນຕ່າງດ້າວຜູ້ອາໄສຢູ່ໃນຫມູ່ພວກເຂົາ ເພື່ອວ່າຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຂ້າຄົນດ້ວຍບໍ່ໄດ້ເຈັດນາຈະໄດ້ຫນີໄປທີ່ນັ້ນໄດ້ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະບໍ່ຕ້ອງຕາຍດ້ວຍມືຂອງຜູ້ອາຄາດຈົນກວ່າເຂົາຈະໄດ້ຢືນຕໍ່ຫນ້າຊຸມນຸມຊົນ

21. ຫົວເມືອງຂອງຄົນເລວີ

(1 ຂຄວ 6:54-81)

- 1 ຂະນະນັ້ນຫົວຫນ້າຂອງຕະກູນຄົນເລວີມາຫາປະໂຮທິດເອເລອາຊາ ແລະໂຢຊວຍບຸດນູນ ແລະຫົວຫນ້າຂອງຕະກູນຕ່າງໆຂອງເຜົ່າຄົນອິສຣາເອນ
- 2 ແລະເຂົາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໃນເມືອງຊີໂລໃນແຜ່ນດິນການາອານວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັ່ງໂດຍທາງໂມເຊວ່າ ໃຫ້ມອບຫົວເມືອງແກ່ເຮົາທັງຫລາຍເພື່ອຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ທັງທົ່ງຫຍ້າສຳລັບຜູ້ສັດຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍ”
- 3 ດັ່ງນັ້ນແຫລະຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງໄດ້ມອບເມືອງແລະທົ່ງຫຍ້າຕໍ່ໄປນີ້ຈາກມໍຣະດີກອຂງເຂົາໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີ
- 4 ສະຫລາກອອກມາເປັນຂອງຕະກູນຄົນໂກຮາດ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ຄົນເລວີຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງປະໂຮທິດອາໂຣນ ໄດ້ຮັບຫົວເມືອງໂດຍຈັບສະຫລາກສິບສາມຫົວເມືອງ ຈາກເຜົ່າຢູດາ ຊີເມໂອນ ແລະເປັນຢາມິນ
- 5 ສ່ວນຄົນໂກຮາດທີ່ເຫລືອຢູ່ ໄດ້ຮັບຫົວເມືອງໂດຍຈັບສະຫລາກສິບຫົວເມືອງ ຈາກຕະກູນຂອງເຜົ່າເອຟຣາອິມ ຈາກເຜົ່າດານ ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມານັສເຊ
- 6 ຄົນເກີໂຊນໄດ້ຮັບຫົວເມືອງໂດຍຈັບສະຫລາກສິບສາມຫົວເມືອງ ຈາກຕະກູນຂອງເຜົ່າອິສຊາຄາ ຈາກເຜົ່າອາເຊີ ຈາກເຜົ່າເນັຟທາລີ ແລະຈາກເຄິ່ງເຜົ່າມານັສເຊໃນບາຊານ
- 7 ຄົນເມຣາຣິຕາມຕະກູນຂອງເຂົາ ໄດ້ຮັບຫົວເມືອງສິບສອງຫົວເມືອງ ຈາກເຜົ່າຮູເບນ ເຜົ່າກາດ ແລະເຜົ່າເຊບູລູນ
- 8 ຫົວເມືອງແລະທົ່ງຫຍ້າເຫລົ່ານີ້ຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຈັບສະຫລາກໃຫ້ແກ່ຄົນເລວີດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງໄວ້ໂດຍໂມເຊ
- 9 ເຂົາໃຫ້ຫົວເມືອງຕໍ່ໄປນີ້ຈາກເຜົ່າຢູດາ ແລະເຜົ່າຊີເມໂອນ ຕາມຊື່ດັ່ງນີ້
- 10 ເມືອງເຫລົ່ານີ້ຕົກເປັນຂອງເຊື້ອສາຍອາໂຣນຄື ຕະກູນໂກຮາດຕະກູນນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຄົນເລວີເພາະສະຫລາກຕົກເປັນຂອງເຂົາກ່ອນ
- 11 ເຂົາທັງຫລາຍໃຫ້ເມືອງກິ ຣີອາດອາຣາບາແກ່ເຂົາ ອາຣາບາເປັນບິດາຂອງອານາກ (ຄືເມືອງເຮໂບຣນ) ຢູ່ໃນແດນພູດອຍຂອງຢູດາ
- 12 ແຕ່ທົ່ງນາແລະຊົນນະບົດຂອງເມືອງນີ້ໄດ້ຍົກໃຫ້ແກ່ກາເລັບບຸດເຢຟຸນເນເປັນກຳມະສິດ

- 13 ເຂົາໄດ້ໃຫ້ເມືອງເຮໂບຣນແກ່ເຊື້ອສາຍປະໂຮທິດອາໂຣນ ອັນເປັນເມືອງລີ້ໄພສຳລັບຜູ້ຂ້າຄົນພ້ອມທັງທົ່ງ
ຫຍ້າຮອບເມືອງ ເມືອງລີບນາພ້ອມທັງທົ່ງຫຍ້າ
- 14 ເມືອງຢັດຕິຣ໌ພ້ອມທັງຫຍ້າ ເມືອງເອັສເຕໂມອາພ້ອມທັງຍ້າ
- 15 ໂຮໂລນພ້ອມທັງຫຍ້າ ເດບິຣ໌ພ້ອມທັງຫຍ້າ
- 16 ອາອິນພ້ອມທັງຫຍ້າ ຢູດຕາພ້ອມທັງຫຍ້າ ແລະເບດເຊເມສພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມເປັນເກົ້າຫົວເມືອງຈາກ
ສອງເຜົ່ານີ້
- 17 ຈາກເຜົ່າເປັນຢາມິນ ມີເມືອງກິເບໂອນພ້ອມທັງຫຍ້າ ເກບາພ້ອມທັງຫຍ້າ
- 18 ອານາໂທດພ້ອມທັງຫຍ້າ ແລະອັນໂມນພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມສີ່ຫົວເມືອງ
- 19 ຫົວເມືອງທີ່ເປັນຂອງເຊື້ອສາຍປະໂຮທິດອາໂຣນ ຮວມກັນສິບສາມຫົວເມືອງພ້ອມກັບທົ່ງຫຍ້າຮອບທຸກ
ເມືອງ
- 20 ສ່ວນຄົນໂກຮາດທີ່ເຫລືອຢູ່ຊຶ່ງເປັນຕະກູນຄົນໂກຮາດຂອງຄົນເລວີນັ້ນ ຫົວເມືອງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບໂດຍສະ
ຫລາກມາຈາກເຜົ່າເອຟຣາອິມ
- 21 ເມືອງທີ່ເຂົາໃຫ້ ຄືເມືອງເຊເຄມເປັນເມືອງລີ້ໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນພ້ອມທັງຫຍ້າໃນພູດອຍຂອງເອ
ຟຣາອິມ ເມືອງເກເຊີພ້ອມທັງຫຍ້າ
- 22 ເມືອງກິບຊາອິມພ້ອມທັງຫຍ້າ ແລະເບັດໂຮໂລນພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມສີ່ເມືອງ
- 23 ແລະຈາກເຜົ່າດານມີເມືອງເອນເຕເກພ້ອມທັງຫຍ້າ ກິບເບໂທນພ້ອມທັງຫຍ້າ
- 24 ອັຍຢາໂລນພ້ອມທັງຫຍ້າ ກັທຣິມໂມນພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມສີ່ຫົວເມືອງ
- 25 ແລະຈາກຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າມີເມືອງຕາອານາກພ້ອມທັງຫຍ້າ ແລະກັທຣິມໂມນພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມ
ສອງຫົວເມືອງ
- 26 ຫົວເມືອງຊຶ່ງເປັນຂອງຄົນໂກຮາດທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ມີສິບຫົວເມືອງດ້ວຍກັນ ພ້ອມທັງຫຍ້າປະຈຳເມືອງ
- 27 ເຂົາໃຫ້ຫົວເມືອງຈາກຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າແກ່ຄົນເກີໂຊນ ຕະກູນນຶ່ງຂອງຄົນເລວີ ຄືເມືອງໂກລານໃນບາ
ຊານພ້ອມທັງຫຍ້າເປັນເມືອງລີ້ໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ ແລະເມືອງເລເອັສເຕຣາພ້ອມທັງຫຍ້າ
- 28 ແລະຈາກເຜົ່າອິສຊາຄາມີເມືອງກິສໂອນພ້ອມທັງຫຍ້າ ດາເບຣັທພ້ອມທັງຫຍ້າ
- 29 ຢາຣ໌ມູທພ້ອມທັງຫຍ້າ ເອນການນິມພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມສີ່ຫົວເມືອງ
- 30 ແລະຈາກເຜົ່າອາເຊີມີເມືອງມິຊານພ້ອມທັງຫຍ້າ ອັບໂດນພ້ອມທັງຫຍ້າ
- 31 ເຮນກັທພ້ອມທັງຫຍ້າ ແລະເຮໂຣບພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມສີ່ຫົວເມືອງ
- 32 ແລະຈາກເຜົ່າເນັຟທາລີເມືອງກາເດສໃນຄາລີເລພ້ອມທັງຫຍ້າ ເມືອງລີ້ໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ ເມືອງຮັມໂມທໂດ
ຣ໌ພ້ອມທັງຫຍ້າ ແລະກາຣ໌ຕານພ້ອມທັງຫຍ້າ ຮວມສາມຫົວເມືອງ
- 33 ຫົວເມືອງທີ່ເປັນຂອງຄົນເກີໂຊນຫລາຍຕະກູນນັ້ນ ຮວມກັນມີສິບສາມຫົວເມືອງພ້ອມທັງຫຍ້າ

- 34 ເຂົາໃຫ້ທົວເມືອງຈາກເຜົ່າເຊບູລູນແກ່ຕະກູນຄົນເມຣາຣີ ຄືຄົນເລວີທີ່ເຫລືອຢູ່ ມີເມືອງໂຢກເນອາມພ້ອມທົ່ງ
ຫຍ້າ ກາຣ໌ຕາພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ
- 35 ດີມນາພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ນາຮັນອານພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ຮວມສີ່ທົວເມືອງ
- 36 ແລະຈາກເຜົ່າຣູເບນມີເມືອງເບເຊີພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ຢາຊາພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ
- 37 ເກເກໂມທພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ແລະເມຟາອາດພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ຮວມສີ່ທົວເມືອງ
- 38 ແລະຈາກເຜົ່າກາດມີເມືອງຣາໂມທໃນກີເລອາດພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ເປັນເມືອງລີໄພຂອງຜູ້ຂ້າຄົນ ເມືອງມາຣາ
ນາອິມພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ
- 39 ເມືອງເຣສໂບນພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ຢາເຊີພ້ອມທົ່ງຫຍ້າ ຮວມທັງຫມົດເປັນສີ່ທົວເມືອງ
- 40 ເມືອງຊຶ່ງເປັນຂອງຄົນເມຣາຣີຕາມຕະກູນ ຊຶ່ງເປັນຕະກູນຂອງຄົນເລວີທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ເມືອງທີ່ເປັນສ່ວນ
ແບ່ງຂອງເຂົາທັງຫມົດມີສິບສອງທົວເມືອງ
- 41 ທົວເມືອງຂອງຄົນເລວີ ຊຶ່ງຢູ່ຖ້າມາກາງກຳມະສິດຂອງຄົນອິສຣາເອນນັ້ນ ຮວມທັງຫມົດມີສິບແປດທົວ
ເມືອງພ້ອມທົ່ງຫຍ້າປະຈຳເມືອງ
- 42 ເມືອງເຫລົ່ານີ້ແຕ່ລະເມືອງມີທົ່ງຫຍ້າລ້ອມຮອບ ທຸກເມືອງກໍມີຢ່າງນີ້
- 43 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານແຜ່ນດິນທັງສິ້ນແກ່ຄົນອິສຣາເອນດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາວ່າຈະໃຫ້
ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍຍຶດແລ້ວກໍເຂົ້າໄປຕັ້ງບ້ານເມືອງຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 44 ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທານໃຫ້ເຂົາມີຄວາມສົງຄາມຢູ່ທຸກດ້ານ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ກັບບັນພະບຸຣຸດ
ຂອງເຂົາ ບໍ່ມີສັດຕູຈັກຄົນນຶ່ງຍືນຍັດຕໍ່ສູ້ເຂົາໄດ້ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມອບສັດຕູຂອງເຂົາໃຫ້ຢູ່ໃນກຳມີ
ຂອງເຂົາທັງສິ້ນແລ້ວ
- 45 ສັບພະສິ່ງອັນດີທຸກຢ່າງຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສັນຍາຕໍ່ປະຊາຊົນອິສຣາເອນນັ້ນກໍບໍ່ຂາດຈັກສິ່ງດຽວສຳເຣັດ
ທັງສິ້ນ

22. ແທ່ນຂ້າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ

- 1 ເມື່ອນັ້ນໂຢຊວຍໄດ້ເອີ້ນຄົນຣູເບນ ຄົນກາດ ຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າມາ
- 2 ແລະກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ທຳທຸກຢ່າງຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງ
ທ່ານໄວ້ ແລະໄດ້ຟັງສຽງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນສາຣະພັດຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງທ່ານ
- 3 ຕລອດມາແຕ່ໃດໆ ທ່ານບໍ່ໄດ້ປະຖິ້ມຍາດພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ແຕ່ໄດ້ລະມັດລະວັງທີ່ຈະກະທຳຕາມຄຳສັ່ງ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
- 4 ບັດນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານໄດ້ໂຜດໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານຢຸດພັກແລ້ວ ດັ່ງພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້
ກັບເຂົາ ເຫດສັນນີ້ທ່ານຈົ່ງກັບເມືອບ້ານຂອງທ່ານເຖິດ ໄປສູ່ແຜ່ນດິນຊຶ່ງທ່ານຖືກຳມະສິດຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບ
ໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຍົກໃຫ້ທ່ານທີ່ຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນນັ້ນ

- 5 ແຕ່ຈົ່ງລະວັງໃຫ້ຫລາຍທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະກົດຫມາຍຊຶ່ງໂມເຊຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງທ່ານໄວ້ ຄືທີ່ຈະຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະດຳເນີນໃນທາງທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະຕິດພັນຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະບົວລະບັດພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈຂອງທ່ານ”
- 6 ໂຢຊວຍຈຶ່ງໄດ້ອວຍພອນເຂົາ ແລະສົ່ງເຂົາກັບໄປຍັງບ້ານຂອງເຂົາທຸກຄົນ
- 7 ສ່ວນຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່ານັ້ນໂມເຊໄດ້ມອບໃຫ້ເຂົາຖືກຳມະສິດໃນເມືອງບາຊານ ແຕ່ອີກເຄິ່ງນຶ່ງນັ້ນໂຢຊວຍມອບໃຫ້ເຂົາມີກຳມະສິດຂ້າງຄຽງກັບພີ່ນ້ອງຂອງເຂົາທີ່ຟາກແມ່ນ້ຳຈໍແດນດ້ານຕາເວັນຕົກ ແລະເມື່ອໂຢຊວຍສົ່ງເຂົາກັບໄປບ້ານ ທ່ານໄດ້ອວຍພອນເຂົາ
- 8 ກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງກັບໄປບ້ານຂອງທ່ານທັງຫລາຍພ້ອມກັບຊັບສົມບັດຮັ່ງມີ ມີຜູງສັດມາກມາຍ ມີເງິນທອງຄຳ ທອງສຳຣິດ ແລະເຫລັກ ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫລາຍຢ່າງ ຈົ່ງແບ່ງຂອງທີ່ຍິດມາຈາກສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ”
- 9 ຄົນຮູເບນ ຄົນກາດ ແລະຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າໄດ້ແຍກຈາກຄົນອິສຣາເອນທີ່ຊີໂລ ຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານກັບໄປບ້ານຂອງຕົນຊຶ່ງຢູ່ໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ ເປັນແຜ່ນດິນຂອງເຂົາຊຶ່ງເຂົາໄດ້ເຂົ້າຕັ້ງຢູ່ຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍໂມເຊ
- 10 ແລະເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍມາເຖິງທ້ອງຖິ່ນທີ່ໃກ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນການາອານ ຄົນຮູເບນ ຄົນກາດ ແລະຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາແທ່ນນຶ່ງທີ່ໃກ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນແທ່ນທີ່ໃຫຍ່
- 11 ແລະຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຍິນຄົນເວົ້າກັນ “ເບິ່ງແມ່, ຄົນຮູເບນ ຄົນກາດ ແລະຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າ ໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາທີ່ເຂດແດນແຜ່ນດິນການາອານໃນທ້ອງຖິ່ນໃກ້ແມ່ນ້ຳຈໍແດນໃນດ້ານທີ່ເປັນຂອງຄົນອິສຣາເອນ”
- 12 ແລະເມື່ອຄົນອິສຣາເອນໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງຫມົດກໍໄປຮວມກັນທີ່ເມືອງ ຊີໂລ ເພື່ອຈະຂຶ້ນໄປທຳສົງຄາມກັບເຂົາ
- 13 ແລ້ວຄົນອິສຣາເອນຈຶ່ງໃຊ້ປະໂຫຍດພິເນຣັສບຸດເອເລອາຊາໄປຫາຄົນຮູເບນ ຄົນກາດ ແລະຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ
- 14 ພ້ອມກັບເຈົ້ານາຍສິບຄົນ ຄົນນຶ່ງຈາກແຕ່ລະເຜົ່າໃນອິສຣາເອນ ທຸກຄົນເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວໃນຕະກູນຂອງອິສຣາເອນ
- 15 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງຄົນຮູເບນ ຄົນກາດ ແລະຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າໃນແຜ່ນດິນກິເລອາດ ເຂົາກໍກ່າວແກ່ພວກເຫລົ່ານັ້ນວ່າ,
- 16 “ຊຸມນຸມຊົນທັງປວງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ເປັນຫຍັງທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງກະທຳການທໍຣະຍົດເຊັ່ນນີ້ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ ຊຶ່ງໃນວັນນີ້ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຫັນກັບຈາກການຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍທ່ານໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບຕົວເປັນການກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນນີ້

- 17 ການບາບຊຶ່ງເຮົາທຳທີ່ເມືອງເປໂອຣ໌ນັ້ນຍັງບໍ່ພຽງພໍຫລື ຊຶ່ງຈົນເຖິງວັນນີ້ເຮົາຍັງຂໍຮະຕົວຂອງເຮົາໃຫ້ສະອາດບໍ່ຫມົດເລີຍ ແລະຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ໄພວິບັດເກີດແກ່ຊຸມນຸມຊົນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 18 ໃນວັນນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຈະຫັນຫນີໄປຈາກການຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນວັນນີ້ ພຣະອົງຈະຊົງກົວຕໍ່ຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນທັງຫມົດໃນມື້ອື່ນ
- 19 ແຕ່ຖ້າແຜ່ນດິນຂອງທ່ານບໍ່ສະອາດຈົ່ງຂ້າມໄປໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊຶ່ງເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງເຕັມສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມາຖືກຳມະສິດຢູ່ຖ້າມາກາງພວກເຮົາເຖິດ ຂໍແຕ່ພຽງຢ່າກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລືກະບົດຕໍ່ເຮົາ ໂດຍທີ່ທ່ານທັງຫລາຍສ້າງແທ່ນບູຊາສຳລັບຕົວນອກຈາກແທ່ນບູຊາແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 20 ອາຄານບຸດຂອງເຊຣາໄດ້ປະພຶດສັຕໃນເຣືອງຂອງຖວາຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນຫລື ພຣະພິໂຣດກໍຕົກເຫນືອຊຸມນຸມຊົນອິສຣາເອນ ເຂົາບໍ່ໄດ້ພິນາດແຕ່ຄົນດຽວໃນເຣືອງກັມບາບຂອງເຂົາ”
- 21 ຂນະນັ້ນຄົນຮູເບນ ຄົນກາດ ແລະຄົນມານັສເຊເຄິ່ງເຜົ່າໄດ້ຕອບຫົວຫນ້າຂອງຕະກູນອິສຣາເອນວ່າ,
- 22 “ອົງຜູ້ຊົງຮິດອຳນາດ ຄືພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ອົງຜູ້ຊົງມີຮິດອຳນາດ ຄືພຣະເຈົ້າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຊາບ ແລະອິສຣາເອນຈະຊາບເສັງດ້ວຍ ຖ້າວ່າເປັນການກະບົດຫລືປະພຶດສັຕຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຂໍຢ່າໄວ້ຊີວິດພວກເຮົາໃນວັນນີ້ເລີຍ
- 23 ທີ່ວ່າເຮົາໄດ້ສ້າງແທ່ນບູຊານັ້ນ ເພື່ອຫັນຫນີຈາກຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຫລືພວກເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້ເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຫລືທັນຍາບູຊາຫລືຖວາຍສັຕເປັນສານຕີບູຊາເທິງແທ່ນນັ້ນ ຂໍພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລົງໂທດເຖິດ
- 24 ບໍ່ເລີຍ ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້ດ້ວຍຍ້ານວ່າໃນເວລາຕໍ່ໄປພາຍຫນ້າພວກລູກຫລານຂອງທ່ານອາດຈະກ່າວຕໍ່ລູກຫລານຂອງເຮົາວ່າ “ເຈົ້າມີສ່ວນກ່ຽວພັນຫຍັງກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງອິສຣາເອນ
- 25 ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກຳນົດແມ່ນ້ຳຈໍແດນເປັນເຂດແດນລະຫວ່າງເຮົາກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄົນຮູເບນ ແລະຄົນກາດເອີຍ ພວກເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ດັ່ງນັ້ນແຫລະ ລູກຫລານຂອງທ່ານອາດຈະທຳໃຫ້ລູກຫລານຂອງເຮົາທັງຫລາຍຢຸດຍ້ານກົວພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 26 ເພາະສະນັ້ນເຮົາຈຶ່ງວ່າ “ໃຫ້ເຮົາສ້າງແທ່ນບັດນີ້ບໍ່ແມ່ນສຳລັບຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາຫລືເຄື່ອງສັຕບູຊາໃດໆ
- 27 ແຕ່ເພື່ອເປັນພຍານລະຫວ່າງເຮົາກັບທ່ານທັງຫລາຍ ແລະລະຫວ່າງຄົນຊົ່ວອາຍຸຕໍ່ຈາກເຮົາວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຈະກະທຳການບົວລະບັດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ແລະເຄື່ອງສັຕບູຊາແລະເຄື່ອງສານຕີບູຊາ ດ້ວຍຍ້ານວ່າລູກຫລານຂອງທ່ານຈະກ່າວແກ່ລູກຫລານຂອງເຮົາໃນເວລາຕໍ່ໄປວ່າ “ເຈົ້າບໍ່ມີສ່ວນໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 28 ແລະເຮົາຄິດວ່າຖ້າມີໃຜເວົ້າເຊັ່ນນີ້ກັບເຮົາ ຫລືກັບຊາດເຊື້ອຂອງເຮົາໃນເວລາຂ້າງຫນ້າ ເຮົາຈະກ່າວວ່າ “ເບິ່ງແມ່, ນັ້ນເປັນແທ່ນຈຳລອງຂອງແທ່ນແຫ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ປູ່ຍ່າຕາຍາຍຂອງເຮົາກະທຳໄວ້ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຖວາຍເຄື່ອງເຜົາບູຊາຫລືເຄື່ອງສານຕີບູຊາ ແຕ່ເພື່ອເປັນພຍານລະຫວ່າງເຮົາກັບທ່ານ”

- 29 ຂໍໃຫ້ເຮືອງນີ້ຫ່າງຈາກເຮົາເຖິດ ຄືທີ່ຈະກະບົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຫັນຫນີຈາກຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເສັຽໃນວັນນີ້ ໂດຍສ້າງແທ່ນອີ່ນສຳລັບເຄື່ອງເຜົາບູຊາ ຫັນຍາບູຊາ ເຄື່ອງສັຕບູຊາ ນອກຈາກແທ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ທີ່ຫນ້າທໍ່ເຕັ້ນຂອງພຣະອົງ
- 30 ເມື່ອປະໂຣຫິດຟີເນຣັສ ແລະເຈົ້ານາຍຂອງຊຸມນຸມຊົນ ແລະຫົວຫນ້າຕະກູນຂອງອິສຣາເອນທີ່ຢູ່ດ້ວຍກັນ ນັ້ນໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳທີ່ຄົນຣູເບນ ຄົນກາດແລະຄົນມານັສເຊກ່າວ ກໍຮູ້ສຶກເປັນທີ່ພໍໃຈຫລາຍ
- 31 ຟີເນຣັສບຸດຂອງປະໂຣຫິດເອເລອາຊາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ວັນນີ້ເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຖ້າມກາງພວກເຮົາ ເພາະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ກະທຳການທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ຊົນອິສຣາເອນພົ້ນຈາກພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 32 ແລ້ວຟີເນຣັສບຸດປະໂຣຫິດເອເລອາຊາ ແລະຜູ້ຫົວຫນ້າທັງຫລາຍກໍກັບຈາກຄົນຣູເບນ ຄົນກາດຈາກແຜ່ນດິນກິເລອາດໄປຍັງແຜ່ນດິນການາອານ ໄປຫາຄົນອິສຣາເອນແຈ້ງຂ່າວໃຫ້ເຂົາຮູ້
- 33 ຣາຍງານນັ້ນເປັນທີ່ພໍໃຈຄົນອິສຣາເອນ ແລະຄົນອິສຣາເອນກໍສັຣເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ເວົ້າເຖິງເຮືອງທີ່ຈະກະທຳສົງຄາມກັບເຂົາ ເພື່ອທຳລາຍແຜ່ນດິນຊຶ່ງຄົນຣູເບນ ຄົນກາດໄດ້ອາໄສຢູ່ນັ້ນອີກເລີຍ
- 34 ຄົນຣູເບນ ຄົນກາດ ເອີ້ນແທ່ນນັ້ນວ່າແທ່ນພຍານ ເຂົາກ່າວວ່າ ແທ່ນນັ້ນເປັນພຍານໃນລະຫວ່າງເຮົາ ວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າ

23. ໂຢຊວຍແນະນຳປະຊາຊົນ

- 1 ຫລັງຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ອິສຣາເອນຢູ່ຢ່າງສົງບໍ່ສຸກກັບພວກສັດຕູທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເປັນເວລາເທິງນານແລ້ວ ໂຢຊວຍກໍເຖົ້າແກ່ຫລາຍ
- 2 ທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນພວກອິສຣາເອນທຸກຄົນ ຄືພວກເຖົ້າແກ່ ພວກຫົວຫນ້າ ພວກຜູ້ຕັດສິນ ພວກເຈົ້າຫນ້າທີ່ ແລະປະຊາຊົນມາແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຖົ້າແກ່ຫລາຍແລ້ວ
- 3 ຝ່າຍພວກທ່ານກໍເຫັນທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ຊົງກະທຳຕໍ່ຊົນຊາດທັງປວງເພື່ອຊ່ອຍພວກທ່ານ ແມ່ນພຣະເຈົ້າເອງທີ່ທຳເສີກເພື່ອພວກທ່ານ
- 4 ຈົ່ງຟັງເທີນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈັດເອົາດິນຂອງຊົນຊາດຕ່າງໆທີ່ຍຶດໄດ້ແລ້ວ ແລະທີ່ຍັງບໍ່ທັນຍຶດໄດ້ມອບໃຫ້ເປັນສ່ວນຂອງຕະກູນທັງຫລາຍຂອງພວກທ່ານ ຊຶ່ງເປັນດິນລະຫວ່າງແມ່ນ້ຳຈໍແດນທາງຟາກຕາເວັນອອກກັບທະເລເມດີເຕຣາເນທາງຕາເວັນຕົກ
- 5 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະຊົງຂັບໄລ່ຊົນຊາດເຫລົ່ານັ້ນຖອຍຫນີຈາກພວກທ່ານ ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ແຜ່ນດິນຂອງເຂົາຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້
- 6 ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຕັ້ງໃຈແລະທຳຕາມທຸກໆສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນປຶ້ມພຣະທັມຂອງເຮົາ ຊຶ່ງໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ ຢ່າປະຖິ້ມຂໍ້ນຶ່ງຂໍ້ໃດເລີຍ

- 7 ເພື່ອວ່າພວກທ່ານຈະບໍ່ເຂົ້າສ່ວນກັບປະຊາຊາດຕ່າງໆທີ່ຢູ່ກັບພວກທ່ານ ຫລືຮ້ອງທາພຣະຂອງເຂົາ ແລະ ສາບານໃນນາມຂອງພຣະນັ້ນ ພ້ອມທັງບົວລະບັດຂາບໄຫວ້ມັນ
- 8 ຈົ່ງສັດຊື່ຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຕາມທີ່ເຄີຍປະຕິບັດມາແລ້ວຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້
- 9 ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໃຫ້ຊົນຊາດທີ່ສໍາຄັນ ແລະແຂງແຮງຫນີຈາກພວກທ່ານ ແລະຍັງບໍ່ທັນມີຜູ້ໃດສາມາດຕໍ່ສູ້ພວກທ່ານໄດ້
- 10 ຄົນນຶ່ງໃນພວກທ່ານກໍສາມາດຂັບໄລ່ພັນຄົນອອກຈາກພວກທ່ານໄດ້ ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານກໍທໍາເສິກເພື່ອພວກທ່ານຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້
- 11 ຈົ່ງຫມັ້ນໃຈໃນການຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ
- 12 ຖ້າວ່າພວກທ່ານປະພຣະເຈົ້າ ແລະກັບຄືນຕິດຕໍ່ກັບຊົນຊາດທີ່ຢູ່ກັບພວກທ່ານ ແລະແຕ່ງງານກັບເຂົາ
- 13 ໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ໄວ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະບໍ່ຂັບໄລ່ພວກເຂົາຫນີຈາກພວກທ່ານອີກຕໍ່ໄປ ພວກເຂົາຈະເປັນຄືບັ້ງແຮ້ວ ແລະຊຸມດັກຈັບໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບອັນຕະຣາຍ ແລະເປັນຄືໄມ້ແສ້ຊ້ຽນຫລັງ ຫລືສັງຽນຢູ່ໃນຕາທີ່ທໍາໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດ ຈົນເຖິງພວກທ່ານຈະສູນສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນອັນຈົບງາມນີ້ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານໄດ້ປະທານໃຫ້
- 14 ດຽວນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຢູ່ໃນຂັ້ນຂອງຄວາມຕາຍແລ້ວ ທຸກໆຄົນກໍຮູ້ແກ່ຈິດໃຈແລ້ວວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຊົງປະທານສິ່ງທີ່ດີໆທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ ແລະທຸກໆສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ບໍ່ມີຈັກຂໍ້ໃດທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ
- 15 ດຽວນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຊົງກະທໍາສິ່ງທີ່ດີໆທຸກຢ່າງໃຫ້ຕາມທີ່ຊົງກ່າວໄວ້
- 16 ແຕ່ວ່າ ຖ້າພວກທ່ານບໍ່ຖືຮັກສາຄໍາສັນຍາທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໄວ້ ໄປຮັບໃຊ້ ແລະຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນ ພຣະອົງຈະຊົງລົງໂທດພວກທ່ານທຸກຄົນ ຈົນກວ່າທຸກໆຄົນຈະສູນສິ້ນໄປຈາກແຜ່ນດິນທີ່ຈົບງາມຊຶ່ງພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານ”

24. ໂຢຊວຍແນະນໍາພວກອິສຣາເອນທີ່ເມືອງເຊເຄມ

(ອພບ 24:9-18)

- 1 ຕໍ່ມາ ໂຢຊວຍໄດ້ເອີ້ນພວກຕະກູນອິສຣາເອນເຂົ້າມາໂຮມກັນຢູ່ເມືອງເຊເຄມ ທ່ານໄດ້ເອີ້ນເອົາພວກເຖົ້າແກ່ ພວກຫົວໜ້າ ພວກຜູ້ຕັດສິນ ພວກເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະປະຊາຊົນມາ ແລ້ວຈົ່ງພາກັນໄປເຝົ້າພຣະເຈົ້າ
- 2 ໂຢຊວຍເວົ້າຕໍ່ຄົນເຫລົ່ານີ້ວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ ເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ ປູ່ຍ່າຕາຍາຂອງພວກເຈົ້າທີ່ຢູ່ຟາກແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດເບື້ອງນັ້ນໄດ້ຂາບໄຫວ້ພຣະອື່ນເຕຣາຊຶ່ງເປັນບິດາຂອງອັບຣາຮາມ ແລະນາໂຮກັບເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ຮ່ວມຢູ່ນໍາພວກປູ່ຍ່າຕາຍາຍນີ້
- 3 ດັ່ງນີ້ ເຮົາຈົ່ງພາອັບຣາຮາມພໍ່ເຄົ້າຂອງພວກເຈົ້າອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ຂ້າມແມ່ນໍ້າເອີຟຣາດແລະໃຫ້ຜ່ານໄປທົ່ວປະເທດການາອານ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາທະວີຫລາຍຂຶ້ນ

- 4 ໂດຍໃຫ້ເຂົາມີບຸດຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ອີຊາກ ແລະໄດ້ປະທານໃຫ້ອີຊາກ ຄືຢາໂຄບກັບເອຊາວ ຕໍ່ມາກໍມອບເຂດພູຊີນາອີໃຫ້ເປັນສ່ວນຂອງເອຊາວ ສ່ວນຢາໂຄບກັບລູກຫລານຂອງເຂົາໄດ້ລົງໄປທາງປະເທດເອຢິບ
- 5 ແລ້ວເຮົາໄດ້ສົ່ງໂມເຊ ແລະອາໂຣນໄປປະເທດເອຢິບ ແລະເຮົາໄດ້ນຳເອົາໄພວິບັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໄປສູ່ປະເທດນັ້ນ ຕໍ່ມາເຮົາໄດ້ນຳພວກເຈົ້າອອກມາ
- 6 ແລະເຮົາໄດ້ພາພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຈົ້າອອກມາຈາກປະເທດເອຢິບ ແລ້ວທຸກໆຄົນຈຶ່ງມາເຖິງທະເລໄມ້ອີ້ ຝ່າຍພວກເອຢິບກໍຂັບຮົດຮີບອອກໄລ່ຕິດຕາມພວກເຂົາຈົນເຖິງນ້ຳທະເລ
- 7 ເມື່ອພວກເຂົາອ້ອນວອນຮ້ອງທາເຮົາ ເຮົາກໍບັນດານໃຫ້ຄວາມມືດຂັ້ນກາງລະຫວ່າງພວກເຂົາ ແລະພວກເອຢິບ ແລະໃຫ້ນ້ຳທະເລໄຫລຖ້ວມພວກເອຢິບ ດັ່ງນີ້ ພວກເຈົ້າກໍເຫັນສິ່ງທີ່ເຮົາກະທຳຕໍ່ປະເທດເອຢິບ ແລ້ວ ຫລັງຈາກນັ້ນ ພວກເຈົ້າໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານເປັນເວລາດົນນານ
- 8 ແລ້ວເຮົາກໍນຳພວກເຈົ້າໄປສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຊາວອາໂມຣິດ ທີ່ຢູ່ທາງທິດຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ພວກເຂົາຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາໃຫ້ພວກເຈົ້າຊະນະ ແລະຍຶດເອົາແຜ່ນດິນເຂົາ ແລ້ວເຮົາກໍທຳລາຍເຂົາຕໍ່ຫນ້າພວກເຈົ້າ
- 9 ຕໍ່ມາ ບາລາກບຸດຂອງຊິບໄປຣ໌ ເຈົ້າຊີວິດຂອງປະເທດໂມອາບ ກໍໄດ້ຕໍ່ສູ້ພວກອິສຣາເອນເຂົາສົ່ງຄົນໄປບອກບາລາອາມບຸດເບໂອຣ໌ໃຫ້ມາສາບແຊ່ງພວກເຈົ້າ
- 10 ແຕ່ວ່າ ເຮົາບໍ່ຍອມຟັງຄຳຂອງບາລາອາມ ດັ່ງນັ້ນບາລາອາມຈຶ່ງອວຍພອນພວກເຈົ້າ ແລະເຮົາຈຶ່ງໄຜດຊ່ອຍພວກເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກເງື້ອມມືຂອງບາລາກ
- 11 ແລ້ວພວກເຈົ້າພາກັນຂ້າມແມ່ນ້ຳຈໍແດນມາສູ່ເມືອງເຢຣີໂກ ຝ່າຍຊາວເມືອງເຢຣີໂກກໍຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ ແລະຍັງມີພວກອື່ນທີ່ຕໍ່ສູ້ພວກເຈົ້າ ຄືຊາວອາໂມຣິດ ຊາວເປຣິສຊີ ຊາວການາອານ ຊາວຮິດຕີ ກີຣ໌ກາຊີ ຊາວຮີວີ ແລະຊາວເຢບູສ ແຕ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າຊະນະພວກເຂົາ
- 12 ເຮົາໄດ້ທຳໃຫ້ເຈົ້າຊີວິດອາໂມຣິດສອງຄົນຕົກສະຫ້ານຢ້ານກົວ ແລະເຮົາໄດ້ຂັບໄລ່ເຂົາອອກໄປໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊະນະຍ້ອນດາບຫລືຫນ້າທະນູເລີຍ
- 13 ເຮົາໄດ້ໃຫ້ທີ່ດິນແກ່ພວກເຈົ້າ ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊຸດຄົ້ນຖາກຖາງ ແລະເອົາຫົວເມືອງຕ່າງໆໃຫ້ ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກໍ່ສ້າງ ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ແລະໄດ້ກິນຫມາກອະງຸ່ນ ຫມາກກອກ ໂດຍທີ່ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປູກຝັງ”
- 14 ໂຢຊວຍເວົ້າຕໍ່ໄປອີກວ່າ, “ຈົ່ງຂາບໄຫວ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ຈົ່ງປະຖິ້ມພຣະຕ່າງໆທີ່ປູ່ຢ່າຕາຍາຍຂອງພວກທ່ານຂາບໄຫວ້ບົວລະບັດທີ່ຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳຈໍແດນ ແລະໃນເອຢິບເສັງ ແລ້ວທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 15 ຖ້າວ່າພວກທ່ານບໍ່ເຕັມໃຈຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນວັນນີ້ວ່າ ພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ ຈະຮັບໃຊ້ພຣະຊຶ່ງປູ່ຢ່າຕາຍາຍບົວລະບັດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ ຫລືພຣະຂອງ

ຄົນອາໂມຣິດໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງທ່ານອາໄສຢູ່ນີ້ ແຕ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າແລະຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

- 16 ພວກປະຊາຊົນຕອບວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຫນີຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄປຮັບໃຊ້ພຣະອື່ນ
- 17 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພາພໍ່ແມ່ ແລະພວກຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກການເປັນຂ້ອຍທາດຂອງ
ປະເທດເອຢິບ ແລະພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນການກະທຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງຄຸ້ມຄອງ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍໃນທຸກໆປະເທດທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານມາ
- 18 ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ຊາວອາໂມຣິດ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຜ່ນດິນນັ້ນຫນີອອກໄປກ່ອນຫນ້າພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພະ
ເຈົ້າ”
- 19 ຝ່າຍໂຢຊວຍກໍເວົ້າຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານອາດຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະພຣະອົງບໍ່ຮິສຸດ ແລະຊົງ
ເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ທວງແທນພວກທ່ານ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໃຫ້ອະພິຍບາບ ແລະຄວາມຜິດຂອງພວກທ່ານ
- 20 ຖ້າພວກທ່ານປະຖິ້ມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄປຮັບໃຊ້ພຣະທັງຫລາຍຂອງຕ່າງປະເທດ ພຣະອົງຈະຊົງກັບຄືນມາ
ຕໍ່ສູ້ແລະລົງໂທດພວກທ່ານ ພຣະອົງຈະທຳລາຍພວກທ່ານ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະອົງຊົງທຳດີຕໍ່ພວກທ່ານມາ
ແລ້ວກໍຕາມ”
- 21 ພວກປະຊາຊົນຈຶ່ງເວົ້າຕໍ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 22 ໂຢຊວຍກໍບອກເຂົາວ່າ, “ພວກທ່ານຮັບຮອງໄດ້ບໍ່ວ່າ ພວກທ່ານໄດ້ເລືອກເອົາເສັ້ນທາງຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ” ພວກເຂົາຕອບວ່າ, “ໂດຍ ຂ້າພະເຈົ້າຮັບຮອງໄດ້”
- 23 ໂຢຊວຍເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ, “ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງປະຖິ້ມພຣະຂອງພວກຕ່າງປະເທດທີ່ຢູ່ຖ້າມກາງພວກທ່ານເທີນ ແລະ
ຈົ່ງຕິດຕາມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກອິສຣາເອນດ້ວຍຄວາມສັດຊື່”
- 24 ຝ່າຍປະຊາຊົນໄດ້ເວົ້າຕໍ່ໂຢຊວຍວ່າ, “ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຈະຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ”
- 25 ດັ່ງນັ້ນ ໂຢຊວຍຈຶ່ງທຳຄຳຫມັ້ນສັນຍາກັບພວກເຂົາໃນວັນນັ້ນ ແລະໄດ້ມອບກົດຫມາຍກັບຂໍ້ຄຳສັ່ງແກ່ເຂົາ
ຢູ່ທີ່ເມືອງເຊເຄມ
- 26 ໂຢຊວຍຈຶ່ງບັນທຶກຂໍ້ຄຳສັ່ງເຫລົ່ານັ້ນໃສ່ປຶ້ມພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານກໍເອົາກ້ອນຫີນໃຫຍ່ກ້ອນ
ນຶ່ງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ຮົ່ມຕົ້ນກໍ່ໃນບ່ອນສັກສິດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 27 ທ່ານເວົ້າຕໍ່ທຸກໆຄົນວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງກ້ອນຫີນນີ້ ມັນຈະເປັນພຍານໃຫ້ພວກເຮົາ ມັນໄດ້ຍິນທຸກຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເວົ້າຕໍ່ພວກເຮົາ ເພາະສະນັ້ນ ມັນຈະເປັນພຍານບໍ່ໃຫ້ພວກທ່ານຄິດກະບົດຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າຂອງ
ພວກທ່ານ”
- 28 ແລ້ວໂຢຊວຍກໍໃຫ້ປະຊາຊົນເຫລົ່ານັ້ນກັບໄປສູ່ດິນທີ່ເປັນສ່ວນຂອງຕົນ

ໂຢຊວຍແລະເອເລອາຊາເສັງຊີວິດ

- 29 ຫລັງຈາກນັ້ນ ໂຢຊວຍບຸດນູນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍເສັງຊີວິດໃນເວລາທ່ານມີອາຍຸຮ້ອຍສິບປີ
- 30 ເຂົາຝັງສົບທ່ານໄວ້ໃນທີ່ດິນຂອງທ່ານເອງທີ່ບ້ານຕີມນັທເຊຣາ ຢູ່ເທິງພູດອຍເອຟຣາອິມທາງທິດເຫນືອຂອງພູກາອັສ
- 31 ໃນຊົ່ວຊີວິດຂອງໂຢຊວຍນັ້ນ ພວກອິສຣາເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕລອດມາ ພວກເຂົາກໍຍັງດຳເນີນໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢູ່ຕລອດຊີວິດຂອງພວກຜູ້ນຳທຸກໆຄົນ ທີ່ຮູ້ຈັກທຸກສິ່ງກ່ຽວກັບການທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກະທຳຕໍ່ພວກອິສຣາເອນ
- 32 ສ່ວນກະດູກຂອງໂຢເຊັບທີ່ພວກອິສຣາເອນເອົາມາຈາກປະເທດເອຢິບນັ້ນ ໃນສ່ວນທີ່ດິນຊຶ່ງຢາໂຄບຊີໄວ້ຈາກບຸດຫລານຂອງຮາໂມຣ໌ບິດາຂອງເຊເຄມເປັນເງິນນຶ່ງຮ້ອຍແຜ່ນ ທີ່ນີ້ເປັນຕົກເປັນມໍຣະດົກຂອງເຊັອສາຍໂຢເຊັບ
- 33 ແລະເອເລອາຊາບຸດຂອງອາໂຣນກໍສິ້ນຊີວິດ ແລະເຂົາຝັງສົບທ່ານໄວ້ທີ່ກິເບອາ ເມືອງຂອງຟິເນຮັສບຸດຂອງທ່ານ ຊຶ່ງໄດ້ມອບໄວ້ໃຫ້ເຂົາໃນເທິງພູດອຍເອຟຣາອິມ